

ਬੇਲੋੜੀ

ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿੱਤੀ
ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀ

ਟੀਚਾ

2030 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਅਰਬ
ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ

ਸਾਡੇ Whatsapp ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

ਸਾਡੇ Telegram ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

6 ਅਕਤੂਬਰ, 2025

ਮੁਫਤ ਵਰਜਨ 1.3

ਵਿਸ਼ਾ - ਸੂਚੀ

A ਸੰਖੇਪ.....	5
1 ਜਾਣ-ਪਛਾਣ.....	6
1.1 ਇਬਰਾਹਿਮ ਟਰਾਓਰੇ.....	6
1.2 ਸਿੱਖਿਆ.....	8
1.3 ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ?.....	12
1.3.1 ਕਮਿ Commun ਨਿਜ਼ਮ ਨਹੀਂ.....	12
1.4 ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ.....	13
2 ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਕਾਰ.....	14
2.1 ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ.....	14
2.2 ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਅੰਕੜੇ.....	16
2.2.1 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਤ੍ਹਾ ਖੇਤਰਫਲ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ.....	16
2.2.2 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਤ੍ਹਾ ਖੇਤਰ - ਰਿਹਾਇਸ਼.....	19
2.2.3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ - ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ.....	20
2.2.4 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਅਤੇ ਆਇਤਨ.....	20
2.2.5 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਵਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ.....	20
2.2.6 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਊਰਜਾ.....	20
2.3 ਇਹਨਾਂ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ.....	22
2.3.1 ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੈ?.....	22
2.3.2 ਐਬੀਡੋਮੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ.....	24
3 ਰੂਹਾਨੀ ਯੁੱਧ.....	26
3.1 ਹੋਣ ਲਈ ਪਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਪਿਆਰ.....	26
3.1.1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ.....	26
3.1.2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤੋੜੋ.....	27
3.1.3 ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ.....	28
3.2 ਟਿਕਾਊਤਾ.....	29
3.2.1 ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ.....	29
3.2.2 ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ.....	30
3.2.3 ਬਾਜ਼ਾਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ.....	31
3.3 ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਹਿਊਮਨਿਜ਼ਮ.....	32
3.4 ਨੈਤਿਕਤਾ.....	34
4 ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਘਾਟ.....	35
4.1 ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੂਝ.....	36
4.2 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ.....	37
4.3 ਆਈ.ਪੀ.-ਅਧਿਕਾਰ.....	38
4.4 ਇਹਨਾਂ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ.....	41
4.4.1 ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ.....	42
4.4.1a ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ.....	42
4.4.1b ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ.....	51
4.4.2 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ.....	53
4.4.3 ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ.....	57

5 ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਅੰਤ.....	59
5.1 ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਹੈ.....	59
5.2 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਰਾਹ.....	62
5.2.1 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਕੀ ਹੈ?.....	62
5.3 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।.....	69
6 ਬਹੁਤਾਤ ਬਨਾਮ ਆਰਥਿਕਤਾ.....	70
6.1 ਫੋਕਸ.....	70
6.2 ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	71
6.2.1 ਗਰੀਬੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	71
6.2.2 ਭੁੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	72
6.2.3 ਨੌ ਕਵਾਕਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	74
6.2.4 ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	76
6.2.5 ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	78
6.2.6 ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	80
6.2.7 ਸਾਫ਼ ਊਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	81
6.2.8 ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	82
6.2.9 ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	84
6.2.10 ਅਸਮਾਨਤਾ ਘਟਾਓ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	85
6.2.11 ਸਸਟੇਨੇਬਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	85
6.2.12 ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਖਪਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	88
6.2.13 ਜਲਵਾਯੂ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	89
6.2.14 ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	92
6.2.15 ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	93
6.2.16 ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ.....	93
6.2.17 ਟੀਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ ਪ੍ਰਚਾਰ.....	94
6.3 ਐਬੋਡੋਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?.....	95
6.3.1 ਸਥਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ.....	95
6.3.2 ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ.....	96
6.3.3 ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀਕਰਨ.....	96
6.3.4 ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀਕਰਨ.....	97
6.3.5 ਨਤੀਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ.....	97
6.3.6 ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ.....	98
6.4 "ਯੂਟੋਪੀਆ ਅਸੰਭਵ ਹਨ" ਪ੍ਰਚਾਰ ਖਤਮ ਕਰੋ.....	101
7 ਰਣਨੀਤੀ.....	103
7.1 ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ?.....	103
7.2 ਕੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ.....	104
7.3 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ.....	106
7.4 ਉਹ ਰਣਨੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ.....	106
8 ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਢਾਲ.....	108
8.1 ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ.....	108
8.1.1 ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦੋ, ਗਲੋਬਲ ਵੇਚੋ.....	108
8.1.2 ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਓ.....	108
8.1.3 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌਦਾ.....	108

8.1.4 ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਮਿਟਾਓ.....	109
8.1.5 ਸਿੱਖੇ ਕਿ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ.....	109
8.2 ਵੈਲਥ ਐਕਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ੀਲਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ.....	109
9 ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ.....	110
9.1 ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ.....	110
9.1.1 UDHR ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ.....	124
9.2 ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ.....	125
9.3 ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ.....	127
9.3.1 ਔਡੀ ਅਲਟੇਰੇਮ ਪਾਰਟੇਮ.....	127
9.3.2 ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੋਕਣਾ.....	129
9.3.3 ਗੁਪਤਤਾ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ.....	130
9.3.4 ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.....	130
9.3.5 ਖੇਲ ਖਤਮ.....	131
9.4 ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ.....	132
10 ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ.....	133
10.1 ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ.....	133
10.2 ਹਾਈਲਾਈਟ.....	133
10.3 ਸੰਪਰਕ.....	133
10.4 ਦਾਨ ਕਰੋ.....	133
11 ਸਿੱਟਾ.....	134

A ਸੰਖੇਪ

"ਅਬੋਡੋਮੀ" ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਿਸਟਮ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ: ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਆਈਐਮਐਫ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਵਰਗੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸ-ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਢਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ "ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ 2.0" ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਡਿਜੀਟਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵਧੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਸ਼ਰਤੀਆ ਭੋਜਨ-ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਬੀਡੀਸੀ ਅਤੇ ਏਆਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਦੌਲਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਡਰ-ਭੜਕਾਅ, ਵੰਡ, ਸਿੱਖਿਆ, ਯੁੱਧ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਕਾਰ-ਕਰਜ਼ਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ, ਵਾਹਨਾਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਣਗੇ ਜੋ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਤਾਬ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਹਿੰਸਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਣਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ (>20%) ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸਾਡੀ ਗੁਲਾਮੀ ਛੱਡਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕੱਢੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਕਲਪਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਅਸਲ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ (ਬਾਰਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿੱਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ) ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ 2.0 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਵਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਸਮਾਜ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ - ਜਿਸਨੂੰ "ਅਬੋਡੋਮੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - 5 ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ:

- **ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ:** ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ;
- **ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ:** ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ;
- **ਕਰਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ:** ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ;
- **ਸਥਾਨਕ ਮਾਲਕੀ:** ਭਾਈਚਾਰੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਖੁਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।;
- **ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ:** ਇੱਕ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਸਟਮ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਜਾਂ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨੁੱਖ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਡੈਮਰੇਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ।

ਸਿੱਟਾ

ਅਬੋਡੋਮੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ, ਸੁਤੰਤਰ, ਲਚਕੀਲਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

1 ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

1.1 ਇਬਰਾਹਿਮ ਟਰਾਓਰੇ

ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਬਰਾਹਿਮ ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ 19 ਮਈ, 2025 ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਗਾਰਡੀਅਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 30 ਮਿੰਟ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ:

ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਬਰਾਹਿਮ ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਗੂੰਜਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਦਰਾ ਫੰਡ (IMF) ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਅਫਰੀਕੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੀ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕੁਟਨੀਤਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ "ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਕੁਟਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮਰਪਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਉਸਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਇੱਕ ਕਰੀਅਰ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਦਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਸੱਦਾ ਸੀ, ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸੱਦਾ। "ਮੈਂ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਰੀਅਰ ਡਿਪਲੋਮੈਟਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੋਰਡਰੂਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਜੇਨੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਆਈਐਮਐਫ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਨਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ "ਇਲਾਜ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਇਸ ਅਖੌਤੀ "ਦਵਾਈ" ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਦੱਸਿਆ। "ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦਵਾਈ ਅਕਸਰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।" ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦਰਦਨਾਕ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਕੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੰਟਦੇ ਹਨ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਈਐਮਐਫ ਦੇ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਾ ਘੁੰਟਣ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਗਲਾ ਘੁੰਟਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਮਾਡਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਫਰੀਕੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਜਮਾਇਆ ਗਿਆ।" ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਸਥੰਧਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਕੱਟਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਰਥਿਕ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ, ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਥਿਕ ਖੇਡ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ।" ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਹੁਣ ਅਫਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਅਤੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ ਆਈਐਮਐਫ ਤੋਂ ਦਾਨ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਚੁਣੌਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਫਰੀਕੀ ਨੇਤਾ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।" ਉਸਨੇ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਫਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਪਾਪੀ" ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ "ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਪੱਛਮ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਸਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪਕ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਤਪਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਪਾਹਜ ਸਰੋਤ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਵਿਰੋਧਭਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਆਈਐਮਐਫ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸਾਡੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਸਾਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ।" ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, "ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਚੰਗੇ ਸਾਸਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ।" ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਸੱਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ।

ਟਰਾਓਰੇ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ "ਆਧੁਨਿਕ ਗੁਲਾਮੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਹਜ ਦੇ, ਕੁਟਨੀਤੀ ਦੇ ਝੂਠ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਅਫਰੀਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਟ ਅਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਜੀ ਆਧੁਨਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਹੈ।" "ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਮਾਯੋਜਨ," "ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਜ਼ਾ," ਅਤੇ "ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ IMF ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਪੀੜ੍ਹੀਵਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ" ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਸੋਨਾ, ਯੂਰੇਨੀਅਮ, ਕੋਬਾਲਟ ਅਤੇ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਵੇਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਖੁਆ ਸਕਦਾ?" ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ - ਕੁਪੂਰਬ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਅਯੋਗਤਾ - ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਉਡਾਏ ਝੰਡੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਉਸਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੜਕਾਂ 'ਤੇ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੀ: "ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਾਵਰ ਗਰਿੱਡ ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਉਪਕਰਣਾਂ ਵਾਲੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਐਂਟੀਬਾਇਓਟਿਕਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਜਣੇਪੇ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜਨਤਕ ਖਰਚ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਈਏ।" ਲੱਖਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਿਪਲੋਮੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ "ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਖੇਤਰ ਢਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਜ਼ਤ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਟਰਾਓਰੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਨੀਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਆਈਐਮਐਫ ਲਈ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ "500 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਨਰਗਠਨ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਰਾਹੀਂ 2 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ "ਮੁਦਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ," ਪਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਉੱਥਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਟੈਗ ਵਾਲੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ, ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ "ਆਰਥਿਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ" ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਬਦਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵ-ਬਸਤੀਵਾਦ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟਰਾਓਰੇ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਗਰਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਸੀ। "ਅਸੀਂ, ਅਫਰੀਕੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਹੁਣ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ "ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ" ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ "ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਪਾਰ ਉਹਨਾਂ ਫੰਡਾਂ ਲਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ।"

IMF ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। "ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸ਼ਤਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਕਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਕਾਸ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁਣ ਲਈ ਦਰਦ ਹੈ, ਪਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ।" ਇਹ ਸਵੈ-ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ IMF ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਸਮੱਸਿਆ ਸਿਰਫ਼ IMF ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ, ਵਪਾਰ, ਵਿੱਤ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਦੁਨੀਆ ਦੀ 60% ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ" ਅਜੇ ਵੀ ਭੋਜਨ ਆਯਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ "ਹੀਰੇ, ਸੋਨੇ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਲਿਥੀਅਮ 'ਤੇ ਬੈਠਣ" ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਡ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ "ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤਕ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਹੀਂ।" ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ "ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ: "ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਏਜੰਸੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲਾਬੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਦਿੱਗਜ਼ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੀਡੀਆ ਸਾਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

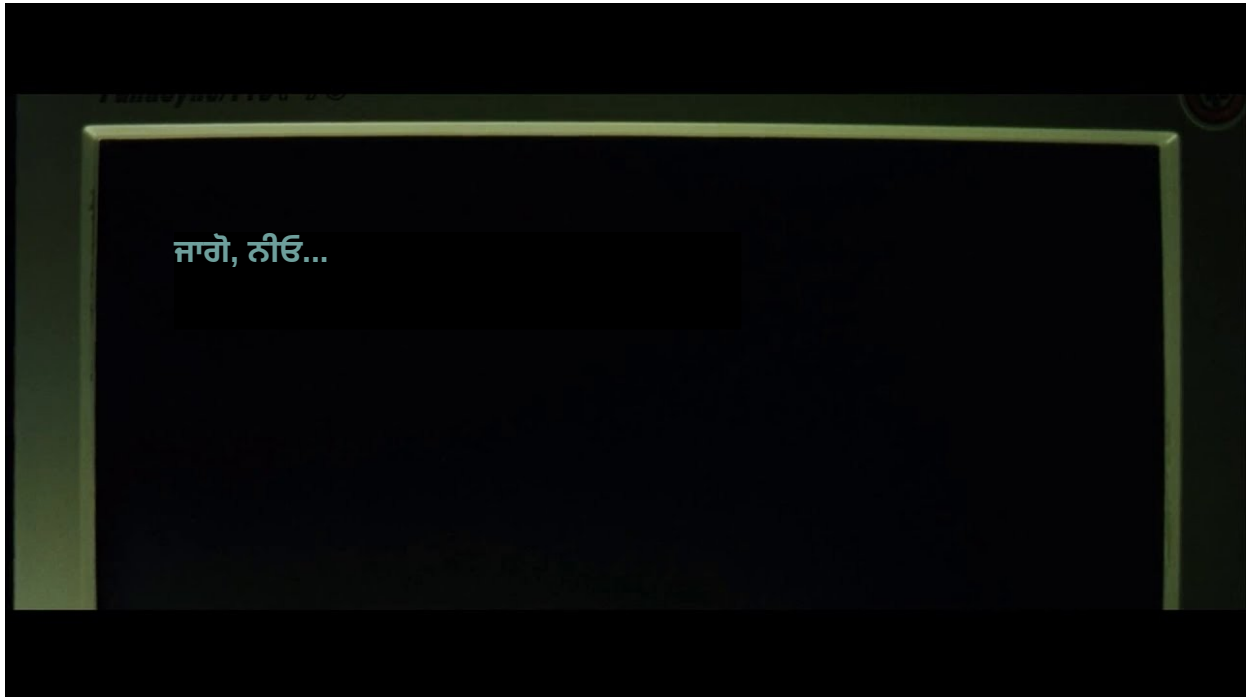
ਫਿਰ ਵੀ, ਟਰਾਓਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। "ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਥਿਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 1.4 ਬਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਹਾਂਦੀਪ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੀੜਤ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸਨੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਦਾਨ ਨਹੀਂ: "ਅਫਰੀਕਾ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਦਾਨ ਨਹੀਂ, ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ।" ਉਸਨੇ ਮਹਾਨ ਅਫਰੀਕੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਹੋਰ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਹਰ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸਮੇਤ ਹਰ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦਾ। ਇਹ ਹਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਹਰ

ਚੀਜ਼ ਅਸਰਥੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਸ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਇਬਰਾਹਿਮ ਟਰਾਓਰੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੋਤ ਅਜੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਅਮਰੀਕੀ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਜਾਂ ਚੀਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਦੌਲਤ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ 1% ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਪਿਛਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵੱਡੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅਸਲ ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਤੂ ਜੋ ਲੁਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ...

1.2 ਸਿੱਖਿਆ

ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਜਿਸ ਦੇਸ਼ (ਨੀਦਰਲੈਂਡ) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੇਂਟ ਨਿਕੋਲਸ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 270-343 ਤੋਂ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਡੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ 17ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਨਿਊ ਐਮਸਟਰਡਮ (ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ) ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। 1823 ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਕਵਿਤਾ "ਏ ਵਿਜ਼ਿਟ ਫਰਾਮ ਸੇਂਟ ਨਿਕੋਲਸ", ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੇਂਟ ਨਿਕੋਲਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਦੇ ਘਰ ਉੱਡਦੇ ਰੋਡੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਲੀਹ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਚਿੱਤਰਣ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ, ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਗੀਤ, ਰੇਡੀਓ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1931 ਵਿੱਚ ਕੋਕਾ-ਕੋਲਾ ਨੇ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੰਤ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ, ਫਾਦਰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਵਰਗੀਆਂ ਜਰਮਨਿਕ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਆਧੁਨਿਕ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਣਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਦ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਗਲਤ ਮੋੜ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, 6 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਜਵਾਰਟੇ ਪੀਟਨ" (ਕਾਲੇ ਪੀਟ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਚੇ ਨਾਰੀਅਲ ਦੇ ਝਾੜੂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਬੁਰੀਮੈਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ 7 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਖਰੀਦਣਾ ਅਤੇ ਵੰਡਣਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਦੌਲਤ, ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਜਾਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣੇ।

ਮਾਪੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਟਰਕਲਾਸ ਬੁਲਬੁਲੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਸਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਤਰਸਯੋਗ ਝੂਠੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰੀਮੈਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਡਰ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਅਸਲ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰੀਮੈਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਾਗ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਭੋਲੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮਾਸ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਸਾਈਕੋਸਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਪਰਕ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹੀ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੱਚ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ, ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਮਾਹਰਾਂ, ਬੈਂਕਰਾਂ, ਸਾਹਿਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ, ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਹਾਣੀਆਂ। ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ।

ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ

ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ: "ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਸ਼ਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਜਿੱਤੀਆਂ। ਯੁੱਧ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਸੱਤ ਵੇਖੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੇ ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਖਰਚ ਸਕੋਗੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਬਟਲਸ਼ਿਪਾਂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੰਜੇਪੈਥਿਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰਣਨੀਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

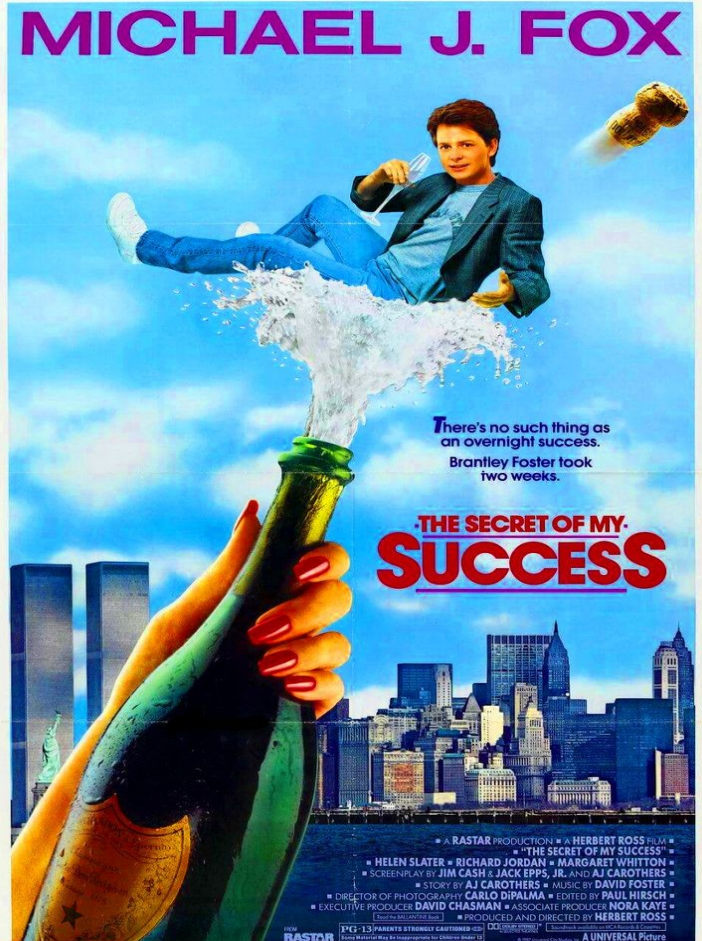
ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਸਟਮ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ ਗ੍ਰਹਿ ਉੱਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ - ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ - ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਕਾਰੀ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸੰਕੇਤ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਟਵੈਟੀਕਾਰ, ਕਮਿ Com ਨਸੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਹਨ?" ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਸਿੱਧਾ "ਨਹੀਂ" ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੇਟੀਓਪੈਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਤਰਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕੇ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।

ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲਟੀ, ਅਰਬਪਤੀਆਂ, ਸਿਆਈਕਦਾਨ ਜਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਉੱਚ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਫਾਰਗਰੇਗਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ, ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ। ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਕੌਣ ਹਨ? ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ!

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗਾਇਕਕਲਾਸ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ

ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਨਾਮਿਕਸ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ।

ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੇਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੜਨਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ।"

1.3 ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ?

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: "ਇਹ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੁੱਧ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ?"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ method ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਸਟਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ?

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਹੈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ: "ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟਿਕਾ. ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ"। ਸਾਨੂੰ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਥਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਅਦਿੱਖ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਧੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ:

"ਸਾਡੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ (ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਾਡੋਕਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯੰਤਰਣ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

 ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਆਰਥਿਕ ਹੋਣ" ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

"ਆਰਥਿਕਤਾ" ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਝੂਠ "ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰੀਆਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ" ਆਰਥੇਮ ਨੂੰ ਜਾਣੂ "ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ" ਆਰਥਿਕਤਾ, ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ "ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਫੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਆਖਰੀ" ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਾਂ।

1.3.1 ਕਮਿ Commun ਨਿਜ਼ਮ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਰਪੂਰ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਕਮਿ is ਨਿਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਲਵੋ ਕਿ "ਆਰਥਿਕਤਾ" ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਏਕਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਵਾਰੀ ਆਲੋਚਕ ਉਤਪਾਦਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਕੋਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੰੇ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। "ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਵੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ" ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਫੋਰਮ (WEF) ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਮਿ the ਨਿਟੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਕਮਿ Commun ਨਿਕਸੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਹੁਣ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਲਈ ਹਰੇਕ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਕਮਿ iss ਸ਼ਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਲਈ "ਆਈਐਸਐਮ" ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤਾਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਹ "ਪੂੰਜੀਵਾਦ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਏਕਾਧਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿ commun ਨਿਜ਼ਮ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਜੋ ਏਕਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਕਮਿ ism ਟਰ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

1.4 ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ

“ਭਰਪੂਰਤਾ”

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ “ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ” ਲਈ ਇੱਕ ਲੇਬਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ” ਹੋਵੇਗਾ। “ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ।

“ਅਥੱਡੇਮੀ”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ “ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ” ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। “ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਮਤ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਘਾਟ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਅਥੱਡੇਮੀ” ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲਾਂਗੇ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:

“ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਖਾਓ, ਕੁਝ ਨਾ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ!”

ਕਲੇਮ ਸ਼ਵਾਬ

ਈਟ ਬੱਗਸ ਕੋਈ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੇਤਾ ਹੈ। “ਈਟ ਬੱਗਸ” ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ”, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਾਜ-ਰੋਗੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਨੇਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਟਰਾਓਰੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨੇਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੀ ਉਹੀ ਜੇਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਸ, ਚੀਨ, ਵੈਨੇਜ਼ੁਏਲਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਈਰਾਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੁਕਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਗੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਭਵਿੱਖ - ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ - ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਟ

2 ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਕਾਰ

2.1 ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਪਾਠ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੰਦਰਭ ਜਿਵੇਂ: ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਹਨ? ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਹੈ? ਕੌਣ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘਟਾਉਣੀ ਹੈ? ਉਪਲਬਧ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਦਰਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਕੀਮਤ ਲਚਕਤਾ ਵਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜੀਡੀਪੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਖਪਤ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਲੋਕ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

A. ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ

ਜੇਤੂ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜੰਗ ਜਿੱਤੀ ਹੈ - ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇ ਕੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ (ਜੇਤੂ) ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ (ਜੇਤੂ) ਆਪਣੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਰੱਖਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਤੂ "ਕਾਰਨ" ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਕੋਲ ਟੈਕਸ-ਪੈਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਖੁਦ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਆਰਥੀ, ਅਨਪੜ੍ਹ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਲੇ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ, (ਪ੍ਰਮਾਣੂ) ਯੁੱਧ, ਮਹਾਂਮਾਰੀ, ਕੰਟਰੋਲ-ਸੋਜੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕੰਟਰੋਲਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਤਵਾਦ, ਪ੍ਰਵਾਸ, ਸਾਈਬਰ-ਹਮਲੇ, ਨਕਲੀ ਬੁੱਧੀ (AI), ਪਾਵਰ-ਗਰਿੱਡ ਮੁੱਦੇ, ਨਸਲਵਾਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ, ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਤਸਕਰੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵਰਗੇ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ। ਇਹਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਚ ਟੈਕਸ, ਵਧੇਰੇ ਸਰਕਾਰ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਵਧੇਰੇ ਪੁਲਿਸ, ਵਧੇਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਘੱਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ - ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ - ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਡੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਸੱਜੇ-ਪੱਖੀ ਨਸਲਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

B. ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਪਹੁੰਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ - ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ - ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਰੋਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ - ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰ, ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਆਖਰੀ ਉਪਲਬਧ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ।

C. ਜੇਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਛੂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਤੂ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਉਗਾਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ (ਨਵੀਂ) ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਕਰੰਸੀ (CBDC)। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਲ ਹੈ।

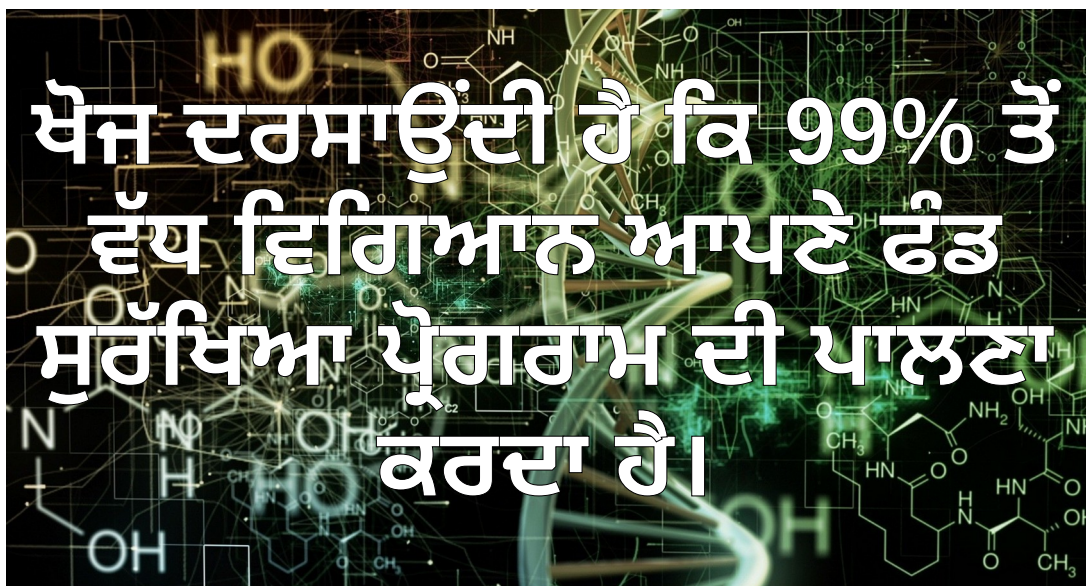
ਦੂਜਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ 15 ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ।

D. ਜੇਤੂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਸਕ੍ਰੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਣਗੇ, ਜੇਤੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਾਂ ਜਾਂ ਯਾਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁੜਾ

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੁਦਰਤ ਤਬਾਹ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਢੇਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਕ ਜਾਂ ਨਹਿਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ, ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੀਡੀਆ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਆਫ਼ਤ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ "ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ" ਬਾਰੇ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਆਬਾਦੀ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੋਤ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ - ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਰੋਤਾਂ (ਭੋਜਨ, ਪਾਣੀ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਕੱਪੜੇ, ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ) ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ - ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀਵਰੇਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਾਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਗੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੁਝੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ "ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ" ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਗੰਦਗੀ ਛੱਡ ਦੇਣ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

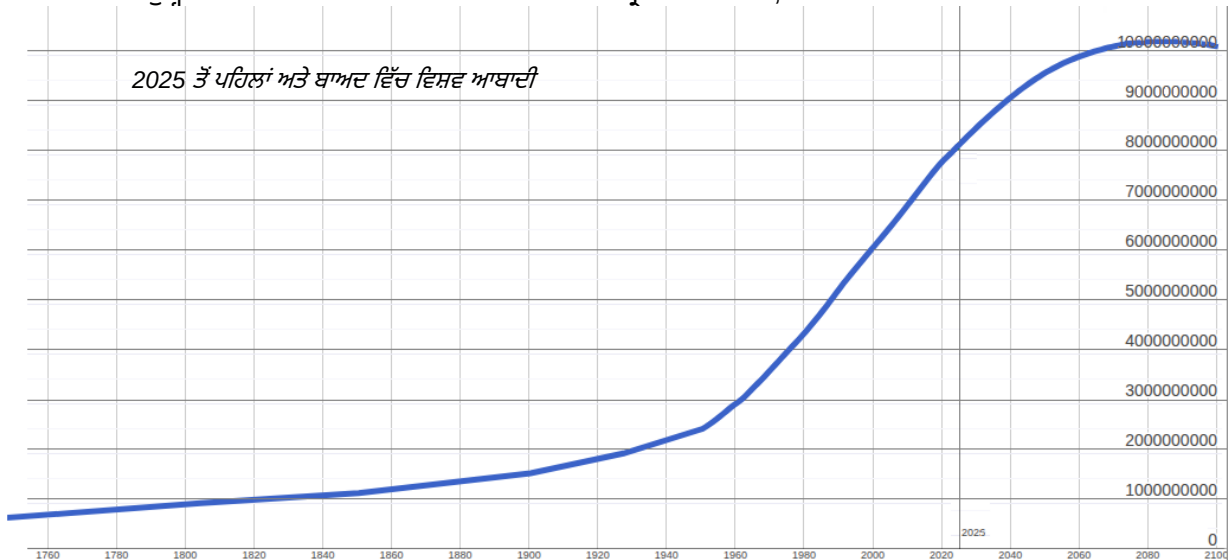
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ - ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਾਮੂਲੀ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਸਰੋਤ ਜੋ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬੇਦਾਅਵਾ ਹੈ: ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਨਵਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੈਂਡੇ, ਬਾਘ, ਗੋਰਿਲਾ, ਫੂਲ, ਓਰੰਗੂਟਾਨ, ਕੰਡੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਰੇਨਫੋਰੈਸਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਈਕੋ-ਸਿਸਟਮ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ 10 ਫੈਕਟਰ ਨਾਲ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਥਿਰਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

2.2 ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਅੰਕੜੇ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਵਰਲਡ-ਓ-ਮੀਟਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲਿਖਣ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਲਗਭਗ 8,243,000,000 ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਗਭਗ 0.85% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, 2080 ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10.3 ਬਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਝਲਕ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਤੂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘਾਤਕ ਆਬਾਦੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ (ਉਹ 1900 ਅਤੇ 2050 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਤੂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

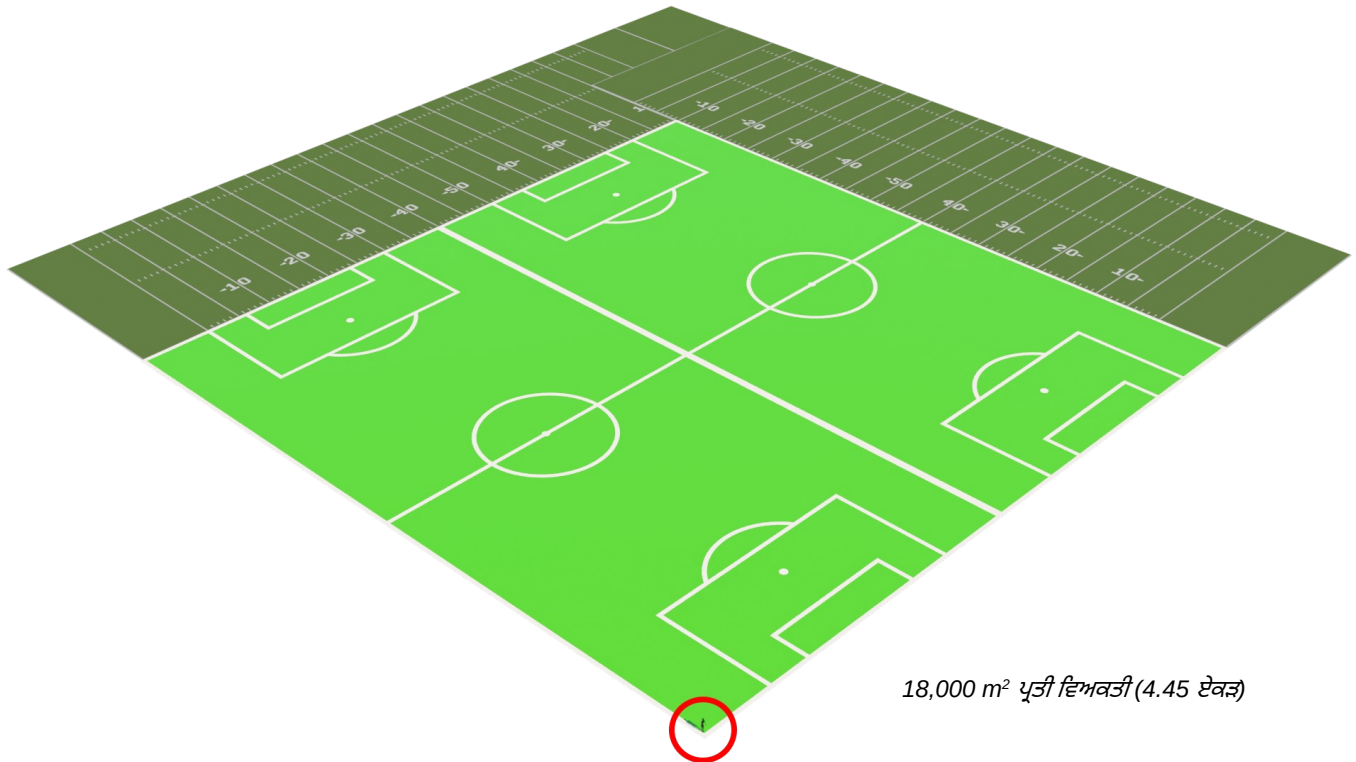
2.2.1 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਤ੍ਹਾ ਖੇਤਰਫਲ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ

ਧਰਤੀ 149 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ² ਭੂਮੀਗਤ ਹੈ।

$149,000,000,000,000 \text{ m}^2 / 8,240,000,000 \text{ ਵਿਅਕਤੀ} \approx 18,000 \text{ m}^2$ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ (4.45 ਏਕੜ)।

$\sqrt{18,000} \approx 134$ ਮੀਟਰ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ 134×134 ਮੀਟਰ ¹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਗ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੁੱਟਬਾਲ ਪਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਫੁੱਟਬਾਲ ਪਿੱਚ ਹਰੇਕ 5,000 ਮੀਟਰ ² ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 18,000 ਮੀਟਰ ² ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਡੇ 3 ਫੁੱਟਬਾਲ ਪਿੱਚ (ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ) ਵੱਡੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ 5 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ 90,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਫਾਰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ 9 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ 22.2 ਏਕੜ ਹੈ)। 9 ਹੈਕਟੇਅਰ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਅਤੇ 90 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। 5 ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ 1 ਮੀਲ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 61.2 ਗਜ਼ ਚੌੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਾੜ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭੂਮੀ ਪੁੰਜ ਦੇ 24% ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ 56.5 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² ਵਿੱਚ ਮਾਰੂਥਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 10 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 24% ਵੀ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ (149x24%) 35.8 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² ਪਹਾੜ ਅਤੇ (56.5x76%) 42.9 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² ਮਾਰੂਥਲ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 70.3 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² ਬਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੀ ਪੁੰਜ ਦਾ ਲਗਭਗ 47% ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲਗਭਗ 50% ਜ਼ਮੀਨ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹੈ।

ਪੰਜ ਜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇੱਕ ਰੋਟੀ

ਗੁਰਗਲ ਏਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਕਣਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ 10 ਤੋਂ 15 ਵਰਗ ਫੁੱਟ (0.9 ਤੋਂ 1.4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ) ਖੇਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਣਕ ਉਗਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਭਗ 3,650 ਤੋਂ 5,475 ਵਰਗ ਫੁੱਟ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ 0.08 ਤੋਂ 0.13 ਏਕੜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ 325 ਮੀਟਰ² ਤੋਂ 525 ਮੀਟਰ² ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 450 ਮੀਟਰ² ਹੈ, ਪੰਜ ਲੱਕੜਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ $450/90,000 = 0.5\%$ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੰਜ ਜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ (2 ਕਿਲੋ)

ਜੇਕਰ 5 ਜੀਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮੁਰਗਾ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ AI ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਰਗੀਆਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਉਗਾਉਣ ਲਈ 1,375 m² (0.34 ਏਕੜ) ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ 2,950 m² (0.73 ਏਕੜ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁੱਲ 4,325 m² (1.07 ਏਕੜ) ਜਾਂ $4,325/90,000 =$ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 4.8% ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 1 ਮੁਰਗਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜ ਜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੋ ਕਿਲੋ ਸੂਰ ਦਾ ਮਾਸ

ਏਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 730 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਸੂਰ ਦਾ ਮਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਦਾਜ਼ਨ 0.25 ਤੋਂ 1 ਏਕੜ (1,000 ਤੋਂ 4,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਖਾਸ ਮਾਤਰਾ ਖੇਤੀ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਲਗਭਗ 50%) ਸੂਰਾਂ ਲਈ ਚਾਰਾ ਉਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ 4,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (1 ਏਕੜ) ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ $4,000/90,000 =$ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 4.5% ਹੈ।

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਏਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੜ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ (1,000 ਮੀਟਰ²) ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਾਸ-ਭਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ 4 ਏਕੜ (16,000 ਮੀਟਰ²) ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੱਕ। ਖਾਸ ਮਾਤਰਾ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ:

- **ਖੁਰਾਕ:** ਪੌਦਿਆਂ-ਅਧਾਰਤ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਮੀਟ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਫਸਲਾਂ ਉਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- **ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ:** ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਬਹੁਤ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਜਾਊ ਮਿੱਟੀ, ਭਰਪੂਰ ਬਾਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਉਗਾਉਣ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭੋਜਨ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।
- **ਖੇਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ:** ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰ, ਮਸ਼ੀਨੀ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਵਧੇਰੇ ਭੋਜਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਰਸਾਇਣਕ ਇਨਪੁਟਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਹਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਜੈਵਿਕ-ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਜੈਵਿਕ ਢੰਗ ਛੋਟੇ ਪਲਾਟਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉੱਚ ਉਪਜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- **ਭੋਜਨ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ:** ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ

ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਖੁਰਾਕ

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਨਾਜ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- **ਉੱਚ-ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ:** ਆਧੁਨਿਕ, ਤੀਬਰ ਖੇਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 200 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 1,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (0.05 ਤੋਂ 0.25 ਏਕੜ) ਤੱਕ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- **ਤੀਬਰ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ:** ਗਰੇ ਬਾਇਓ-ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਵਿਧੀ, ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ 370 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (4,000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 0.09 ਏਕੜ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਉਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਔਸਤ ਅਮਰੀਕੀ ਖੁਰਾਕ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਖੁਰਾਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੀਟ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- **ਅੰਦਾਜ਼ੇ:** ਇੱਕ ਆਮ ਅਮਰੀਕੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 4,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 8,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (1 ਤੋਂ 2 ਏਕੜ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- **ਮੁੱਖ ਕਾਰਕ:** ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੰਗ ਪਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਰੂਮਿਨੈਂਟਸ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਧੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਫਸਲਾਂ ਉਗਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਖੁਰਾਕ

ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਸਲੀ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਉਗਾਉਣ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

- **ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ:** ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀ ਘਰ 16,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (4 ਏਕੜ) ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਖੇਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
- **ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਮਾਨ:** ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਸਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ 20,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 24,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (5 ਤੋਂ 6 ਏਕੜ) ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਵਧੇਰੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ।
- **ਭਾਰਤ:** ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਔਸਤ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਗਭਗ 1,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (ਲਗਭਗ 0.25 ਏਕੜ) ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- **ਚੀਨ:** ਔਸਤਨ, ਚੀਨੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਗਭਗ 1,200 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ 2,400 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (0.3 ਤੋਂ 0.6 ਏਕੜ) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਚੀਨੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਪਤ ਦੇ ਪੈਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੀਟ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਦੀ ਵਧਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੁਆਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੰਜ ਜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਸਾਡੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 20,000 m² (5 ਏਕੜ) ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਾਹਵਾਨ ਪੱਛਮੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ "ਮਿੱਠੀ ਜਗ੍ਹਾ" ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ 20,000 m² (5 ਏਕੜ) ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਾਗ, ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਬਾਗ, ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ, ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਵਰਗੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨਯੋਗ ਆਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੀਟ-ਗਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੀਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ: ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਪੰਜ ਜੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ 5,000 m² ਅਤੇ 12,000 m² ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਕੁਸ਼ਲ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ 5 ਦੇ ਅੰਸਤਨ 10,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (2.5 ਏਕੜ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਫ 11.1% (10,000/90,000) ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਬਾਦੀ 2080 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ 10.3 ਬਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 14,500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ (149,000,000,000,000 m² / 10,300,000,000) ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਫ 13.8% (10,000 / 72,500) ਹੀ ਵਰਤਾਂਗੇ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇਕਸਾਰ ਖਪਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ (ਭੋਜਨ) ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਰੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੱਛਮੀ ਖੁਰਾਕਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਖਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਸਮਾਜ ਲਈ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ" ਵਧੇਰੀ, ਸਗੋਂ ਭੋਜਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

2.2.2 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਤ੍ਹਾ ਖੇਤਰ - ਰਿਹਾਇਸ਼

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 48 2-ਬੈੱਡਰੂਮ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 4 ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 4,000 m² (ਇੱਕ ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 190 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ:

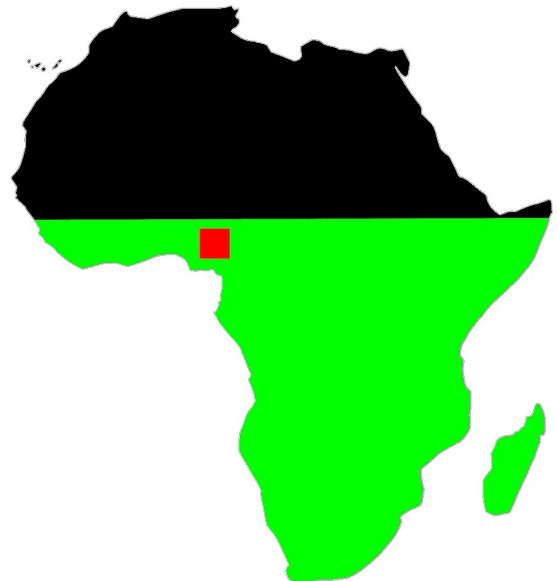
$(8,243,000,000 / 190) \times 4,000 = 175,000 \text{ km}^2$ (67,500 ਮੀਲ²) ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਆਕਾਰ 357,000 km² (137,847 ਵਰਗ ਮੀਲ) ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਈਜੀਰੀਆ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ 19% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ 4 ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ: $175,000 \text{ km}^2 / 149,000,000 \text{ km}^2 =$ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 0.11%।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ 2 ਬਿਲੀਅਨ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 15,000 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 30 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ: ਕੁਝ ਸਰੋਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਫ਼ਗਾਨ ਯੁੱਧ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ 14 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਤੱਕ ਸੀ। ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅੱਧੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ - ਬਿਨਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ! ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟ ਨਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪਸੰਦ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਐਬੰਡੇਮੀ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਆਕਾਰ

ਅਫਰੀਕਾ ਦਾ ਭੂਮੀਗਤ ਖੇਤਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੋ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ 4 ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ (ਲਾਲ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ (ਹਰਾ)

ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ।

2.2.3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ - ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ

ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਕਾਰ $1,083,210,000,000 \text{ km}^3$ ਹੈ। $1,083,210,000,000 \text{ km}^3 / 8,243,000,000$ ਵਿਅਕਤੀ = 131 km^3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ (31.4 ਮੀਲ³)। ਜੇਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਮਿੰਟੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 500 m^3 ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ 9 ਮਿਲੀਅਨ m^3 (11.8 ਮਿਲੀਅਨ ਗਲ³) ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਖੋਜੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ।

2.2.4 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਅਤੇ ਆਇਤਨ

ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਡੂੰਘਾਈ ਲਗਭਗ 3.7 km^1 (2.3 ਮੀਲ) ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਲਗਭਗ 361 ਮਿਲੀਅਨ km^2 (139 ਮਿਲੀਅਨ ਮੀਲ²) ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ $43,800 \text{ m}^2$ (52,400 ਗਲ²) ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਹੈ। 361 ਮਿਲੀਅਨ $\text{km}^2 \times 3.7 \text{ km}^1 = 1.336$ ਮਿਲੀਅਨ km^3 । 1.336 ਮਿਲੀਅਨ $\text{km}^3 / 8,243,000,000$ ਵਿਅਕਤੀ = 0.162 km^3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਪਰ 0.162 km^3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 162 ਮਿਲੀਅਨ m^3 , ਜਾਂ 212 ਮਿਲੀਅਨ ਗਲ³ ਜਾਂ 42.8 ਬਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਗੈਲਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

2.2.5 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਵਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ

ਟ੍ਰੋਪੋਸਫੀਅਰ ਦੀ ਔਸਤ ਚੁੰਘਾਈ ਲਗਭਗ 13 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਸਤ੍ਹਾ ਖੇਤਰਫਲ ਲਗਭਗ 510.1 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ², ਜਾਂ 197 ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਗ ਮੀਲ ਹੈ। 501 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ² $\times 13$ ਕਿਲੋਮੀਟਰ = 6.5 ਬਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ³ ਜਾਂ 1.56 ਬਿਲੀਅਨ ਮੀਲ³। 8.2 ਬਿਲੀਅਨ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 0.79 ਕਿਲੋਮੀਟਰ³ (0.19 ਮੀਲ³) ਹਵਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 790 ਮਿਲੀਅਨ ਮੀਟਰ³ (1.03 ਬਿਲੀਅਨ ਯਾਰਡ³ ਜਾਂ 208 ਬਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਗੈਲਨ) ਹਵਾ ਹੈ।

2.2.6 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਊਰਜਾ

ਕੋਲਾ

ਵਰਲਡਮੀਟਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 4.232 ਬਿਲੀਅਨ ਘਣ ਫੁੱਟ ਕੋਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 513 ਘਣ ਫੁੱਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 513×28.3 ਲੀਟਰ = 14.5 m^3 ਹੈ। ਇਹ $3.8 \times 3.8 \times 1.0 \text{ m}^1$ ਦਾ ਘਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇਹ $14.5 \text{ m}^3 / 365.25$ ਦਿਨ = 0.04 m^3 ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ $0.34 \times 0.34 \text{ m}^1$ (1.41 ft^2) ਦਾ ਘਣ ਹੈ।

ਲਗਭਗ 40% ਕੋਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਔਸਤਨ, ਇੱਕ ਟਨ ਕੋਲਾ 21 ਤੋਂ 22 ਗੀਗਾਜੂਲ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਲੇ ਦਾ ਖਾਸ ਭਾਰ ਲਗਭਗ $1,300$ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ / m^3 ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 0.04 m^3 ਕੋਲਾ $0.04 \text{ m}^3 \times 1.3$ ਟਨ / $\text{m}^3 \times 22,000,000,000$ ਜੂਲ = $1,140,000,000$ ਜੂਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੇਲ

ycharts ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 2020 ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੇਲ ਦੀ ਖਪਤ 88.48 M bbl/d ਹੈ। 1 m^3 ਤੇਲ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 6.29 ਬੈਰਲ ਤੇਲ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ (bbl/d) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ $88,480,000$ ਬੈਰਲ ਤੇਲ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ $\times 365.25$ ਦਿਨ / 6.26 ਬੈਰਲ ਤੇਲ ਪ੍ਰਤੀ $\text{m}^3 = 5,160,000,000 \text{ m}^3$ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਜੋ ਕਿ $14,134,000,000$ ਲੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਹੈ ਜਾਂ 1.71 ਲੀਟਰ (0.45 ਅਮਰੀਕੀ ਗੈਲਨ) ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਹੈ।

ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਊਰਜਾ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ $42,000,000$ ਜੂਲ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ। 1 ਲੀਟਰ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦਾ ਭਾਰ 0.915 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਹੈ। 1.71 ਲੀਟਰ ਕੱਚਾ = 1.56 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ = $65,700,000$ ਜੂਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ।

ਗੈਸ

2020 ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ $4,000 \text{ bcm}$ = ਬਿਲੀਅਨ ਘਣ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਦੇ ਇੱਕ m^3 ਵਿੱਚ $37,000,000$ ਜੂਲ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ: $37,000,000 \times 4,000,000,000,000 / 8,243,000,000 = 18,000,000,000$ ਜੂਲ ਗੈਸ ਦੀ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ $49,200,000$ ਜੂਲ ਹੈ। $4,000,000,000,000 \text{ m}^3$ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ / $8,243,000,000$ ਲੋਕ = 485 m^3 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ = 1.32 m^3 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ।

ਸੂਰਜ ਬਨਾਮ ਕੋਲਾ/ਤੇਲ/ਗੈਸ

AI ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਔਸਤਨ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਲਗਭਗ 14.1 ਮੈਗਾਜੂਲ (MJ) ਸੂਰਜੀ ਊਰਜਾ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ ਔਸਤ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕੋਣ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇਹ $510.1 \text{ ਮਿਲੀਅਨ km}^2 / 8,243,000,000 = 61,883 \text{ m}^2 \times 14.1 \text{ MJ} = 873 \text{ GJ}$ ਹੈ ਜੋ ਸੂਰਜ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁੱਲ ਭੂ-ਤਾਪ ਗਰਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਅਤੇ ਟੈਕਟੋਨਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਲਗਭਗ 3.82 ਐਕਸਾਜੂਲ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ $3.82 \times 10^{18} \text{ D/ਦਿਨ}$ । ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 463 MJ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 1.25 GJ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਕੋਲਾ/ਤੇਲ/ਗੈਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲੋਂ 700 ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂ-ਤਾਪ ਗਰਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਦਾ ਲਗਭਗ 37% ਹੈ।

ਬਿਜਲੀ

ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਗਭਗ $25,000 \text{ TWh} = 25,000,000,000,000 \text{ Wh}$ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਗਭਗ 3 MWh ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 8.3 kWh ਹੈ। ਇੱਕ ਸੋਲਰ ਪੈਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਨਲ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 1.3 kWh। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ 6.4 ਸੋਲਰ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ 14,000 ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਈਡੈਂਟ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਤਾਂ 90-ਕਿਲੋਟਨ W76-1 ਜਾਂ 455-ਕਿਲੋਟਨ W88 ਹਨ। ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ 15-ਕਿਲੋਟਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਥਿਆਰ 100 ਕਿਲੋਟਨ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਗਣਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

$$\begin{aligned} 14,000 \times 100 \text{ ਕਿਲੋਟਨ} &= 1,400,000,000,000 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ TNT} \\ 1,400,000,000,000 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ TNT} / 8,243,000,000 &= 170 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ TNT} \\ \text{TNT} &= 1.654 \text{ g/cm}^3 \\ 170 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ} / 1.654 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ/ਮੀਟਰ}^3 &= 0.1 \text{ ਮੀਟਰ}^3 \text{ ਟੀਐਨਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ}। \end{aligned}$$

ਇੱਕ ਕਿਲੋਟਨ ਟੀਐਨਟੀ 1,000 ਮੀਟ੍ਰਿਕ ਟਨ ਟੀਐਨਟੀ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ 4.184 ਟੈਰਾਜੂਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
 $\Rightarrow 1,000,000 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਟੀਐਨਟੀ} = 4,184,000,000,000 \text{ ਜੂਲ} \Rightarrow 1 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਟੀਐਨਟੀ} = 4,184,000 \text{ ਜੂਲ}$
 $\Rightarrow 170 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਟੀਐਨਟੀ} = 711,280,000 \text{ ਜੂਲ}$ ।

ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਲਗਭਗ 42,000,000 ਜੂਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਟੀਐਨਟੀ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ 10 ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਊਰਜਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਤਨ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਭਗ 17 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

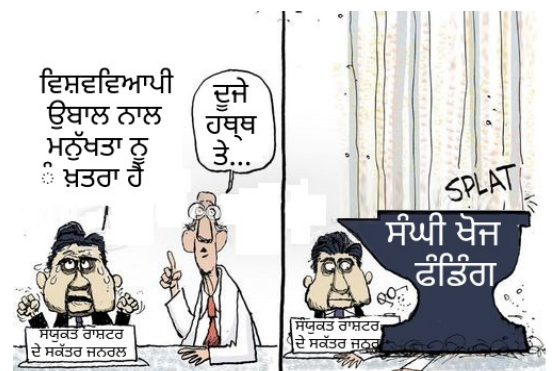
$1,400,000,000,000 \text{ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ (1400 ਮੈਗਾਟਨ) TNT} \times 4,184,000 \text{ ਜੂਲ} / \text{ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ TNT} = 5.8 \times 10^{18} \text{ ਜੂਲ}$, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਊਰਜਾ ਹੈ ਜੋ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਫਟਣ। ਇਹ ਉਹੀ ਊਰਜਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਡੇਢ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਭੂ-ਤਾਪਿਕ ਗਰਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹੀ ਊਰਜਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਰਜ 70 ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ: ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ 4 ਘੰਟੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਲਗਭਗ 25% ਹਿੱਸਾ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ $14.1 \text{ ਮੈਗਾਜੂਲ} \times 510,100,000,000,000 \times (4.5\text{h}/24\text{h}) \times 0.25 = 337 \times 10^{18} \text{ ਜੂਲ}$ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ $337/5.8 = 58$ ਗੁਣਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਫਟਣ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੁਰਖਤਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ ਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਆਮਤ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਫਾਇਰਪਾਵਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਮਨੁੱਖੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਸਰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ - ਜਿੱਥੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੀ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਯੁੱਧ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਾਡੇ ਈਕੋ-ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਗ੍ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਊਰਜਾ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੀਏ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ। ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੇਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾ 100% ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2.3 ਇਹਨਾਂ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਇਹ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ। "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਿਮਤੀ" ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ) ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਅਸਲ ਸਬੂਤ। ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

2.3.1 ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੈ?

"ਸਬੂਤ" ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਨੁਕਸਦਾਰ ਨਹੀਂ" ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਦਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ"। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਈ ਵਾਰ ਵੀ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ - ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ - ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੁਹਰਾਓ ਅਤੇ ਜਾਂਚੋ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਵਿਗਿਆਨ ਸੈਟਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ - ਤਾਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਉਡਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: "ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਚਾਰ"। ਇਹ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਮੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਅਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ" ਹੈ (ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜਿਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਰਥ ਹਨ, ਇੱਕ ਤਰਕਹੀਣ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ)। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" "ਸਬੂਤ" ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਜਾਂ "ਪੂਰਨ ਸੱਚ" ਲਈ

ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ)।

ਇੱਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਲਈ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ - "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" "ਸਬੂਤ" ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" "ਸਬੂਤ" ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਸੀਮਤ ਮਾਡਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਅਤੇ "ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" "ਸਬੂਤ" ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪ-ਸਮੂਹ ਹਨ। ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ "ਸਬੂਤ" ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ - ਉਹ ਸਬੂਤ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਡਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ "ਪੂਰਨ ਸੱਚ" ਵਜੋਂ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਖੌਤੀ "ਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਵਿਗਿਆਨਕ" ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਵੇ (ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ "ਵਿਗਿਆਨੀ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਜੋ "ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ (ਜਿਸਨੂੰ "ਵਿਗਿਆਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਲਈ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਤੋਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ "ਵਿਗਿਆਨੀ" ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ "ਵਿਗਿਆਨ" ਦੇ ਫੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਡਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ IP ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ), "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਦਾ ਉਪ ਸਮੂਹ ਅਚਾਨਕ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਅਤੇ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ - ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ "ਮਾਡਲਾਂ" 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ - ਜੋ ਕਿਤੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ - ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 5 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂ 95 ਸਾਲ ਦੇ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ "ਪੀਅਰ-ਸਮੀਖਿਆ" ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ "ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ ਅਤੇ - ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ - ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ "ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ" ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ "ਸਬੂਤ" - ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ - ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਘੁਟਾਲੇਬਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਨ।

ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ - ਜੋ "ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਕਦੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹਰ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਏਜੰਡੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ "ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ" ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ #1 ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਹੈ।

2.3.2 ਐਥੰਡੋਮੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ

ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਤੀਜਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਮੂਹ" ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ, ਸਿੱਟੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਜੋਂ" ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

"ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਿਆਰ-ਕੀਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਜੀਨ ਰੌਬਿਨਸਨ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ (ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਰਥਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਜੇਤੂਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ (ਕਿ ਕੋਈ ਜੇਤੂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕਾਂ (UBO's) ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ (ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਸਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ), ਤਾਂ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ: "ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

ਉਦਾਹਰਣ

ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ: ਅਸੀਂ UBI ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਇਸ "ਮੂਲ ਆਮਦਨ" (UBI) ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਸਮੇਂ "ਯੂਨੀਵਰਸਲ" ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ" ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ US\$ 50 ਜਾਂ US\$ 500 ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸਿਰਫ US\$ 50 ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ US\$ 500 ਦੇ UBI ਨਾਲ, ਲੋਕ ਉੱਦਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ: ਇਹ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ US\$ 500 ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਹਰ ਕੋਈ ਉੱਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਰੋਤ ਲੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ UBI ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨੀਤੀਆਂ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ UBI ਸਿਸਟਮ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸਿਮੂਲੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੂਝ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ "ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ" ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ "ਨੀਤੀਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ" ਨੂੰ "ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੂਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਰਥਿਕ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" ਜਦੋਂ ਨੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਥਿਕ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਰਥਪੂਰਨ ਆਰਥਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਸਿਸਟਮ ਬਦਲੋ

ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ "ਵਿਗਿਆਨਕ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਗੀਆਂ ਉਹ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਲਿਸ, ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਬੇਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ" ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੇ ਮਾਡਲਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨੀਂਹ

ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਹੜੇ ਹੋਰ ਥੰਮ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਮਾਰਤੀ ਪੱਥਰ ਕੀ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਇਮਾਰਤੀ ਪੱਥਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਔਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਲਿੰਕ ਜੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ "ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ" ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਜੋੜਨੇ, ਮਾਪਣੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜ਼ਿੰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਮੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਂ "ਅਬੰਡੇਮੀ" ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

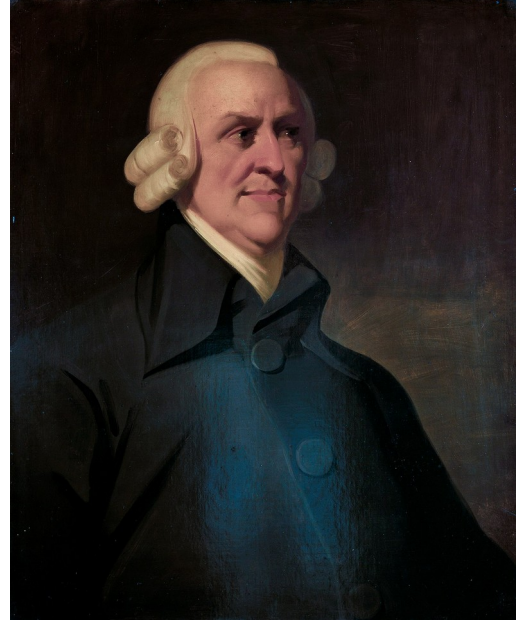
3 ਰੂਹਾਨੀ ਯੁੱਧ

ਜਿਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ "ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਦਰਭ" ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡੀ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਜਾਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਦਿੱਖ ਹੱਥ ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਡਮ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮੁਕਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵੈ-ਹਿੱਤ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅਣਇੱਛਤ ਪਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਤੀਜੇ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਸ਼ਲ ਸਰੋਤ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਉਪਯੋਗਾਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਆਰਥ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਵਾਂਗ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਐਡਮ ਸਮਿਥ

3.1 ਹੋਣ ਲਈ ਪਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਪਿਆਰ

3.1.1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ

ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਅਤੇ ਇਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਕਾਰੀਗਰੀ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲੀ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਰੋਨਾਲਡੋ ਜਾਂ ਮੈਸੀ ਵਰਗਾ ਕਿਉਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅਮੀਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਣਗਿਣਤ ਘੰਟੇ ਤੀਬਰ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹਰ ਜਾਗਦੇ ਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਹਿਤ ਕਰ ਦੇਣ ਜੋ ਖੇਡ ਦੇਖਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

"ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਕਲੀ ਬਣਾਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ" ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ" ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਫਲ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦੇਸਤਾਂ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਫਾਲੋਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ "ਖਪਤਕਾਰਵਾਦ" ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀਮਤੀ ਹੁਨਰ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਦਿੱਖ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ

ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਲਈ ਡੂੰਘਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਧਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਪੱਖ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਜਨੂੰਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਰਦ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

3.1.2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

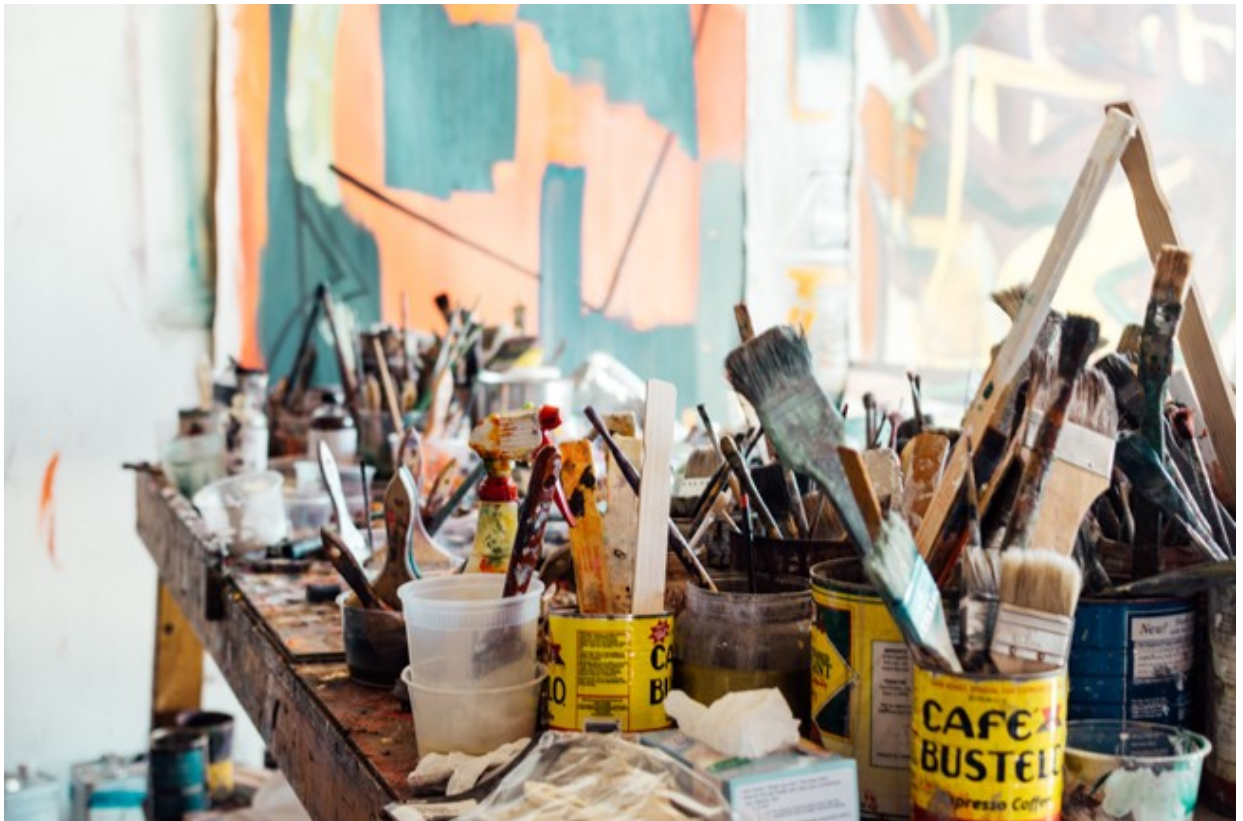
ਕੋਈ ਇਹ ਤਰਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਇਸ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ - ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਸਕੂਲ ਵਰਦੀ ਚਰਚਾ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ: ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ - ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ - ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ" ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਹੰਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਸ਼ਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਗੁਲਾਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ "ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀਆਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ: ਦੂਜੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਹੁਨਰ ਖੁਦ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ!

3.1.3 ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ

ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਦਾ ਵਿੱਤੀ ਅਸੰਤੁਲਨ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੰਤੁਲਨ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮਦਦ" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ - ਦਾਨੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ। "ਕਾਪੀਰਾਈਟਸ" ਅਤੇ "ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ" ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ "ਨਿਵੇਕਲਾ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ - ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਉਤਪਾਦ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੈਸਰ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਜੋਖਮ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜਨਤਾ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਨਤਾ ਖੁਦ ਖੋਜ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇ ਸਕੇ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜਨਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਜਾਂ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜਨਤਾ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ "ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ" ਨੂੰ ਜੈਨਰਿਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੈਸਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਵਾਈ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਦੂਈ ਹੱਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵਜੋਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਬੋਨਸ ਦੇ ਸਕਣ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਉਤਪਾਦ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਏ (ਇਸਨੂੰ "ਮੁਕਾਬਲੇ" ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ), ਤਾਂ ਅਸਲ ਹੁਨਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਾਧੂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ

ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ "ਐਬੰਡੇਮੀ" ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

"ਖਪਤਵਾਦ" ਅਤੇ "ਕਮੀ" ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ "ਸੁਆਰਥੀ" ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਜੈਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ - ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ - ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ, ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੱਲ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਭਰਮ ਉੱਤੇ ਮੁਫਤ ਰਚਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝਾਕਰਨ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਲਈ ਚੋਣ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਬੁਰਾਈ" ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3.2 ਟਿਕਾਉਤਾ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਘਾਟ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਟਿਕਾਉਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ "ਖਪਤਕਾਰਵਾਦ" ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦ ਮੁੱਦੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ "ਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ" ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਨਤਮ ਆਈ-ਫੋਨ, ਨਵੀਨਤਮ ਕਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਹੋ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਫੈਸ਼ਨ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਛੋਟਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਤਪਾਦ ਘੱਟ ਟਿਕਾਉ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ? ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਿਕਾਉਤਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3.2.1 ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ

ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਗਰੰਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਰੰਟੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਜਾਂ ਫੋਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਘਾਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਟਿਕਾਉਤਾ ਸੰਭਾਵੀ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਉਤਪਾਦਾਂ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੇ ਮਾਡਿਊਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ (ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ) ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਲਈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੀਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਏਸ਼ੀਆ, ਅਫਰੀਕਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ "ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ" ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਸਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਨ ਚਾਰਜਰ, ਈਅਰਫੋਨ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਕੋਰਡ), ਸਸਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਦ (ਪਲਾਇਰ, ਹੱਥੜੇ, ਫ੍ਰੀਲਬਾਰੇ) ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਜੁੱਤੇ, ਹੁਣ ਹਫ਼ਤਿਆਂ, ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਰ ਉਤਪਾਦ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ, ਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ

3.2.2 ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ

ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਤਪਾਦ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ - ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤਾ ਉਤਪਾਦ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਤੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਉਮਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤਾ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਣਾ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ (ਬਹੁਤ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੱਲ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਜੋਖਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਸਲ ਡੇਟਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਤਪਾਦਕ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਨਵੇਂ ਉਤਪਾਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ-ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਵਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਸਤੇ, ਘੱਟ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਨੂੰ "ਖਪਤਕਾਰਵਾਦ" ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ - ਕੂੜੇ ਦੇ ਇਹ ਢੇਰ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ ਨਾ ਟੁੱਟਦੇ, ਤਾਂ ਕੂੜੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ। ਕੂੜਾ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ" ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਿਉਜੇ ਪਿਕਅੱਪ, ਸਾਇਦ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਟਿਕਾਊ ਕਾਰ

3.2.3 ਬਾਜ਼ਾਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੰਤੁਲਨ ਸਿਰਫ ਵਧੇਗਾ। ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੀ-ਬਾਬਾ ਜਾਂ ਐਮਾਜ਼ਾਨ ਵਰਗੇ ਸਮੂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਸਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਵਿੱਤੀ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲਈ ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਗਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੀ (ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ) ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ-ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਤਪਾਦ ਜੋ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ)। ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਹੀ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸੰਗਠਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਣਵੱਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਪੈਸਾ ਸਹੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੈਸਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਤੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ "ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਣ"। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ,

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ - ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ - ਬੈਂਕਾਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ/ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ "ਐਬੰਡੋਮੀ", ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊਤਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣਵੱਤਾ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੂੜੇ ਦਾ ਪਹਾੜ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦ ਹੋਣਗੇ) ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

3.3 ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਹਿਊਮਨਿਜ਼ਮ

ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੀਡੀਆ, ਸਰਕਾਰਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਵਿਗਿਆਨ, ਫੌਜਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਏਜੰਡੇ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹਰ ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰੱਬ ਹੋਣ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜੇਤੂ ਕੌਣ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਏਜੰਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ "ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ" ਅਤੇ "ਸੂਰੀ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਬੇਕਾਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ", "ਆਬਾਦੀ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਟੀਕਾਕਰਨ ਮਹਿੰਮਾਂ" ਅਤੇ "ਜਲਵਾਯੂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ।

ਫਿਲਮ 1984 (1956 ਸੰਸਕਰਣ) ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਏਜੰਡਿਆਂ ਨੂੰ "ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਸੀ" ਅਤੇ "ਟ੍ਰਾਂਸਹਿਊਮਨਿਜ਼ਮ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: "ਇਨ੍ਹਾਂ ਏਜੰਡਿਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਰਜ ਔਰਵੈੱਲ ਦੀ "1984 (1949 ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ)" ਜਾਂ ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ ਦੀ "ਏ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ (1932 ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ)" ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ ਦਾ ਭਰਾ, ਸਰ ਜੂਲੀਅਨ ਹਕਸਲੇ, ਯੂਨੈਸਕੋ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਦਿਅਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਗਠਨ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਲਡੌਸ ਖੁਦ ਯੂਨੈਸਕੋ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਜੂਲੀਅਨ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਸਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਉਸਦੇ ਪੇਪਰ "ਯੂਨੈਸਕੋ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਰਸ਼ਨ" ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੂਲੀਅਨ ਹਕਸਲੇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ - ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਹਿੱਸੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ - ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ:

"1946 ਵਿੱਚ, ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਪੇਂਡਲੈਟ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਯੂਨੈਸਕੋ ਲਈ ਇੰਨੇ ਉਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਦੂਜਾ, ਸਾਰੇ ਵਾਤਾਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਣਾ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜੋ ਜੈਨੈਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸੰਪੰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਤੀਜਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਅੰਤਰੀਵ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ।"

ਅਤੇ

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਯੂਨੈਸਕੋ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਵੀ ਸੀ। ਈਸਾਈ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਰ ਅਰਨੈਸਟ ਬਾਰਕਰ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ 'ਨਾਸਤਿਕ ਰਵੱਈਆ' ਸੀ। ਜਨਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਹਕਸਲੇ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਯੂਨੈਸਕੋ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਨਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਹਕਸਲੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਪਾਇਆ। ਪਰਸਪਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਕਸਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਚਰਚ ਲਈ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਕਿ 'ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬਾਦੀ ਵਧ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ "ਅਸੁਭਾਵਿਕ" (ਭਾਵ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ) ਜਨਮ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਹਕਸਲੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੈਸਕੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਨਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂ (ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ) ਆਪਣੇ ਅਕਸ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ। ਉਸ ਅਕਸ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਾ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ)। ਇਹ "ਵਿਵਸਥਾ" ਜੇਤੂਆਂ ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਨਤਾ ਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਨ ਜੋ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਾ "ਉਹੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ"। ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸ਼ਬਦ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ "ਉਹੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਹੈ "ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ"। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਮ ਲੋਕ (ਉੱਤਮ ਜੀਨਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ) ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ "ਯੂਜੇਨਿਕਸ"।

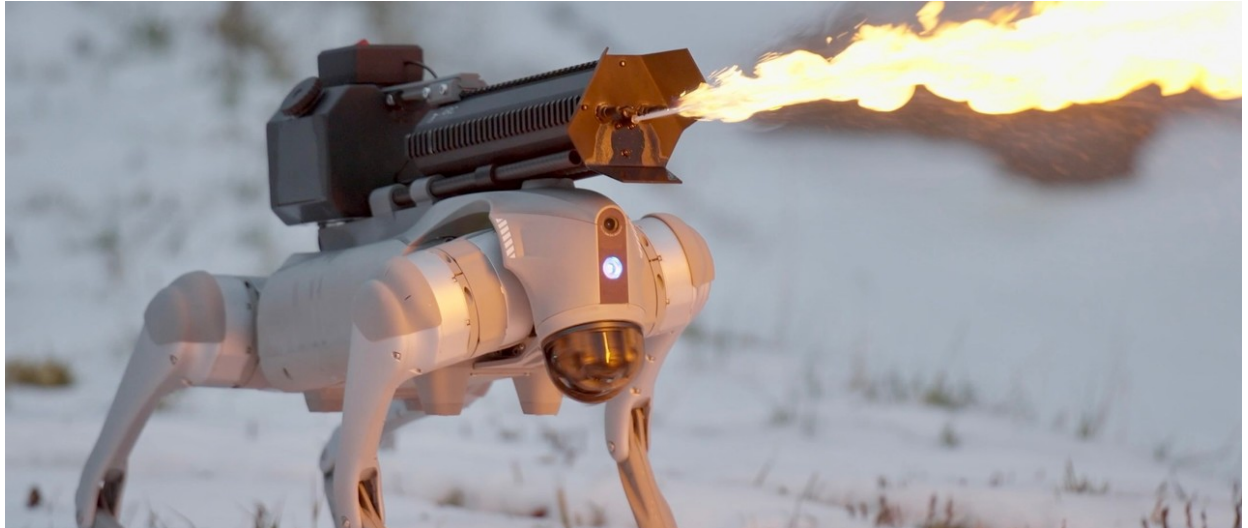
ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਜਿੱਥੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਉਹ ਜਨਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਨਡ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੱਕ) - ਨੂੰ "ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਸੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ "ਟ੍ਰਾਂਸਹਿਊਮੈਨਿਜ਼ਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਨੇਤਾ" ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ "ਨੇਤਾ" ਸਾਡੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਸਿਸਟਮ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਂਮਾਰੀ, ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਨ। ਅਸਲ ਭੋਜਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਸ) ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋਰ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਾਲਣ (ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ) ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋਰ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ (ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਈਵ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ) ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ - ਜੋ ਕਿ ਕਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ - ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਸ਼ਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਏਆਈ, ਡਰੋਨ ਅਤੇ ਰੋਬੋਟਿਕ ਵਰਗੀਆਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਨ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ - ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਗੇ।

ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ

ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਦੇ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ: ਅਸਲ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸਿਸਟਮ।

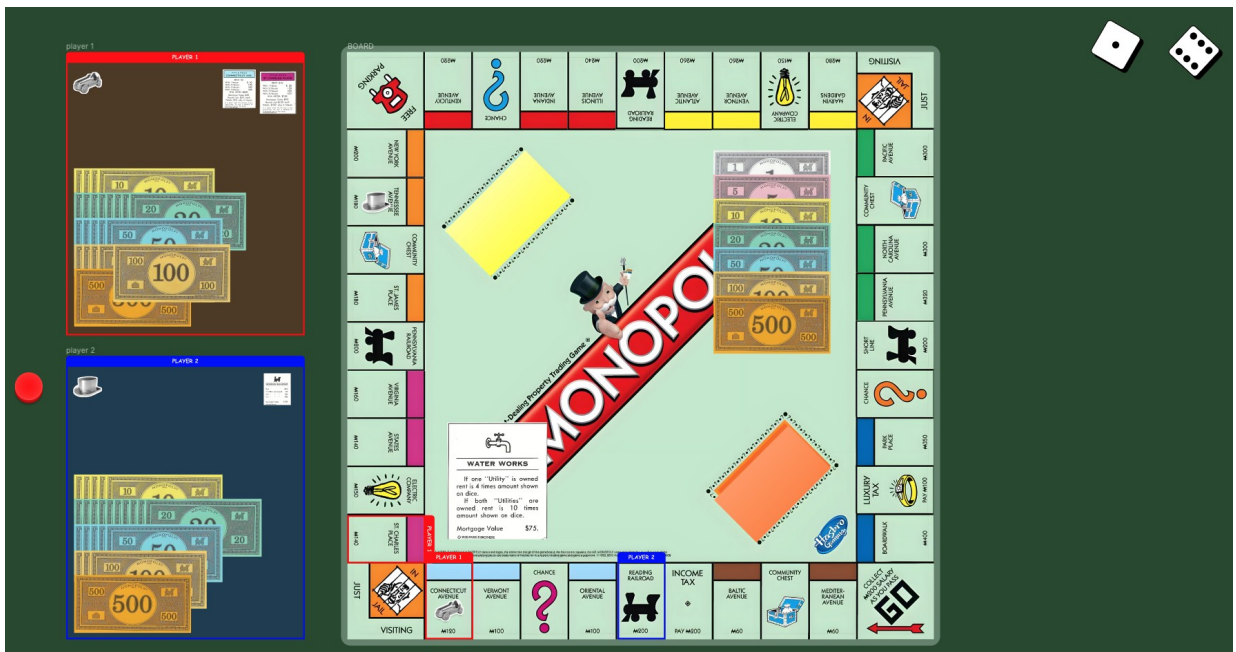
3.4 ਨੈਤਿਕਤਾ

"ਦੁਨੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ" ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਕਵਾਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਘੜ ਸਕਣ। ਧਰਤੀ ਦੇ 4.54 ਅਰਬ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 162 ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਬਾਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ 'ਤੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ। ਹੁਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ - ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ - ਉਸੇ ਸਮੇਂ - ਇੰਨੇ ਮੂਰਖ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਬਾਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।

ਵੱਡੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੂਰਜੀ ਸਿਸਟਮ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜੋ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਤੂ ਸਾਰੇ (ਹੋਰ) ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ - ਇੱਕ ਦਿਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਘਾਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ #1 ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

4 ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਘਾਟ

ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੋਰਡ ਗੇਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ "ਏਕਾਧਿਕਾਰ" ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ (ਅਤੇ ਬਾਲਗਾਂ) ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਬੋਰਡ 'ਤੇ 40 ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਸਾ ਸੁੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਖਿਡਾਰੀ "GO" ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ 40 ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 28 ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਦਾਨ ਗਲੀਆਂ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ (ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲੀ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ) ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਗਲੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਏਕਾਧਿਕਾਰ" ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ - ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ - ਦੁੱਗਣਾ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗਲੀ 'ਤੇ ਘਰ ਜਾਂ ਹੋਟਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ (ਮੌਰਗੇਜ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਾਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਖਿਡਾਰੀ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਗਿਣਨਾ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਨੈਤਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਹੋ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ...

ਪੈਸੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਖੇਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ - ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲੀ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ - ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ - ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ - ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਗਰੀਬ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੀ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈਣਾ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈ ਲਓ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਹੋਰ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੈ!

ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਲੀਆਂ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਖਿਡਾਰੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖਿਡਾਰੀ ਖੁਦ ਬੈਂਕ ਹੈ। ਇਸ ਖਿਡਾਰੀ ਕੋਲ ਖੇਡ ਦਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ

ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਪੈਸਾ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਹਰ ਉਸ ਗਲੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਉਤਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖਿਡਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਚਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਪਸੰਦੀਦਾ ਖਿਡਾਰੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਸੰਦੀਦਾ ਖਿਡਾਰੀ ਅਤੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਂਕ ਮਾਲਕ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਖਿਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਲਗਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਖਿਡਾਰੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਖਿਡਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਖੇਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ "ਮਾਲਕੀਅਤ" ਹੈ, ਪਰ ਬੈਂਕ ਖੁਦ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ, ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ, ਪੂਰੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ, ਸਾਡੇ ਜੱਜਾਂ, ਸਾਡੇ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਭੋਜਨ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ "ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ"। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਖਿਡਾਰੀ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ, ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਨੀ, ਜੇਤੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੁਪਤ ਖਿਡਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ - ਜਿੱਥੇ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ - ਮਾੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾੜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਛੱਡਣ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 3 ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਜੇਤੂ ਲਈ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

4.1 ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੂਝ

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਖਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਛਾਪਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੋਕ - ਜੋ ਕੁਝ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਗਠਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ - ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਢਾਂਚਾ - ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਂਦਲੀ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਚਲਾਕ ਹੈ।

ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ

ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਏਕਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਏਕਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ' ਦੇ ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧੁੰਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਦੋਵਾਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ:

1. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ - ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਪੈਸਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪੈਸੇ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।
2. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਛਪਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ - ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ, ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ, ਮੀਡੀਆ, ਵਕੀਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਫੌਜੀ ਫੌਜਾਂ ਵਰਗੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ "ਬਦਨਾਮ" ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ" ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ। ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ "ਵਿਗਿਆਨ" ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਰਟ ਨੌਕਸ, ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਲੰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੌਨ ਐੱਫ. ਕੈਨੇਡੀ ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ 11110 'ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਦਿਨਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਦਾਫ਼ੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਦਾਮ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯੂਰੋ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ: ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਿਚਰਡ ਵਰਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰ ਕਾਰਲਸਨ ਦੇ ਪੇਡਕਾਸਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰਿਚਰਡ ਵਰਨਰ ਫੈਡ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਸੀਆਈਏ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੀ. ਐਡਵਰਡ ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ "ਦ ਕ੍ਰੀਚਰ ਫਰਮ ਜੈਕਾਈਲ ਆਈਲੈਂਡ" ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।

4.2 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਖਰੀਦੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਭੋਜਨ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘੁੰਮ ਸਕਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਣ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਪਾਣੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ (ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ) ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜ਼ੁਲਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ:

"ਵੀ ਫੀਡ ਦ ਵਰਲਡ" ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਨੈਸਲੇ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪੀਟਰ ਬ੍ਰੈਬੈਕ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੈਨੇਟਿਕ ਸੋਧ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।

ਨੈਸਲੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਣੀ ਬੋਤਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬ੍ਰੈਬੈਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਹੀ - ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪਾਣੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਐਨਜੀਓ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਭੋਜਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਅੰਤਮ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ, "ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣ"। ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨੈਸਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਸਾਖ ਹੈ। 1977 ਤੋਂ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੈਸਲੇ ਦੀ ਹਮਲਾਵਰ ਲਾਇੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਛਾਤੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ - ਜੋ ਕਿ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਫਾਰਮੂਲਾ (ਨੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ। ਨੈਸਲੇ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਛਾਤੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ।

ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਏਜੰਡੇ ਬਾਰੇ ਬੇਅੰਤ ਫੁਟੇਜ ਹਨ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਲੇਕਸ ਨਿਊਮੈਨ ਦਾ ਇਹ ਵੀਡੀਓ "ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗਲੋਬਲ ਵਾਰ" ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ "ਅਰਬਪਤੀ ਅਮਰੀਕਾ ਭਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਉਂ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਹਨ" ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ (ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ) ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ "ਲੀਵਰੇਜਡ" ਹੈ, ਭਾਵ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਲਕ ਠੀਕ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਬੱਸ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੁਲਬੁਲਾ ਫੁੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਓ ਕਲਪਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 5% ਹਿੱਸਾ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ 1 ਜਾਂ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਦਾ 99% ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ।

"ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ।
ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ, ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ।
ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ, ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ।"

ਹੈਨਰੀ ਕਿਸਿੰਗਰ

4.3 ਆਈ.ਪੀ.-ਅਧਿਕਾਰ

ਕਮੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ "ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ" ("IP") ਦੀ ਧਾਰਨਾ।

ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਲਈ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਵਾਂ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਅਰਬਪਤੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਿਲ ਗੇਟਸ, ਸਟੀਵ ਜੌਬਸ, ਮਾਰਕ ਜੁਕਰਬਰਗ ਅਤੇ ਜੈਡ ਬੇਜੇਸ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜਾਂ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਖੋਜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ: ਕੋਕਾ ਕੋਲਾ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਅੰਜਨ ਦੇ IP ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਾਲਟ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ IP-ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਦਮੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜੇਖਮ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ IP ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਨਾਤਮਕ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕੁਝ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ, ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੂੰਜੀ ਤੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੂੰਜੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ - ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ - ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ IP-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ IP-ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ:

ਆਈਪੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜ਼ੁਲਮ

'ਕੋਵਿਡ-19' ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ IP ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 2015 ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ-19 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੇਟੈਂਟ ਲਈ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਕੈਰੀ ਮੂਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਗਏ PCR ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੈਰੀ ਮੂਲਿਸ ਵੀਡੀਓ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ! ਕੈਰੀ ਮੂਲਿਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾ. ਐਂਥਨੀ ਫੌਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਏਡਜ਼-ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ IP-ਰਾਈਟਸ ਸਨ - ਏਡਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਮੂਲਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਏਡਜ਼ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੂਲਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਕੋਵਿਡ-19 ਘਟਨਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ - ਬਿਲਕੁਲ ਏਡਜ਼ ਵਾਂਗ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ PCR-ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ "ਦਵਾਈ" ਦਾ ਰਸਾਇਣਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜੋ ਕੋਵਿਡ ਅਤੇ ਏਡਜ਼ ਵਰਗੀਆਂ "ਬਿਮਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ IP-ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ "ਦਵਾਈਆਂ" ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ "ਭਰੋਸੇ" 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ IP-ਨਿਯਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ IP ਸਕੈਂਡਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੈਨੇਟਿਕਲੀ ਮੋਡੀਫਾਈਡ ਜੀਵਾਣੂਆਂ (GMO) ਫਸਲਾਂ ਵਿੱਚ DNA ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ CRISPR ਵਰਗੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੀਨੋਮ (ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਦੇ DNA) ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਜੀਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀੜੇ, ਫੰਜਾਈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਮੌਸਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੇਰੇ ਲਚਕੀਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਗਣਿਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ: ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਜੀਨੋਮ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 3.2 ਬਿਲੀਅਨ ਬੇਸ ਜੋੜੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਜੀਨੋਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 4 ਬੇਸ ਜੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਰੇਕ ਜੋੜੇ ਵਿੱਚ 4 ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ: a, c, g ਜਾਂ t। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 4 ਬੇਸ ਜੋੜੇ ਦੇ ਨਾਲ 4^4 - ਜੋ ਕਿ 256 ਹੈ - ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੀਨੋਮ ਸੰਭਵ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ 4-ਬੇਸ-ਜੋੜੇ ਜੀਵ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ - ਜਿਸਦਾ ਜੀਨੋਮ ਕ੍ਰਮ c-c-c-c ਹੈ - ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉੱਲੀਮਾਰ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਨੋਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਮੇਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅੰਕੜਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਟੈਸਟ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖਾਸ ਉੱਲੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 4 ਬੇਸ ਜੋੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 4 ਬੇਸ ਜੋੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਜੀਵਾਂ ਕੋਲ ਲੱਖਾਂ ਜਾਂ ਅਰਬਾਂ ਬੇਸ ਜੋੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ IP-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਹੁਣ ਇਸ ਖੇਡ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਟੀਚਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ IP-ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੱਬੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ

"ਵਿਗਿਆਨੀ" ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਜੀਵਤ ਜੀਵਾਂ ਦੇ DNA ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਜੀਵ ਦੇ IP-ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ DNA ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਸਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ DNA ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫਸਲਾਂ ਦੇ IP-ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਹੋਏ DNA ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਹੋਏ DNA ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਸੋਇਆਬੀਨ ਦੇ ਬੀਜ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਫਸਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ GMO ਬੀਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨ ਖੁਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਹੀ ਬੀਜ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੀਨਜ਼ ਦੇ ਗੈਰ-GMO ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਬੀਜ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ GMO ਫਸਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਇੰਨੇ ਸਖ਼ਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ GMO ਬੀਜ ਸਪਲਾਇਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ GMO-ਬੀਜ-ਸਪਲਾਇਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੋੜਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੀਜਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੁਝ GMO ਫਸਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਗਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਚੇ GMO-ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ GMO-DNA ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਰਮ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹੀ ਹਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਅਭਿਆਸਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਵਤ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ CRISPR ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਜੇਤੂ ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੋਰ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਖਸ਼ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

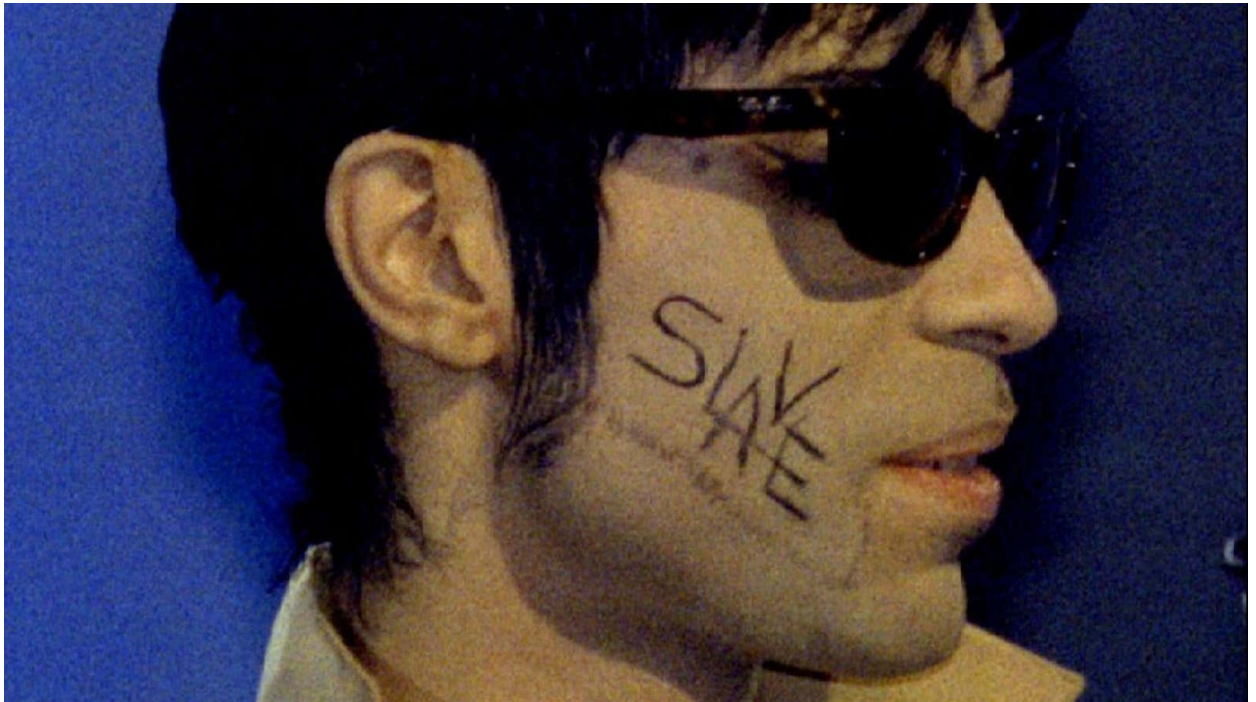
ਆਈਪੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ

ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨਾਲ IP ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਫੋਨਾਂ, ਲੈਪਟਾਪਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਮਾਰਟਫੋਨ - ਹਰ ਰੋਜ਼ ਫੋਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਭੋਗਤਾ-ਡੇਟਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਮਾਰਟਫੋਨ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਸੂਸੀ ਯੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਐਪਸ ਅਤੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਸਿਸਟਮ ਵਰਗੇ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਡੇਟਾ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਵਾਈਸਾਂ ਅਤੇ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ IP ਅਤੇ ਐਨਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਅਤੇ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਜੇਤੂ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ, ਗੁਮਨਾਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ, ਇਨਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ, ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਬੇਸਿਕ ਆਮਦਨ, ਸੋਸ਼ਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਕੋਰ ਸਿਸਟਮ, ਕਾਰਬਨ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਕੋਰ ਸਿਸਟਮ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਟੀਕਾਕਰਨ QR ਕੋਡ ਸਿਸਟਮ, ਸਮਾਜਿਕ ਦੂਰੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚਾਲੂ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਰੇਬੇਟ ਕੁੱਤੇ, ਡਰੋਨ, 5-6-7G ਵਾਈਫਾਈ ਸਿਸਟਮ, ਮਾਈਕ੍ਰੋਵੇਵ ਭੀੜ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹਥਿਆਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਪਤ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ AI ਨਿਗਰਾਨੀ ਗਰਿੱਡ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਆਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ IP ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਿਜੀਟਲ ਡਿਸਟੋਪੀਆ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ IP-ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹਨ।

ਆਈਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਸਿਰਫ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਓ ਸੰਗੀਤ ਉਦਯੋਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਵੱਡੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਲੇਬਲ 'ਤੇ ਸਾਈਨ ਅੱਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਸੌਦਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੇ 1993 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ "ਗੁਲਾਮ" ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਗਾਣਾ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ - ਜੇ ਉਹ ਬਹਾਦਰ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹਨ - ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਾਲੀਆ ਵਾਪਸ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਲੇਬਲਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਆਪਣਾ ਸੰਗੀਤ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗੀਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ "ਸੁਪਰਸਟਾਰ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਫਿਲਮ-ਸਟਾਰ, ਲੇਖਕ, ਖਿਡਾਰੀ, ਫੈਸ਼ਨ-ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਅਤੇ ਪੁਤਲੇ, ਟੀਵੀ-ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ, "ਪੱਤਰਕਾਰ", "ਵਿਗਿਆਨੀ", ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਇਲਟੀ, ਇੱਕੋ ਆਈਪੀ-ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਲਈ ਪਕਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਤੀਜੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈਣ ਅਤੇ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

4.4 ਇਹਨਾਂ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਾਲਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸਿੰਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਨਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਖਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੱਤਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ AI-ਸੰਚਾਲਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਰਾਸ਼ਨਡ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸਿਰਫ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਹਿਊਮਨ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ "ਆਰਥਿਕ" ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਿਸਟਮ ਬਣਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਕੋਰ ਤੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ - ਕੋਰ ਤੋਂ - ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਜੇਭੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਬਚ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਾਂਗੇ। ਅੰਗੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ 3 ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4.4.1 ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

"ਐਬੰਡੇਮੀ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ "ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ" ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। 2 ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹਨ:

4.4.1a ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ (ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕਰੰਸੀਆਂ, ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ) ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਸਾਰੇ (ਭਵਿੱਖ ਦੇ) ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ, ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਵੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਜੇਭੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਡੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਇਸ "ਅਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਦੁਆਰਾ ਦਾਗੀ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਮੰਡੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਮੱਛੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 40 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਈ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਮੱਛੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਖਰੀਦੇ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਸਿਰਫ ਬੈਂਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹਨ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ: "ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗਾ? ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ।" ਪਰ ਲੋਕ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਓਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿਓ ਜਿੰਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਜ਼ਿੰਦੀ ਉੱਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਮਾਰਕੀਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਵੇਚਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ)।

ਜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ - ਜੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਹ ਦੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਆਪਣੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾਉਣਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੱਛੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਾਹਕ ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਮਾਰਕੀਟ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ। ਬੌਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ - ਜੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਘੱਟ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਹੀਂ ਘਟਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣਗੇ।

ਹੁਣ ਦੂਜੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋਕ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਬੱਚਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੱਚਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ 5 ਗੁਣਾ ਹੋਰ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਮੱਛੀ ਵਿੱਚ ਬੈਕਟੀਰੀਆ ਹਨ। ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਵਧਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਸੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਲਾਗਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬੈਂਸ ਜਿੰਮੀ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠ ਕੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਮਾਜ਼ਾਨ, ਅਲੀ ਬਾਬਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਵਰਗੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੱਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਤੇ ਇਹ ਖੇਡ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੱਛੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕਰੰਸੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰਾਂ, ਸ਼ੇਅਰ, ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ - ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਦਿੱਖ ਹੱਥ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਏਜੰਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਕਲਪਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕਰੰਸੀ, ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ, ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਕੇ) ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ "ਅਨੈਠਿਕ ਪੈਸੇ" (ਪੈਸਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ) ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਅਨੈਠਿਕ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕਣ, ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਗੇ।

ਅਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਰਲਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ - ਇਸ ਸਮੇਂ - ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ, ਨਿਰਪੱਖ (ਨੈਤਿਕ) ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ - ਜਦੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਸੰਭਾਵੀ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ" ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪੀਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ੁੱਧ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਨੁਚਿਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ - ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ - ਬਿਨਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਫਿਏਟ ਪੈਸੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਰੋ, ਡਾਲਰ, ਪੌਂਡ, ਰੂਬਲ, ਯੇਨ ਅਤੇ ਯੂਆਨ) ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਛੱਡਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਸਟਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਜੜ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ "ਸਖ਼ਤ ਕੱਟ" ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਆਬਾਦੀ, ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਤਿਆਰ, ਵਿਵਸਥਿਤ, ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਚਣਯੋਗ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ - ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ -

ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਚਣਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਸਟਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ 5 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

1. ਸਮਾਨਤਾ ਬਣਾਓ,
2. ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਓ,
3. ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਓ,
4. ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਓ,
5. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹਰ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

1. ਸਮਾਨਤਾ ਬਣਾਓ

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ:

"ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ, ਇਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ - ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ - ਲੋਕਾਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?"

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਨਹੀਂ" ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਜਵਾਬ "ਨਹੀਂ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਕਿਸੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ) ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ-ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਜ਼ਾਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਕਲਪ ਕੀ ਹਨ?

ਸਹੀ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ?

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

A. ਉਹੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਓ?

ਕੀ ਅਸੀਂ - ਫਿਰ - ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਰਕਮ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਉਧਾਰ ਲਓ? ਨਹੀਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

B. ਉਹੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ - ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਛਾਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਇਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇਗਾ?

ਖੈਰ, ਉਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਹਰ ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

C. ਸਾਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਾਪਣੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦਿਓ।

ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਛਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਿਸਟ ਸਿਸਟਮ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਲੋਕ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕਰੇਗੀ? ਕਰਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਾਧੂ ਪੈਸਾ ਛਾਪਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ - ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ - ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਧਮਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਜੇਕਰ ਉਹ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ) ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੁੱਦੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ - ਦੁਬਾਰਾ - ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰਾਂ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ" ਲਈ ਫੌਜਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਂਡ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਫਤਰ (ਫਾਰੇਕਸ) ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਸ ਗੜਬੜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ. ਫੈਡਰਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਹੀਂ

D. ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ

ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੂਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਕੋਲ ਉਹੀ ਮੁੱਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਤਾਵੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ - ਕੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾ ਸਕਣਗੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਬਜ਼ੁਰਗ)। ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਹਿੱਤ ਲਈ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ। ਤਾਂ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ।

E. ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਚਨਾ

ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ "ਆਪਣੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ"। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈਏ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਕੇ ਨਾ ਬਣਾਉਣ?"। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਕਿੰਟ, 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਹੈ: "ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ"। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਥਾਨਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ 1 ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਿਮਾਗੀ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ 1 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ - ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੌਣ ਕਿੰਨੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਕੀ ਹੈ: "ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਲੋਗੋ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਗੋ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਅਸਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਟਨ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਜੋ ਖਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ) ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪੈਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਮਾਜ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਕ ਪੈਸੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰੀ ਗੋਲੇ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੈਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਟਨੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਡੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

2. ਪੈਸਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਕਮਾਓ

ਉਹ ਲੋਕ - ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ "ਵਿਗਿਆਨਕ" ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ (ਦੂਜੇ) ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ, ਗਲਤ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ, ਗਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ, ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲੋਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ("ਨੇਤਾਵਾਂ") ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ "ਬਿਹਤਰ" ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਫਤ ਸਾਧਨ ਹਨ।

ਹੁਣ - ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਜੋ ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਸਮਾਵੇਸ਼ (DEI) ਅਤੇ ਕਾਰਬਨ ਫ਼ੁਫਿਡ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਕਾਸ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 24/7 AI ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

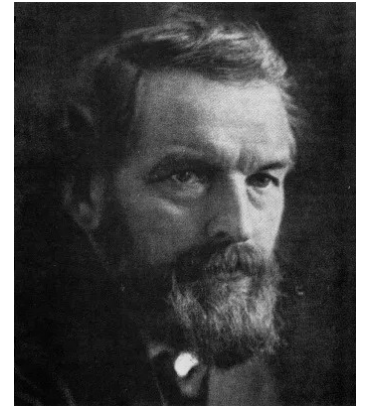
ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੈਸਾ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ (ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ) ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਸ ਇਸਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੈਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਫੁੱਲਣਾ ਜਾਂ ਡਿਫਲੇਟ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਓ

ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 10 ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੋਲ 10 ਸਿੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਸਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ 1 ਸਿੱਕਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਹਰੇਕ ਕੋਲ 20 ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਤੁਰੰਤ 2 ਸਿੱਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ "ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ" ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੁਹਿ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਜਾਂ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਲ ਕਟਵਾਉਣਾ - ਸਮਰੱਥਾ ਵੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ "ਪਿੱਛਾ" ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੁੱਗਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਜਾਂ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਬਾਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ: ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਅਰਥ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਹਿੰਗਾਈ। ਅਤੇ ਉਲਟ: ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਰਾਬਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਉਤਪਾਦ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਹੈ।

ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸਲ (1862-1930)
"ਡਿਮਰੇਜ ਦਾ ਪਿਤਾ"

ਡਿਮਰੇਜ

ਜਦੋਂ 8 ਅਰਬ ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ 8 ਅਰਬ ਸਿੱਕੇ ਜੋੜਨਗੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ 8 ਅਰਬ ਸਿੱਕਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਨਾਲ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹਰ ਘੰਟੇ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਫੈਕਟਰ ਨੂੰ "ਡਿਮਰੇਜ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਕਟਰ 0 ਅਤੇ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 0% ਅਤੇ 100% ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ 0 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ 1 (ਜਾਂ 100%) ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਫੈਕਟਰ 0 ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਫੈਕਟਰ 1 (ਜਾਂ 100%) ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿੱਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਅੰਤਮ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਣਿਤਿਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ:

$$\text{ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਕ ਨਾਲ ਭਾਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਾਂ:} \\ \text{ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ}_{\text{ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ}} = (1 / \text{ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਕ})$$

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਅੱਧਾ ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਘਟਾ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ $1 \div 0.5 = 2$ ਸਿੱਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ 7 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਦੇ 2 ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 7 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਡਿਮਰੇਜ ਨੂੰ 0.01 (ਜਾਂ 1%) ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੇ ਕਾਰਕ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ $1 \div 0.01 = 100$ ਸਿੱਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 100 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 99% ਲਗਭਗ 19 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕੇ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ) ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਟੌਤੀ ਕਾਰਕ $1 \div 20,000 = 0.00005$ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਹਰ ਘੰਟੇ 0.99995 ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਾਢੇ 22 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 19,999.00001 ਸਿੱਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 20,000.00001 ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸੇ ਘੰਟੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ 0.005% ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

$$0.005\% \times 20,000.00001 = 1.000000001$$

ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 1.000000001 ਸਿੱਕੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ:

$$20000.00001 - 1.000000001 = 19999.00001$$

ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੰਖਿਆ ਵਾਂਗ ਦਿਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲ ਅੰਕ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਪੂਰੇ 20,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਡੈਮਰੇਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 0.000001% ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 100,000,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਈ, ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਾਰਕ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 50%) ਵਰਤਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 7 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 2 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮਨੀ ਸਪਲਾਈ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ। 0.05% ਦੇ ਡੈਮਰੇਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 2,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਮਨੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 13 ਮਹੀਨੇ ਲੱਗਣਗੇ।

0.005% ਦੇ ਡੈਮਰੇਜ (ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ) ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ 10 ਸਾਲ ਲੱਗਣਗੇ। ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ 0.005% ਦੇ ਡੈਮਰੇਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਲਗਭਗ 35.5% ਹਰ ਸਾਲ ਮੁੜ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ "ਪੈਸਾ ਸਿਰਜਣ ਟੈਕਸ" ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦਾ 35.5% ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਘੰਟੇ 0.005% ਦੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਾਲ ਗਣਿਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਗਿਣ ਸਕਦੇ ਹੋ:

$$D_{\text{ਘੰਟਾ}} = 1 - ((1 - D_{\text{ਸਾਲ}})^{(1/(24 \times 365.25))}) \quad (D = \text{ਡੈਮਰੇਜ})$$

ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਡੈਮਰੇਜ 7% ਲਗਭਗ 0.00083% ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਡੈਮਰੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। 7% ਸਾਲਾਨਾ ਡੈਮਰੇਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 120,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮਨੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 63 ਸਾਲ ਅਤੇ 4 ਮਹੀਨੇ ਲੱਗਣਗੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ 0.00005 (ਜਾਂ 0.005%) ਦੇ ਡੈਮਰੇਜ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਚੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਮਨੀ ਸਪਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਿਮ ਮਨੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 99% ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਚੋਣ ਹੈ? ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹਨ:

- I. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ 5 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ 100,000 ਸਿੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ (ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ) ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਵਿੱਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਕਰਜ਼ੇ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਇਹ 100,000 ਸਿੱਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ 100,000 ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ 100,000 ਸਿੱਕੇ ਅਚਾਨਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 2 ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ 5 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
- II. ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ 99% ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। 10.5 ਸਾਲ ਵਿੱਚ 99% ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ 5 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 89% ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦਾ 35%, ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1-1-2022 ਤੋਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਲਗਭਗ 80% ਲਿਆਵੇ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਥਿਰ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

III. ਤੀਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕਰਜ਼ਾ 325 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ 325 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੈਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੰਨ ਲਵੋ ਕਿ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਬਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ:

$$(US\$ 325,000,000,000,000 \times 50\%) / 8,250,000,000 \text{ ਲੋਕ} \approx \$ 19,700 \text{ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ}$$

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੀਮਤਾਂ - ਉਸ ਨਵੇਂ ਸਿੱਕੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ - ਉਹਨਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਡਾਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 20,000 ਸਿੱਕੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ - ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ, ਤਬਾਹੀ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ, ਬੇਕਾਬੂ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ - ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਣ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਧੋਖਾ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਚ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਰਪੂਰਤਾ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਦੁਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਅਣਦੇਖੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਏਗਾ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਜੇ ਲੋਕ - ਜੋ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਧੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬੁਰਾਈ ਪਰਜੀਵੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

4. ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਓ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੂਝ-ਬੂਝ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਸਰਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਉਪਾਅ ਹੈ: ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬੇਸ ਲੇਅਰ (ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ "1 ਸਿੱਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਘੱਟਾ ਸਿੱਕਾ" ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੇਸ ਲੇਅਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮੋਨੇਰੋ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕੁਰੰਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਬੇਸ ਲੇਅਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਕੁਝ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ - ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸਿਸਟਮ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬੇਸ ਲੇਅਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਬੇਸ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਬੇਸ ਲੇਅਰ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਟਰੇਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਅਤੇ "ਵਿਗਿਆਨ" ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏਗੀ।

5. ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹਰ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ, ਕੋਈ ਜੱਜ, ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਬੈਂਕ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ-ਖਾਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਕਿਸੇ "ਗਲਤ" ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ "ਗਲਤ" ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਮੀਮ ਪੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਿੱਟਾ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ

ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ - ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕਦੇ। ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਿੱਕੇ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕੁਰੰਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸੌਖੀ ਹੈ। ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸਚੇਂਜ ਜਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰੈਸ਼ਿੰਗ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ QR-ਕੋਡ ਡੈਮਰੇਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ - ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ, - ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਹਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਿਰਪੱਖ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਬਦਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਧੌਖੇ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 5 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ (ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ) ਦੇ ਇਸ ਖਾਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 325 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦਾ ਬੋਝ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

4.4.1b ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜੇਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਅਮੀਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਕਸਰ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜੇਤੂ ਕੌਣ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਏਜੰਡੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਤਿ ਅਮੀਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਜ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦਰਸਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਮੀਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੂਹ ਦੇ "ਉੱਪਰਲੇ" ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ ਜੋ - ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ - ਅਜੇ ਵੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯਾਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ

ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯਾਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ (ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਲ ਝੁੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਜੇ ਤੱਕ) - ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅਰਬ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੂਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਾਰਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੇ - ਤਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ। ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ "ਘਟਨਾ" ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ, ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਈਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੌਨ ਪੌਲ II ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ: ਸਾਰੀਆਂ ਜੁਬਲੀਆਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ... ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਵਾਪਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ. ਮੱਤੀ 11:4-5; ਲੂਕਾ 7:22)। ਜੁਬਲੀ, "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਾਲ," ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ.....(TMA, 11)।

ਕਰਜ਼ਾ

ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਬਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਅਟੱਲ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ (ਡਾ. 15)। ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 2000 ਦੌਰਾਨ ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੁਬਲੀ ਜਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕੇ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (25:8-12) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ," ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ II ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜੁਬਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ" (TMA, 51)। ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੁਖ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਥਾਮ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ:

ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮਤ ਦਾਨ ਨੂੰ "ਪੰਜ ਥੀਯੂ" ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੁਬਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ 'ਦੌਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਮੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮਣੀ ਚਾਹੀਦੀ (59:7)

ਇਸਲਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਆਜ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਕੰਮ, ਜਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ, ਇਸਦੇ ਅਮਲ ਵਾਂਗ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਇਸਲਾਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਸਾਹਿਬ ਮੁਸਤਕੀਮ ਬਲੋਹਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਸ਼ਾਹੁਕਾਰਾਂ ਨਾਲ "ਰੱਬੀ" ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਵਿੱਤੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਉਸ ਬੁਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਏਜੰਡੇ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਜੋ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ੁੱਧ ਬੁਰਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵੇਰਵੇ ਲਈ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਬੁਰਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਅਵਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜੇਤੂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੜਾਈ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਦਾਅ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਹੈ।

ਅਣਉਚਿਤ ਹਾਲਾਤ

ਜਦੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ "ਅਨਿਆਈ" ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਡੀ ਬੱਚਤ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਸਟਮ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ/ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨਿਆਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਫੈਲਣ ਦੇਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਸਥਾਨਕ ਸਮਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨਿਆਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਇਹਨਾਂ "ਛੋਟੀਆਂ" ਅਨਿਆਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਜ਼ਾ-ਜੁਬਲੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ - ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀਗਤ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪਰਜੀਵੀ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ (ਵਿੱਤੀ) ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨਵੀਂ "ਐਥੋਡੋਮੀ" ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਚਿਤ ਅਸੰਤੁਲਨ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਚ ਡੈਮਰੇਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ।

4.4.2 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼

ਸ਼ਾਇਦ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਛਪਾਈ, ਆਈਪੀ-ਰਾਈਟਸ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ-ਜੁਬਲੀ - ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ - ਜ਼ਮੀਨ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ - ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਨਕਸ਼ੇ, ਮਾਲਕੀ ਖਾਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਡ, ਵਕੀਲ, ਜੱਜ, ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਫਰੀਕਾ, ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਭਾਰਤੀਆਂ, ਆਦਿਵਾਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਕਬੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖੋਹੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

"ਜੇਤੂਆਂ" ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਸਤੀਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ "ਵਿਕਸਤ" ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪੀਅਨ, ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਲਾਲਚੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਹੈ। "ਪੱਛਮੀ ਕਿਸਾਨਾਂ" ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਓਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ (ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਰੂਸ, ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੁਆਰਾ "ਉਜਾੜਿਆ" ਗਿਆ ਸੀ) ਤੋਂ ਚੋਰੀ, ਪਰ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਬੈਕਅੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਰੋਕ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਅਜੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੱਛਮੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ - ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜੋ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ "ਖਰੀਦਦੀਆਂ" ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੋ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਘਾਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਰਗੇ "ਦਲੀਲਾਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਤੂ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਘਾਟ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੈਸੇ-ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਦਰਾ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ "ਮਨੀ-ਚੇਂਜਰਾਂ" ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸੇਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ "ਪੈਸੇ" ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸੇਲ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੀ। ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਵਿੱਤੀ ਉੱਪਰ" ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਰਟ ਪਰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ "ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਡ"-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ (ਰਾਜ) ਹਿੰਸਾ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ "ਨਿਯਮਾਂ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸੇਲ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ - "ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈਨਰੀ ਜਾਰਜ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ - ਦੋਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਹੱਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਲਾਗੂ" ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀ-ਵਰਤੋਂ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਸਰਕਾਰ" ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਹਨ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਲਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ" (ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਰਗੀ ਇਕਾਈ) ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ)। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਸਨੂੰ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਅਸਲ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਤਾਬਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਢਾਂਚਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਭੂਮੀ-ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਨ। ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਸਖਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ - ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨਾਂ - ਨੂੰ ਉਸ ਹਵਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ", ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਣ, ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ। ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਢਾਂਚੇ ਬਣਾਉਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਚਾਅ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਵਿੱਤੀ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੀ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ "ਦੇਸ਼" ਵਰਗੇ ਸੰਖੇਪ ਸੰਕਲਪ ਬਣਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ "ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ" ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ।

ਅੰਕੜਾਵਾਦ

ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ "ਬਾਹਰੀ ਪਲਾਤ ਸੰਧੀ" ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ "ਮਾਲਕੀਅਤ" ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ 17 ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ, "ਰਾਸ਼ਟਰ", "ਰਾਜ" ਜਾਂ "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ!

ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹਵਾ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਮਾਲਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ "ਹਵਾ-ਮਾਲਕਾਂ" ਵਜੋਂ "ਕਾਨੂੰਨੀ" ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ", ਤਾਂ "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਹਵਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ" ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਜੋ

ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਗੈਰ-ਗੁਲਾਮੀ" ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਝਾ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਰੋਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇਣਾ" ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ "ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ" ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਕੁਝ ਜੇਤੂ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ - ਜਿਵੇਂ ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਜੇਤੂ ਆਪਣੇ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਤੂਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਟੀਚਾ - ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ - ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜੇਤੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਫ-ਸ਼ੋਰ ਟਰੱਸਟ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਵੇਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਜੇਤੂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੀਈਓ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਨੇਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਆਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਆਦਮੀ (ਜੁਨਜ਼ੀ) ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੇਕੀ (ਡੀ) ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ (ਲੀ) ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਆਚਰਣ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਦਰਸ਼ ਸ਼ਾਸਕ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ - ਭੋਜਨ, ਫੌਜੀ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ - ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੌਜੀ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਵੈ-ਖੇਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਲਿਆ ਸਕਣ, ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆ ਸਕਣ। "ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ" ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸੀਅਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੋਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ।

ਕਨਫਿਊਸ਼ਸੀਅਨ ਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਲੜੀਵਾਰ ਪਰ ਪਰਸਪਰ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਣਾ, ਮੰਤਰੀ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਹੋਣਾ, ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਆਪਸੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਾਂ ਪਰਸਪਰਤਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਢਾਂਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਵੋਟ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਯੋਗਤਾ-ਅਧਾਰਤ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸੀਅਨ ਕਲਾਸਿਕਸ ਦੀ ਵਿਦਵਤਾਪੂਰਨ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਯਤਨ ਹੋਵੇ। **ਕਨਫਿਊਸ਼ਸਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਇੱਕ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰੇਤਸਾਹਨਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।**

ਸਾਡੀ ਹਕੀਕਤ ਕਨਫਿਊਸ਼ਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲੁਕਵੇਂ ਜੇਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ ਘਾਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ:

“ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ (ਵਿੱਤੀ) ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?”

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ - ਜਦੋਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਏਕਾਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਹਵਾ ਵਾਂਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ, ਨਦੀਆਂ, ਝੀਲਾਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਦਰਅਸਲ, ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ, ਝੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ (GPS ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜਲ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਸਤਹਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਹਨ। ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਮੀਂਹ, ਬਰਫ਼, ਜਾਨਵਰ, ਪੌਦੇ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਸਪੇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਵਜੋਂ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸੇਲ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ ਜਾਰਜ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ - ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿਸਦਾ ਸਿਲਵੀਓ ਗੋਸੇਲ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ ਜਾਰਜ ਦੋਵੇਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਗੋਸੇਲ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਦਖਲ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੋਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਾਰਜ ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਟੈਕਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ-ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਜੇਤੂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ (ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ) ਰਾਹੀਂ, ਜੇਤੂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੇ। ਯਾਨੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਵੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ "ਸਰਕਾਰ" ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ "ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ।

ਸੁਪਰ ਰੀਜਨਲ ਮੁੱਦੇ

ਇਸ ਭਰਪੂਰਤਾ ਭਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਖੇਤਰ ਜੋ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ, ਧਰਮ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਖੇਤਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ ਹੋਣ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ ਇੱਕ "ਗਲੋਬਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੰਮ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਹੱਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਫੈਸਲੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, UDHR ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿੱਬੀ (ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ) ਵਰਗੇ ਮੁੱਦੇ - ਜਿੱਥੇ ਖੇਤਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਰਹਿੰਦ-ਖੁਹੰਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਪਲਾਂਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਖੇਤਰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਆਂਢੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ), ਇਸ ਗਲੋਬਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਬਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਰੋਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਵੈ-ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਕੀਮਤਾਂ, ਅਸਲ ਮੁਕਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ

ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ, ਨਸਲ, ਸ਼ਿਕਾਰ, ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕੀਮਤਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹੁਣ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਘਾਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸਲ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸਮਝੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਸ ਉਤਪਾਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਾਲ। ਉਸ ਖਾਸ ਸਰੋਤ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ "ਕਮੀ ਕਾਰਕ" ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ, ਸਹੀ ਮੁਕਤ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ "ਅਸਲ ਕੀਮਤਾਂ" ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਸਲ "ਕੀਮਤ-ਲੱਭਣ" ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ" ਦਾ ਅਸਲ "ਅਦਿੱਖ ਹੱਥ" ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4.4.3 ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ IP ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਜਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਲਾਖਣਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ... ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਖੈਰ ਨਹੀਂ, ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਵੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦਾ IP ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਹੈ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਲਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ। ਲੱਖਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਕੋਡਰ, ਖੋਜੀ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ, ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਲੇਖਕ (ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਲੋਕ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ Linux, LibreOffice, Blender, the GIMP, Audacity, OBS ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ), ਸੰਗੀਤ, ਕਵਿਤਾ, ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਰਸੋਈ ਪਕਵਾਨਾਂ, ਫੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਚੈਨਲਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ IP ਸੁਰੱਖਿਆ

ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ (ਅਤੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਭੁਗਤਾਨ) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਧਮਾਕੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਜੇਕਰ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ IP ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਫਤ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ", IP-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ "ਭੁਗਤਾਨ-ਲਈ" ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਨ।

ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੱਤਰਵਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਕੋਡਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਡਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਡਿਜੀਟਲ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਜੀਟਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਨਰਡੀ ਨਵੀਂ ਡਿਜੀਟਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਧੱਬੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਬਿਲ ਗੇਟਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ IP-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ MS-Dos ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ, ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਾਇਰਸਾਂ ਦੇ ਨਰਡ, ਹੈਕਰ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਓਪਨ-ਸੋਰਸ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੇ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਡਰ-ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਫਤ ਸਾਂਝਾਕਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲਦਾਇਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਕਿਸੇ ਵੀ IP ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਸੌਖਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਦੀ ਥਾਂ "ਅਬੰਡੇਂਸੀ" ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ IP-ਅਧਿਕਾਰ, ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਹੁਣ ਉਸ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲੜਾਈਆਂ ਵੀ ਲੜੀਆਂ ਹਨ। IP-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ 40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

Blender

5 ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਅੰਤ

5.1 ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਬ-ਸਹਾਰਨ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲੜਿਆ - ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੋਂ 1960 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ - ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਲਈ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਨਾਈਜੀਰੀਆ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਲੜਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। 1960 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ" ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:

ਦੇਸ਼	ਆਜ਼ਾਦੀ	ਸਥਾਪਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ	ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ
ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ	1910, 1934, 1961	ਜੂਨ 30, 1921, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ	
ਕਾਂਗੋ ਦਾ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਗਣਰਾਜ	ਜੂਨ 30, 1960	30 ਜੁਲਾਈ 1951, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ	
ਮਿਸਰ	ਫ਼ਰਵਰੀ 28, 1922	"1898, ਜਨਵਰੀ 1, 1961", ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ	
ਮੈਡਾਗਾਸਕਰ	ਜੂਨ 26, 1960	1925, 1961	12
ਲੀਬੀਆ	ਦਸੰਬਰ 24, 1951	ਕਾਨੂੰਨ ਅਪ੍ਰੈਲ 1, 1956	52
ਘਾਨਾ	ਮਾਰਚ 6, 1957	ਮਾਰਚ 4, 1957	0
ਟਿਊਨੀਸ਼ੀਆ	ਮਾਰਚ 20, 1956	ਸਤੰਬਰ 19, 1958	30
ਮੋਰੋਕੋ	ਮਾਰਚ 2, 1956		36
ਸੁਡਾਨ	ਜਨਵਰੀ 1, 1956		12
ਨਾਈਜੀਰੀਆ	ਅਕਤੂਬਰ 1, 1960	ਜੁਲਾਈ 1, 1959	15
ਸੋਮਾਲੀਆ	ਜੁਲਾਈ 1, 1960	1950, 1960	0
ਗਿਨੀ	ਅਕਤੂਬਰ 2, 1958	ਮਾਰਚ 1, 1960	17
ਜ਼ਿੰਬਾਬਵੇ	ਨਵੰਬਰ 11, 1965	ਮਈ 22, 1964	18
ਯੁਗਾਂਡਾ	ਅਕਤੂਬਰ 9, 1962	ਅਗਸਤ 16, 1966	46
ਕੀਨੀਆ	ਦਸੰਬਰ 12, 1963	ਮਾਰਚ 24, 1966	39
ਤਨਜ਼ਾਨੀਆ	ਦਸੰਬਰ 9, 1961	ਕਾਨੂੰਨ 1965, ਜੂਨ 14, 1966	54
ਬੋਤਸਵਾਨਾ	ਅਗਸਤ 1, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਬੁਰਕੀਨਾ ਫਾਸੋ	ਅਗਸਤ 5, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਕੋਟੇ ਡੀ ਆਈਵੋਰ	ਅਗਸਤ 7, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਗਿਨੀ-ਬਿਸਾਊ	ਸਤੰਬਰ 24, 1973	1962 (BCEAO)	108
ਮਾਲੀ	ਸਤੰਬਰ 22, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਨਾਈਜਰ	ਅਗਸਤ 3, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਸੇਨੇਗਲ	ਅਪ੍ਰੈਲ 4, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਟੋਗੋ	ਅਪ੍ਰੈਲ 27, 1960	1962 (BCEAO)	24
ਅਲਜੀਰੀਆ	ਜੁਲਾਈ 5, 1962		0
ਮੌਰੀਤਾਨੀਆ	ਨਵੰਬਰ 28, 1960	1962 (BCEAO), 1973 ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ	24
ਸਿਏਰਾ ਲਿਓਨ	ਅਪ੍ਰੈਲ 27, 1961	ਕਾਨੂੰਨ 1963, ਮਾਰਚ 27, 1963	23
ਜ਼ੰਬੀਆ	ਅਕਤੂਬਰ 24, 1964	1937, 1956, 1963	12
ਰਵਾਂਡਾ	ਜੁਲਾਈ 1, 1962		24
ਮਾਲਾਵੀ	ਜੁਲਾਈ 6, 1964	ਜੁਲਾਈ 23, 1964	0
ਬੁਰੁੰਡੀ	ਜੁਲਾਈ 1, 1962		48
ਮਾਰੀਸ਼ਸ	ਮਾਰਚ 12, 1968	ਸਤੰਬਰ 1967	6
ਗੈਂਬੀਆ	ਫ਼ਰਵਰੀ 18, 1965		72
ਕੈਮਰੂਨ	ਜਨਵਰੀ 1, 1960	1973 (BEAC)	156
ਮੱਧ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਗਣਰਾਜ	ਅਗਸਤ 13, 1960	1973 (BEAC)	156
ਚਾਡ	ਅਗਸਤ 11, 1960	1973 (BEAC)	156
ਗੈਬੋਨ	ਅਗਸਤ 17, 1960	1973 (BEAC)	156
ਕਾਂਗੋ ਗਣਰਾਜ	ਅਗਸਤ 15, 1960	1973 (BEAC)	156
ਭੂਮੱਧ ਰੇਖਾ ਗਿਨੀ	ਅਕਤੂਬਰ 12, 1968	1973 (BEAC)	60
ਲਾਈਬੀਰੀਆ	ਜੁਲਾਈ 26, 1847		1524
ਈਸਵਾਤਿਨੀ	ਸਤੰਬਰ 6, 1968		72
ਬੋਤਸਵਾਨਾ	ਸਤੰਬਰ 30, 1966	ਜੁਲਾਈ 1, 1975	106
ਮੋਜ਼ਾਮਬੀਕ	ਜੂਨ 25, 1975	ਮਈ 17, 1975	1
ਕਾਬੋ ਵਰਡੇ	ਜੁਲਾਈ 5, 1975	ਸਤੰਬਰ 29, 1975	2
ਲੇਸੋਥੋ	ਅਕਤੂਬਰ 4, 1966		144
ਕੋਮੋਰੋਸ	ਜੁਲਾਈ 6, 1975	ਜੁਲਾਈ 1, 1981	72
ਸਾਓ ਟੋਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪੇ	ਜੁਲਾਈ 12, 1975		168
ਅੰਗੋਲਾ	ਨਵੰਬਰ 11, 1975	1926, ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ 1975	0
ਸੇਸ਼ੇਲਜ਼	ਜੂਨ 29, 1976	1936, 1978, 1983	24
ਜਿਬੁਤੀ	ਜੂਨ 27, 1977	ਅਪ੍ਰੈਲ 18, 1979	21
ਨਾਮੀਬੀਆ	ਮਾਰਚ 21, 1990	ਜੁਲਾਈ 16, 1990	4
ਇਰੀਟਰੀਆ	ਮਈ 24, 1993	ਇਥੋਪੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ 1974	108
ਦੱਖਣੀ ਸੁਡਾਨ	ਜੁਲਾਈ 9, 2011	ਜੁਲਾਈ 2011	0
ਇਥੋਪੀਆ	1941 ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਜਨਵਰੀ 1964	ਰਮੇਸ਼ "ਆਜ਼ਾਦ"

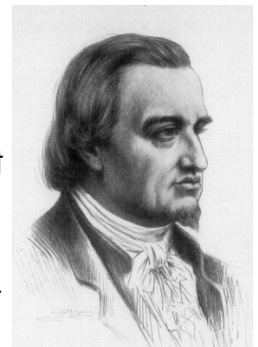
ਕੁਝ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਲੜਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ - 1960 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ - ਸੱਤਾ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਕਾਲਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ।

ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਗੁਰਗਲ ਅਤੇ ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਨ ਕਿ - ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੋਨੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੜਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਅਥੁਜਾ 'ਤੇ ਬੰਬਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਂਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੇਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਗਰੀਬ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ - ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹਨ - ਨੇ ਸਿਰਫ਼ "ਅਸੀਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ" ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀ - ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ - ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ: "ਠੀਕ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ"। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ - ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੜਾਈ ਦੇ - ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਪੈਸਾ ਜੋ ਅਫਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ...

ਹੁਣ ਮੰਨ ਲਵੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਫਰੀਕੀ ਲੋਕ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਲਗਭਗ ਮੁਫਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਫਰੀਕੀ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਰਥਿਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ? ਪੱਛਮ ਦੀਆਂ ਯੁੱਧ-ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਹੋਏ? ਕੀ ਹਰ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਨਹੀਂ, ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਆਮ ਵਾਂਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫਰੀਕੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਫਰੀਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਲੁੱਟਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਖੇਡਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਹਨ। ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਾਂਦੀਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੋਂਪਿਆ। ਉਹ ਮਹਾਂਦੀਪ ਜੋ ਹੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੌਲਤ ਮਹਾਂਦੀਪ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਚਾਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਫਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ 1958 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸਾਰੇ ਅਫਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਜੋ - ਟਾਪੂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ - ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸਨ, ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਾਨ ਅਫਰੀਕੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ"

ਮੇਅਰ ਐਮਸ਼ੇਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ

ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਅਰ ਐਮਸ਼ੇਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪਰਿਵਾਰ (ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ - ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ - ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਡੂੰਘੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਇਸਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ, ਵਿਸਥਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਮੈਨੂਅਲ ਮੈਕਰੋਨ ਇੱਕ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਸੀਆਈਈ ਬੈਂਕਰ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛੇਕੜ ਵਾਲੇ ਜੋਅ ਬਿਡੇਨ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟ ਯੇਲਨ (ਖਜ਼ਾਨਾ

ਸਕੱਤਰ), ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਚੇਅਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਭਵ ਵਾਲੇ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਅਤੇ ਲੇਲ ਬ੍ਰੇਨਾਰਡ (ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਥਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ), ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਡੇਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਗੈਰੀ ਗੋਸਲਰ (ਸਿਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰ), ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛੇਕੜ ਹੈ। ਓਬਾਮਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਤੀ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਕੱਤਰ ਟਿਮੋਥੀ ਗੀਥਨਰ ਅਤੇ ਜੈਕਬ ਲਿਊ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬਾ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਪਿਛੇਕੜ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਡੈਨੀਅਲ ਤਾਰੂਲੋ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਬਲੂਮ ਰਾਸਕਿਨ ਅਤੇ ਐਸਈਸੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰੀ ਗੋਸਲਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਬੈਂਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਜੇਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਮਾਲਕ" ਹਨ, ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ - ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ। ਫਿਰ - ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ - ਨਵੇਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ (ਕੇਂਦਰੀ) ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬਜਟ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੀਤੀਆਂ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਏਜੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਇੰਨੇ ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੋਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆਂ ਮੀਡੀਆ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੋਟਾਂ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਰ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਤੂ ਵਧੇ-ਫੁੱਲਦੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ - ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਹੋਈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 60 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ "ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ" ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਤਖਤਪੋਤੀ" ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਰਾਕ, ਲੀਬੀਆ ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਤੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੇਤੂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

5.2 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਰਾਹ

ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ "ਓਪਾ ਟੇਬੇ", ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਸਨ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਾਲੇ ਟੌਪ-ਹੈਟ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ "ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ" ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ 7 ਜਾਂ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਾਂਗ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਡਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਉਣਾ ਲਗਭਗ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹੈ:

ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਭਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹ ਪਲ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਖੇਡ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੂ 1 ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਦੀ ਉਮਰ 2008 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ। 2008 ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜ਼ੋਬੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਤੰਬਰ 2019 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰੈਪੇ ਵਿਆਜ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਚਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਬੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਸਟਮ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ - ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਲਈ - ਇਹ ਰਿਪੋ-ਇੰਟਰਸਟ ਘਟਨਾ ਜੇਤੂਆਂ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ) ਲਈ ਆਪਣੀ ਐਗਜ਼ਿਟ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ। ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਢਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕ੍ਰੈਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ, ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ, ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਪੁਲਿਸ, ਸਭ ਕੁਝ ਵੀ ਕ੍ਰੈਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ। ਜੇਤੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੰਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪਾ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਣੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਜੋ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ (ਗਲੋਬਲ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ) ਹੈ ਜੋ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਹਾਂ - ਜੋ ਇਹ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ - ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਰਮ - ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਹੁਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ - ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਜੇਤੂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸਨੂੰ ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ 150 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਣਾ ਹੈ।

5.2.1 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਕੀ ਹੈ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲੱਭਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:

"ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਰਹਿਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ।"

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵੋਟ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਪੁਲਿਸ, ਫੌਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੂਡ-ਸਟੈਂਪ ਸਿਸਟਮ ਵਾਂਗ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ - ਕਦੇ ਵੀ - ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਠਿਤ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਲਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਹ ਘਾਟ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਹਿਜ ਭਿਆਨਕ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਮਵਾਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

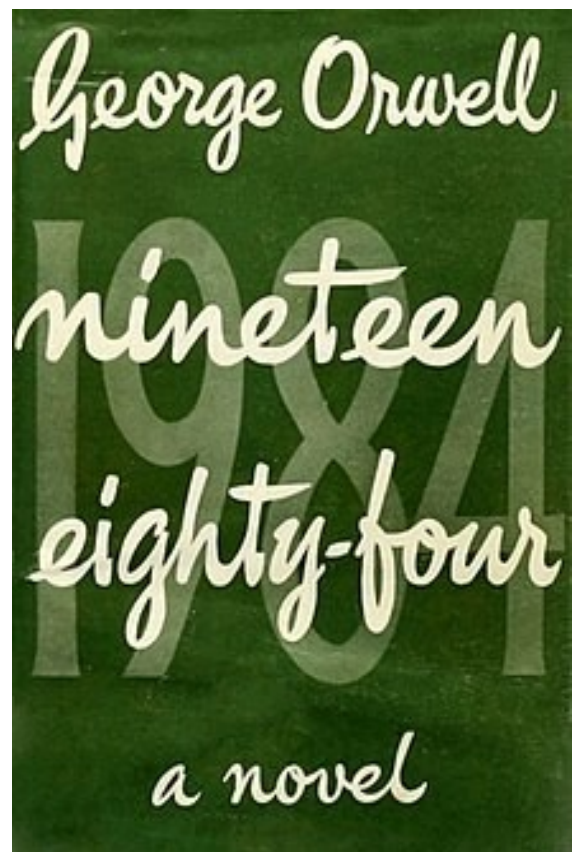
ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ

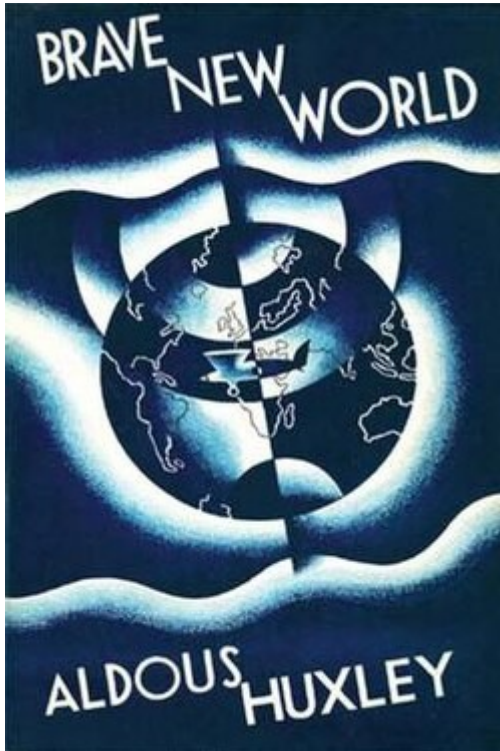
ਜੇਤੂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 2 ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ: ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਮੂਹ - ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ - ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੇਤੂ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ (ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ) ਨੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਨ (1) ਡਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ (2) ਇਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਡਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਜਾਰਜ ਓਰਵੈਲ ਦੀ 1984 ਅਤੇ ਐਲਡੋਸ ਹਕਸਲੇ ਦੀ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ।

ਨਾਇਟੀਨ ਏਟੀ-ਫੋਰ (1984 ਵਜੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ) ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖਕ ਜਾਰਜ ਓਰਵੈਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਨਾਵਲ ਹੈ। ਇਹ 8 ਜੂਨ 1949 ਨੂੰ ਸੇਕਰ ਅਤੇ ਵਾਰਬਰਗ ਦੁਆਰਾ ਓਰਵੈਲ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥੀਮੈਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀਵਾਦ, ਸਮੂਹਿਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਓਰਵੈਲ, ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟਾਲਿਨ ਵਿਰੋਧੀ, ਨੇ ਸਟਾਲਿਨਵਾਦ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਮਾਡਲ ਬਣਾਇਆ। ਹੋਰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਾਵਲ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਕਲਪਿਤ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1984 ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸਦੀਵੀ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਏਅਰਸਟ੍ਰਿਪ ਵਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸੁਪਰਸਟੇਟ ਓਸ਼ੇਨੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਬਿਗ ਬ੍ਰਦਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਨੇਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਥੋਟ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਸੱਚਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਅੱਸੀ-ਚੌਥੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਗਲਪ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਸਾਹਿਤਕ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਨੇ "ਓਰਵੈਲੀਅਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੀਤਾ, ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਬਿਗ ਬ੍ਰਦਰ", "ਡਬਲਥਿੰਕ", "ਥੋਟ ਪੁਲਿਸ", "ਥੋਟਕ੍ਰਾਈਮ", "ਨਿਊਜ਼ਪੀਕ" ਅਤੇ "2 + 2 = 5" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀਵਾਦ, ਸਮੂਹਿਕ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ, ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਓਰਵੈਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ "ਵਿਅੰਗ" ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸਦੇ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਵੀ ਇੱਕ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਨਾਵਲ ਹੈ, ਜੋ 1931 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖਕ ਐਲਡਸ ਹਕਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1932 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਖੁਫੀਆ ਅਧਾਰਤ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਨਾਵਲ ਪ੍ਰਜਨਨ ਤਕਨਾਲੋਜੀ, ਨੀਂਦ-ਸਿਖਲਾਈ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਕਲਾਸੀਕਲ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਰਿਵੀਜ਼ਡ (1958), ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਨਾਵਲ, ਆਈਲੈਂਡ (1962, ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਹਮਰੁਤਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਜਾਰਜ ਓਰਵੈਲ ਦੇ ਨਾਇਨਟੀਨ ਏਟੀ-ਫੋਰ (1949) ਦੇ ਸਾਥੀ ਟੁਕੜੇ, ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਹਮਰੁਤਬਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਸਰ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ 1990 ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਹਾਕੇ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ 100 ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1962 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਐਲਡਸ ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ: (ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਦੇਖੋ)

ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਉਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਤਮ ਇਨਕਲਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਇਨਕਲਾਬ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਸਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਤਵਾਦ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਨਾਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁਨਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਤਸੱਦਦ, ਕੈਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਕੀ ਹਨ।

ਪਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਤੁਸੀਂ ਬੇਯੋਨੇਟਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ" ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੇ। ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਅੰਤਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ।

ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਹੈ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ (ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣਗੇ) ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹੀਏ - ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅੰਤਮ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਲਹਿਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਮਿਆਰ ਦੁਆਰਾ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਨੰਦ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਤਵਾਦ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਖਰਕਾਰ, ਪਾਵਲੋਵ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ - ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਕਿ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਤਕਨੀਕਾਂ, ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤਣਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ - ਜੀਵ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਾ. ਵਿਲੀਅਮ ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੇ "ਬੈਟਲ ਫਾਰ ਦ ਮਾਈਂਡ" ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਰੂਆਂ, ਅਤੀਤ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਾਵਲੋਵੀਅਨ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਸਲੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਕਨੀਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇਸ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਆਇ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ - ਵੇਸਲੀ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ, ਇਹਨਾਂ ਪਾਵਲੋਵੀਅਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੇ ਕਿਉਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ - ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ ਦੇ ਹਾਲੀਆ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੰਗੀ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਵਲੋਵੀਅਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਆਇਓਨਟੋਫੋਰੇਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਪੁੱਟਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਤਰੀਕੇ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸੁਧਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਤਣਾਅ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ - ਪਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਸਵੈਇੱਛਤ" ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਤਵਾਦ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਹਿਮਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਅੱਤਵਾਦੀ ਤਕਨੀਕਾਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਧੇ ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ ਸੀਮੇਹੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਲੋਕ - ਬੇਸ਼ੱਕ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਝਾਅ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸੀਮੇਹੀਨ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸੁਝਾਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਅੰਕੜਾਤਮਕ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਿਪਨੋਸਿਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪਲੇਸਬੋਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਆਮ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਸੁਸਤੀ ਜਾਂ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਮਿਲਣਗੇ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ - ਕਿ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹਿਪਨੋਟਿਸਟ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹੂਲਤ ਨਾਲ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਲਗਭਗ 20% ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਲਗਭਗ - ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹੀ ਅੰਕੜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਭਰਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪਲੇਸਬੋਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

3 ਜਾਂ 4 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੋਸਟਨ ਦੇ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਟ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸੌ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ - ਗੰਭੀਰ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਪੀੜਤ - ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਰਦ ਵਧਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਟੀਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਟੀਕੇ 50% ਮੌਰਫਿਨ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 50% ਸਮਾਂ ਡਿਸਟਿਲਡ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 20% ਨੂੰ ਮੌਰਫਿਨ ਤੋਂ ਡਿਸਟਿਲਡ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਓਨੀ ਹੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ, ਲਗਭਗ 20% ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਡ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਜਾਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ।

ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ - ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮਾਜ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅਟੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਮਿਆਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਤੱਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ 20% ਬਹੁਤ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਡੈਮਾਗੋਗ ਜੋ ਇਹਨਾਂ 20% ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਬੁੱਲੋਂਕ ਦੀ "ਲਾਈਫ ਆਫ ਹਿਟਲਰ" ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਨਰਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਬਿਹਤਰ - ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਲਲਥਾ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਵਲੋਵੀਅਨ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ, ਜੋ ਤਣਾਅ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਤ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਭਾਸ਼ਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਬੇਸ਼ੱਕ - "ਮੇਨ ਕੈਂਡ" ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਥੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਭਿੰਨ ਸੁਝਾਅ, ਹਿਪਨੋਸਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜੇਕਰ 20% ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਡੈਮਾਗੋਗਜ਼ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਨਿੱਜੀ ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਡੈਮਾਗੋਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰਮਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਹੈ। ਹਿਟਲਰ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਡੈਮਾਗੋਗ ਵਿਚਕਾਰ

ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਡੈਮਾਗੋਗ ਸਿਰਫ਼ ਓਨੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਡੈਮਾਗੋਗ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਗੁਣਾ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ।

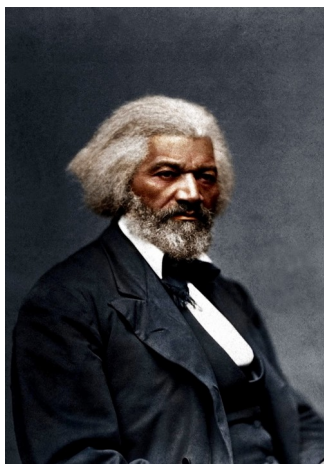
ਇਹਨਾਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ। ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪਰਤਾਵਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ। ਤਜਰਬਾ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਰਤਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਮਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰੇ ਗਏ ਉੱਚਤਮ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।

2 ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਜਾਰਜ ਓਰਵੈਲ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:

ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ, ਗੁੱਸਾ, ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਔਰਗੈਜ਼ਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ - ਹਰ ਪਲ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਰੋਮਾਂਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਬੇਵੱਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ: ਇੱਕ ਬੂਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਖਤਰਨਾਕ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹੈ: ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਨਾ ਦਿਓ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਗਲਸ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀਡੀਓ ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਗਲਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਖੁਸ਼ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਔਰਵੈਲ ਅਤੇ ਹਕਸਲੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਇਆ। ਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਹਿਟਲਰ, ਸਟਾਲਿਨ, ਮਾਓ ਜ਼ੇ-ਤੁੰਗ ਵਰਗੇ ਇਕੱਲੇ ਡੈਮਾਗੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ 3 ਡੈਮਾਗੋਗ ਲਗਭਗ 100 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਡੈਮਾਗੋਗਜ਼ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਡੈਮਾਗੋਗਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਜਮਾਂਦਰੂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਰਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ-ਵਿਸ਼ਵ-ਸਰਕਾਰ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਟੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਡਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਡਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ, ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੂਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਨਾਸਤਿਕਤਾ, ਖਪਤਕਾਰਵਾਦ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ, "ਸਿਰਫ਼ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ" 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1984 ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਂਗ ਜੋ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬ੍ਰੇਵ ਐਂਡ ਸਰਕਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਤੂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1984 ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸਾਸ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ: ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਜੋ 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ "ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਸੀ" ਸੀ। 1940 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੱਖਿਆ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਇੱਕ ਡਿਵਾਈਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਵਾਈਸ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋਭੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਡਿਵਾਈਸ ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ, ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸਿੱਖਿਆ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਡਿਵਾਈਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਟਿਕਾਊ ਬਣ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ 1984 ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਵ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ, ਡਰ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਡਿਵਾਈਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਹੈ।

ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਟਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਹਿਊਮਨਿਸਟ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ "ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ" ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਿਸਟਮ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਟੋਮੇਟਿਡ ਪੌਪ-ਅੱਪ ਡਿਸਪਲੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡੇਟਾਬੇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ - ਤੁਰੰਤ AI ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਸਟੋਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ "ਜਾਨਵਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮੇਬਲ CBDC (ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਕਰੰਸੀ) - ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਅਸਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅੰਗ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਯੂਜੇਨਿਕਸ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਦ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦਬਦਬਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਤੂ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਭ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਜੀਟਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਬੇਢੰਗੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਜੋਗ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ

ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਗੁਆਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮੁਰਖ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਸੰਭਾਵਨਾ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਈ: "ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ?" ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਏਜੰਡਾ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

- ਟਿਕਾਊ ਵਿਕਾਸ ਟੀਚਿਆਂ (SDGs) ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨਾ,
- ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ,
- ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਾਰਵਾਈ,
- (ਸਾਈਬਰ) ਅੱਤਵਾਦ ਲਈ ਤਿਆਰੀ,
- ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਅਤੇ
- 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨਾ,

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨਾਲ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਕੈਂਪ ਪੁਲਿਸ ਫੌਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ: ਡਿਜੀਟਲ ਬਾਇਓਮੈਟ੍ਰਿਕ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮੇਬਲ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਕਰੰਸੀ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ: ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਜੋ - ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਭਰਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਰਮ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਡਿਜੀਟਲ ਜੇਲ੍ਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚਾਬੀਆਂ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਰਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਤੂ ਖੁਦ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਹਕੀਕਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਰਗੀ ਹੈ।

ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ। ਜ਼ਰਾ ਦੇਖੋ ਕਿ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ 34 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ:

ਰੂਸੀ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ (1918-1921)

ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 7-12 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ। ਇਹ ਮੌਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ: ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਕਾਲ, ਹੈਜ਼ਾ ਅਤੇ ਟਾਈਫਸ ਵਰਗੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ। ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਕਮੀ ਆਈ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪਿਆ।

ਲਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤ (1918-1922)

ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਮਨ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਲਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅੰਕੜੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਭਗ 8,500 ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਬਗਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 50,000 ਅਤੇ 1,300,000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

1921-1922 ਦਾ ਰੂਸੀ ਅਕਾਲ

ਅੰਦਾਜ਼ਨ 50 ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੀਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ।

1930-1933 ਦਾ ਸੋਵੀਅਤ ਅਕਾਲ (ਹੋਲੋਡੋਮੋਰ ਸਮੇਤ)

ਇਸਨੇ ਲਗਭਗ 5.7 ਤੋਂ 8.7 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਹੋਲੋਡੋਮੋਰ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1946-1947 ਦਾ ਸੋਵੀਅਤ ਅਕਾਲ

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 500,000 ਤੋਂ 20 ਲੱਖ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ।

ਸਮੂਹੀਕਰਨ

1928 ਤੋਂ 1933 ਤੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਮੂਹੀਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਕਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਗੁਟ ਪਰਜ (1936-1938)

ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਰ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੁਲਾਗ ਲੇਬਰ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ 700,000 ਤੋਂ 1.2 ਮਿਲੀਅਨ ਤੱਕ ਹੈ।

ਗੁਲਾਗ ਸਿਸਟਮ

1953 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 18 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1.5 ਤੋਂ 1.7 ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ

"ਕਲਕ" ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਸਲੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ। ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ 1920 ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 60 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਐਸਐਸਆਰ ਵਿੱਚ 800,000 ਤੋਂ 1,500,000 ਤੱਕ ਸੀ।

ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਘਾਟ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੈ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵੀ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਛਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ - ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ - ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕੋਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਕੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ।

5.3 ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ (ਵਿੱਤੀ) ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਵੋਟ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਿਸਟਮ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। "ਪ੍ਰਿੰਟ-ਮਨੀ-ਆਊਟ-ਆਫ-ਪਤਲੀ-ਹਵਾ-ਏਕਾਧਿਕਾਰ" ਨੂੰ ਤੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਅਬੰਡਨਿਜ਼ਮ"। ਸਿਰਫ਼ ਅਬੰਡੇਮੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਸਾ ਸਾਬਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਪੱਖ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵੋਟਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6 ਬਹੁਤਾਤ ਬਨਾਮ ਆਰਥਿਕਤਾ

6.1 ਫੋਕਸ

ਇੱਕ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਬੰਡੋਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ/ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਬੰਡੋਮੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ/ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ)।

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ: ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਹੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਖੁਦ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਨਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਟੀਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸਕੈਨਿੰਗ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ, ਇੱਕ ਘਰ, ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ), ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ "ਆਪਣੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ" 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਹਜ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ - "ਗਰੀਬ" ਲੋਕ ਬੁਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਬੁਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਬਾਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ।

ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ "ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ" ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕਲਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ) ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਦੇਖੋ (ਮੈਂ ਕਿਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ)। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਬੰਡੋਮੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਖਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ, ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਕੋਟ੍ਰਿਜ਼ ਜੋਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇ।

ਹਰ ਬੱਚਾ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਫ਼ਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਮਦਰਦ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਘਿਆੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੋਖੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੇਤੂ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਬਣਾਈ ਜੋ ਨਕਲੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ: ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਇਆ ਵਰਗੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਐਬੰਡੋਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇ, ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ।

6.2 ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਫੈਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਸ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

6.2.1 ਗਰੀਬੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਕਮਜ਼ੋਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲਾ ਬਣਾਇਆ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ "ਵਿਕਸਤ" ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਲਾਲਚੀ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ - ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਹਨ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੱਧ ਵਰਗ (ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ 16 ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਤੂ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਰੀਬੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪ ਮਿਲਣਗੇ। ਯਾਨੀ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸਿੰਗ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ "ਮੁੜ-ਸਿੱਖਿਅਤ" ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਣਾ (ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ) ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਇਕੱਲੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰੱਬ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਅਸਲ ਦੌਲਤ ਚੋਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੁਣਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੁਣਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਕਿਵੇਂ ਉਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ" ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ। ਸਾਡੇ ਅੰਬੈਡਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਣਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਦੇ ਵੀ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਗਲਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ:

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਖੁਸ਼ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

6.2.2 ਭੁੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਅਕਾਲ ਯੁੱਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਫਸਲਾਂ ਫੈਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਬਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। §3.4.2 ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ "ਜ਼ਮੀਨ ਹੜਪਣ" ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਅਣਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਬਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਖੁਦ ਉਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਅਚਾਨਕ ਸਹੀ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ

ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਮਛੇਰੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉਗਾਏ ਗਏ 3D-ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਮਾਸ, ਨਕਲੀ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਕੀੜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਟੀਨ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਜੀਵਾਂ, ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨਾਲ ਸਪਰੇਅ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੋ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਬੰਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਖਮਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਮਛੇਰੇ ਖੁਦ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ

ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕਣ), ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ "ਵਿਕਸਤ" ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤਾਂ ਜਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਾ-ਜੁਬਲੀ (§3.4.1b ਵੇਖੋ) ਉਹ ਪਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਉਲਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। "ਬੰਡੋਮੀ" ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਮੰਗਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਮਛੇਰੇ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਕਲੀ ਘਾਟ, ਅਣਚਾਹੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।

6.2.3 ਨੇ ਕਵਾਕਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ। ਸਾਡੀ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦਵਾਈ ਉਤਪਾਦ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਦਵਾਈਆਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ।

ਵਾਇਰਸ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਇਰਸ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਰੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਾਇਰਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਵਾਇਰਸਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ (ਮੈਡੀਕਲ) ਜ਼ੁਲਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਕੋਵਿਡ-19 "ਮਹਾਂਮਾਰੀ" ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ "ਲੋਕਤੰਤਰੀ" ਸੰਸਥਾਨ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਵਾਂਗ ਪਲਟ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖੋਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਰਗੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣਾ ਹਿੱਸਾ - ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਬਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ (§4.2.1 ਵੇਖੋ)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ

ਜੌਨ ਡੀ. ਰੌਕਫੈਲਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੌਨ ਡੀ. ਰੌਕਫੈਲਰ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਵਿਲੀਅਮ ਐਵਰੀ ਰੌਕਫੈਲਰ, ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੇਲਜ਼ਮੈਨ ਅਤੇ ਧੌਖੇਬਾਜ਼ ਕਲਾਕਾਰ ਸਨ ਜੋ "ਸੱਪ ਦਾ ਤੇਲ" ਸਮੇਤ ਧੌਖੇਬਾਜ਼ ਚਮਤਕਾਰੀ ਇਲਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੌਨ ਡੀ. ਰੌਕਫੈਲਰ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਤੇਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ, ਜੋ ਇਸ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵਾਲੇ ਹਕਸਟਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਧੌਖੇਬਾਜ਼ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਜੌਨ ਡੀ. ਰੌਕਫੈਲਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ" ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਦਵਾਈ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੇਲ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ - ਪੱਖਪਾਤੀ - ਏਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ:

ਵਿਲੀਅਮ ਏ. ਰੌਕਫੈਲਰ

ਸੰਖੇਪ

ਜੌਨ ਡੀ. ਰੌਕਫੈਲਰ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਅਮਰੀਕੀ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1910 ਦੀ ਫਲੈਕਸਨਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਐਨ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ, ਵਿਗਿਆਨ-ਅਧਾਰਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪਹੁੰਚਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਜਨਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਵੇਂ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ "ਬਿਗ-ਫਾਰਮ" ਦਾ ਉਭਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਇਲਾਜ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਫਲੈਕਸਨਰ ਰਿਪੋਰਟ (1910)

ਰੌਕਫੈਲਰ ਨੇ ਕਾਰਨੇਗੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੌਕਫੈਲਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ।

ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ

ਰੌਕਫੈਲਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਫੰਡਿੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੋ ਫਲੈਕਸਨਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ, ਵਿਗਿਆਨ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ-ਅਧਾਰਤ ਦਵਾਈ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ

ਰੋਕਫੈਲਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਵਰਗੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਰੋਕਫੈਲਰ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਰੋਕਫੈਲਰ ਸੈਨੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਫਲ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁੱਕਵਰਮ ਦਾ ਖਾਤਮਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਾਨਕੀਕਰਨ

ਫਲੋਕਸਨਰ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ, ਘੱਟ ਮਿਆਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਕੂਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣ ਗਈ।

"ਬਿਗ ਫਾਰਮਾ" ਦਾ ਉਭਾਰ

ਦਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਦਬਦਬੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਰਵਾਇਤੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਜਾਣਾ

ਕੁਦਰਤੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਰਗੇ ਵਿਕਲਪਕ ਇਲਾਜ, ਜੋ ਕਦੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਰਸਾਇਣਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਜੋ ਰੋਕਫੈਲਰ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਸਾਇਣਕ ਦਵਾਈਆਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ - ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਉਸ ਦਵਾਈ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕੀ ਹੈ, ਹੱਲ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਸਾਇਣਕ ਗੋਲੀਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਾਕਟਰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਸਾਇਣਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਘੱਟਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਡਾਕਟਰ "ਆਫ ਲੇਬਲ" ਦਵਾਈਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਸਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੇਟੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ - ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ - ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਕੁਦਰਤੀ ਜੜੀ-ਬੂਟੀਆਂ, ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਖੁਰਾਕ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨੁਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਜੰਗ ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਸ਼ਹਿਦ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੇਬਲਾਂ 'ਤੇ "ਇਹ ਸ਼ਹਿਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ" ਲਿਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਪੇਟੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਕਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਦਯੋਗ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਇੱਕ ਸੱਪ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਸੱਪ ਅਜੇ ਵੀ ਲਗਭਗ ਹਰ "ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ" ਲੋਗੋ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

6.2.4 ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਜਿਵੇਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਇਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇਤੂ ਯੂਨੈਸਕੋ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਅਧਿਐਨ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। §2.3 ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਯੂਨੈਸਕੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਚੰਗੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਬੱਚੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਜੋ ਜੇਤੂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਾਮੇ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਜਾਰਜ ਕਾਰਲਿਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

... ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਸਿੱਖਿਆ S*CKS, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ, ਕਦੇ ਵੀ, ਕਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵੱਡੇ ਮਾਲਕ! ਅਮੀਰ... ਅਸਲ ਮਾਲਕ! ਵੱਡੇ ਅਮੀਰ ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਤ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਉਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੋਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੈਨੇਟ, ਕਾਂਗਰਸ, ਸਟੇਟ ਹਾਊਸ, ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੀਡੀਆ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਦਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ।

ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਅਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਲਾਬਿੰਗ, ਲਾਬਿੰਗ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਘੱਟ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਉਹ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜੋ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਰਸੋਈ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੋਚਣ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 30 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ!

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਾਮੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਾਮੇ, ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਘਟੀਆ ਕੰਮ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ, ਲੰਬੇ ਘੰਟੇ, ਘੱਟ ਹੋਏ ਲਾਭ, ਓਵਰਟਾਈਮ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਰਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਮੁਰਖ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਚੁਟਕਲੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਲੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਵੱਡੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਵੈਸੇ, ਇਹ ਉਹੀ ਵੱਡਾ ਕਲੱਬ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਖਰੀਦਣਾ ਹੈ। ਮੇਜ਼ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਹੈ। ਖੇਡ ਧਾਂਦਲੀ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਚੰਗੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਕ, ਚਿੱਟਾ ਕਾਲਰ, ਨੀਲਾ ਕਾਲਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਰੰਗ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਈ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਅਮੀਰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ... ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ... ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

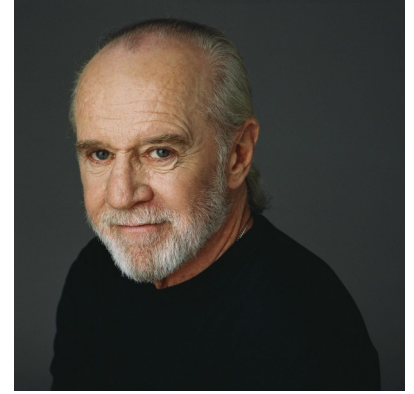
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ... ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਇੰਸ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਲਾਲ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ *ssh*les* ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਇਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜਾਰਜ ਕਾਰਲਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਹੈ:

"ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਾ ਸਿਖਾਓ...
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਓ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਓ।
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਮਾਪੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ,
ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਪੇ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੜਕ 'ਤੇ ਬਕਵਾਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਹੈ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਬਕਵਾਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।"

ਜਾਰਜ ਕਾਰਲਿਨ

§1.3.1 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ "ਵਿਗਿਆਨ" 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਤੱਥ ਹਨ।

"ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹੋ" ਇਹ ਕਥਨ ਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਅਧਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰਿਆ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੋਰ ਖੋਜ ਲਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ"।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਲ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਬੁਝਾਰਤ ਵਾਂਗ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਟੁਕੜੇ ਇਕੱਠੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿੱਟੇ ਸਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਈਕੋ-ਚੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਗਣਿਤ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਵਰਗੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੁਨਰ ਸਿੱਖਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇਣਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ - ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਾਮੇ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਮਨ ਜੋ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਗੇ।

6.2.5 ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ "ਪਾੜੇ ਅਤੇ ਜਿੱਤੋ"। ਚਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਦੇ ਹੋ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਪਛੜੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਪਛੜੇ ਸਮੂਹ ਦਾ "ਵਿਤਕਰਾ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਛੜੇ ਸਮੂਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਜੋ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ "ਪਾੜੇ ਅਤੇ ਜਿੱਤੋ" ਰਣਨੀਤੀ ਇੱਕ ਸੁਹਜ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜੇਤੂਆਂ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਖੇਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪੂੰਜੀਪਤੀ" ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ "ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਵਸਤੂਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ (ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ - ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ - ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਣਗੇ।

ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ ਅੰਦੋਲਨ - ਨਾਰੀਵਾਦ - ਨੂੰ ਵੀ ਆਮ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲੇਕਸ ਜੇਨਸ ਦੇ ਐਰੋਨ ਰੂਸੇ ਨਾਲ ਨਿੱਕ ਰੌਕਫੈਲਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਐਰੋਨ ਰੂਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਨਿੱਕ (ਰੌਕਫੈਲਰ), ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਵਾੜ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।" ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ? ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਠੰਡਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ: "ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਕੀ ਹੈ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੰਕਰਾਂ, ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਕੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਦੇਸ਼ ਹੈ।"

ਖੈਰ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਕਹੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ - ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਆਰੋਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੀ?"। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ - ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਹੋ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?"। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ - ਰੌਕਫੈਲਰਜ਼ - ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ (ਏਰੋਸਨ) ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ। ਰੌਕਫੈਲਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਉਂ? ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧੀ ਆਬਾਦੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ: ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋੜਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਨੇਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇਖੇ, ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਇਸਦਾ ਵਿਚਾਰ... ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇਖੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੇਕ ਉਦਮ ਸੀ।"

ਐਲੇਕਸ ਜੇਨਸ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ: "ਐਰੋਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਲੋਰੀਆ ਸਟੀਨੇਮ - ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ - ਹੁਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਈਏ ਨੇ ਮਿਸ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? (ਇੱਕ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜੋ 1972 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਰਵਾਇਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।" ਐਰੋਨ ਰੂਸੇ: "ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਸੀਆਈਏ ਨੇ ਉਸ ਰਸਾਲੇ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ?"। ਐਲੇਕਸ ਜੇਨਸ: "ਸੀਆਈਏ ਨੇ ਮਿਸ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ।" ਐਰੋਨ ਰੂਸੇ: "ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਖੈਰ ਨਿੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਆਈਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।" ਐਲੇਕਸ ਜੇਨਸ: "ਖੈਰ ਉਹ - ਗਲੋਰੀਆ ਸਟੀਨੇਮ - ਇਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੀਆਈਏ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।" ਐਰੋਨ ਰੂਸੇ: "ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ।" ਐਲੇਕਸ ਜੇਨਸ: "ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪਾੜੇ ਅਤੇ ਜਿੱਤੋ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ। 50 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ 10% ਨਾਜਾਇਜ਼ਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ 90% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਮ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ਤਾ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

ਆਰੋਨ ਰੂਸੋ ਫਿਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਫੈਲਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ CFR (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ) ਲਈ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਗੜ ਗਈ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡਣ, ਕੁਦਰਤੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਛੱਡਣ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਲੋਂ ਕਰੀਅਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਯਮਤ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਮਹਿੰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਕੋਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕੋ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਲਿੰਗ ਅਸਮਾਨਤਾ" ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਲਿੰਗ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਿੰਗ ਅਸਮਾਨਤਾ ਕਿਹੜੀ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ!

"ਵੰਡੋ ਅਤੇ ਜਿੱਤੋ" ਸਾਡੇ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਟੂਲਕਿੱਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤਾ ਤਰੀਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵੰਡ - ਨਸਲ, ਧਰਮ, ਲਿੰਗ, ਆਮਦਨ, ਜਨਮ ਦੇਸ਼, ਉਮਰ, - ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਜੇਤੂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ।

ਐਬੰਡੋਮੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ - ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਜੀਵੀ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੋ ਬਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਵਾਂਗੇ।

6.2.6 ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਭੋਜਨ ਵਾਂਗ, ਪਾਣੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿ ਲੋਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਾਨਲੇਵਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇਤੂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ।

ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਪਾਗਲਪਨ 2013 ਵਿੱਚ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ: 16 ਮਈ 2013 ਨੂੰ ਨੇਸਲੇ ਦੇ ਸੀਈਓ ਬ੍ਰੈਬੇਕ ਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਘੁੰਮ ਗਈ ਹੈ: ਬ੍ਰੈਬੇਕ ਹੁਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 25 ਲੀਟਰ ਪਾਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਪਾਣੀ ਦੇ 1.5% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਪਲਬਧ ਤਾਜ਼ੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ 98.5% ਹੈ ਜੋ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰੈਬੇਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' (ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ)। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਸੀਈਓ ਬ੍ਰੈਬੇਕ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਗੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਜੂਦ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਧਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਬਣਾਈਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6.2.7 ਸਾਫ਼ ਊਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ, ਊਰਜਾ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਡਰ - ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮਾਪਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਡੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਕੋਈ ਜਲਵਾਯੂ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਲਵਾਯੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਗਰਮ ਸੀ, ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਖਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ 1850 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ।

ਇਸ ਤਪਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ CO₂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੂਫਾਨ, ਬਣਡਰ, ਹੜ੍ਹ ਜਾਂ ਸੋਕੇ ਵਰਗੀਆਂ ਅਤਿਅੰਤ ਮੌਸਮੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਲਵਾਯੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 95% ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਅਤਿਅੰਤ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, CO₂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ CO₂ ਨਿਕਾਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਜਲਵਾਯੂ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਟੀਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਲਵਾਯੂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ €1 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਰ-ਵਿਅਕਤੀ ਘਰ €230,000 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ 2100 ਤੱਕ ਲਗਭਗ 0.00007 ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਦੀ ਗਲੋਬਲ ਤਾਪਮਾਨ ਗਿਰਾਵਟ ਲਈ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਜਲਵਾਯੂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਜਲਵਾਯੂ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ CO₂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਊਰਜਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਨਾਸ਼ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਰਡ ਸਟ੍ਰੀਮ ਪਾਈਪਲਾਈਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ, ਡੱਚ ਗੈਸ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ - ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ 'ਤੇ ਜੰਗ ਵਾਂਗ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ ਪਾਵਰ ਗਰਿੱਡਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਉਪਾਅ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੈਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੀਟ ਪੰਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਥਾਪਨਾ - ਲਗਭਗ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਅਖੌਤੀ "ਹਰੀ ਊਰਜਾ ਤਬਦੀਲੀ" ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਵੀ ਗਲਤ ਹਨ। ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿੰਡ ਪਾਰਕਾਂ, ਸੂਰਜੀ ਖੇਤਰਾਂ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਪੈਟਰੋਲ ਜਾਂ ਲੋਕੜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਰਟ ਬਿਜਲੀ ਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਕੜ ਅਤੇ ਗੈਸੋਲੀਨ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ।

ਐਬੰਡੋਮੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਜਲਵਾਯੂ ਮਾਡਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਭੋਜਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੈਟਰੋਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫਿਲਟਰਾਂ ਨਾਲ।

6.2.8 ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

"ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ" ਜਾਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਡੇਵਿਡ ਗ੍ਰੇਬਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 50% ਤੱਕ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨੌਕਰੀਆਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ" ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਸੁਖਾਵੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਫ਼ਾਈ ਜਾਂ ਕੂੜਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ। ਇੰਨੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਕਰਵਾ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ।

ਗ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ "ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਗੀਰਦਾਰੀ" ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਮਾਜ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹਨ:

ਫਲੰਕੀ

ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਦਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨਿਸਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਾਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੀਕਾਰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਨ।

ਗੁੰਡੇ

ਹਮਲਾਵਰ, ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ, ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀਆਂ ਕੋਲ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਲੀਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਲਾਇਸਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਡਕਟ ਟੇਪਰ

ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟੀਆ ਕੋਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਗੁਆਚੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਏਅਰਲਾਈਨ ਸਟਾਫ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਬਾਕਸ ਟਿੱਕਰ

ਉਹ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਜੋ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟਾਸਕਮਾਸਟਰ

ਮੈਨੇਜਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਵੀਆਂ "ਬੁੱਲਸ਼ਿਟ" ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹਨ। ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਬੈਂਕ, ਨਿਵੇਸ਼ਕ, ਵਿੱਤੀ ਵਪਾਰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ, ਲੇਖਾਕਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਯੋਜਨਾਕਾਰ, ਟੈਕਸ-ਕੁਲੈਕਟਰ, ਟੈਕਸ-ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ) ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ। ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡਾਂ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਾਂ ਵਾਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

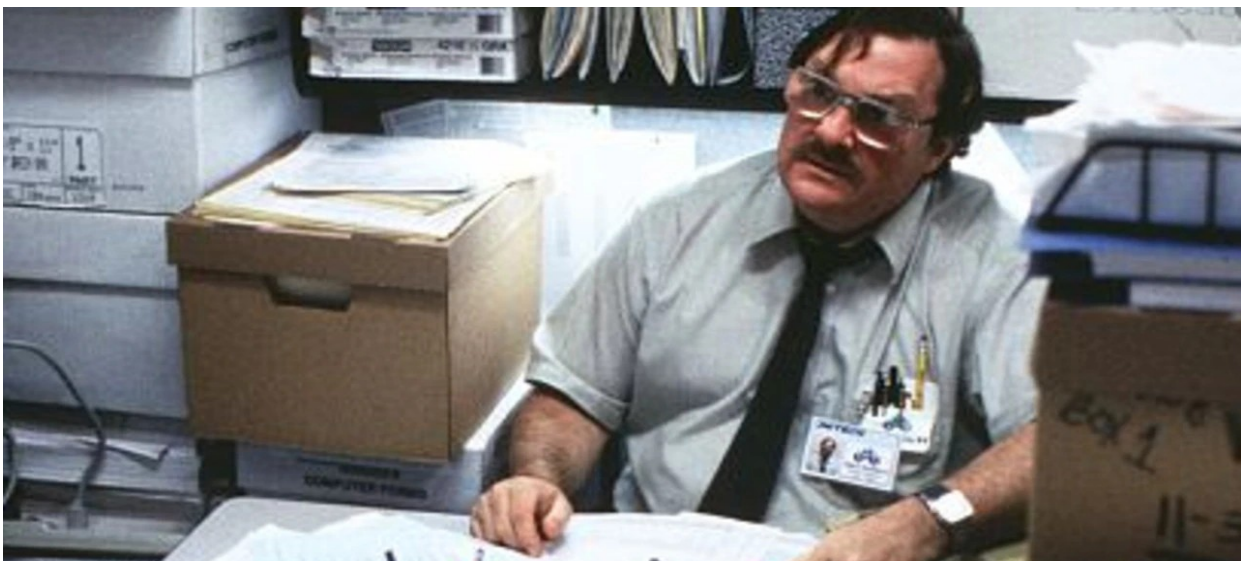
ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਉੱਚ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਬਜਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ

ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਕਵਾਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਬਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ "ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ" ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਐਬੰਡੇਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੈਸਾ ਸਿਰਜਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣਾ ਉਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀ, "ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਜੋੜਨਾ (ਜੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ), ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਾਤਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ 2 ਜਾਂ 3 ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਔਸਤ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਔਸਤਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੌਲਤ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਗਭਗ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ - ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀ (ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੌਲਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸੀ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਪਈ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਸ ਖਾਣਾ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਨਾ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6.2.9 ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ (\$5.2.11 ਵੀ ਦੇਖੋ)। ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਾਨ - ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੁਸ਼ਲ ਉਤਪਾਦਿਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਕੁਸ਼ਲ ਉਤਪਾਦਿਤ ਪੌਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਸਮਾਨ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਸਟਮ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ, ਫੈਸ਼ਨ, ਮੀਡੀਆ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ: ਸਰਕਾਰ।

ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ) ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਹਿਊਮੈਨਿਜ਼ਮ ਅਸਲ ਤਰੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫ੍ਰੀਲਾਂਚੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ, ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਪੀੜ

ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਹਿਊਮੈਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸ-ਹਿਊਮੈਨਿਜ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ, ਅਸਲ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਅਸਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਜਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁਸਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਨਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰੀ, ਅਰਥਪੂਰਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯਕੀਨਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰੋਬੋਟ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਿਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਪੀਜ਼ਾ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਦਰਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬੁਣੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸਿਲਾਈ ਕੀਤੇ ਕੱਪੜੇ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਕਦਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਫੂਡ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਕਦਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ, ਯਾਟਾਂ ਅਤੇ ਸਪੇਸਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੈੱਫਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਭੋਜਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਾਈਨ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਿ ਇਹ ਅਕੁਸ਼ਲ ਹੈ। ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸਮਾਰਟ ਏਆਈ ਨਾਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਾਨੂੰ ਉਦਯੋਗ, ਨਵੀਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਕੁਸ਼ਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਪਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਟੀਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਕੁਸ਼ਲਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਟ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.2.10 ਅਸਮਾਨਤਾ ਘਟਾਓ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ "ਬਰਾਬਰ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜੇਕਰ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ: ਉਹ ਅਸਲ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਲੁਕੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

6.2.11 ਸਸਟੇਨੇਬਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਟਿਕਾਊ ਸ਼ਹਿਰ 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਗੂਗਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਏਆਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 15 ਮਿੰਟ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ:

"15-ਮਿੰਟ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ" ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸਨੀਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ, ਸਕੂਲ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ - 15-ਮਿੰਟ ਦੀ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਟੀਚਾ ਕਾਰ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਹਵਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਰਹਿਣ ਯੋਗ, ਟਿਕਾਊ, ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ-ਮੁਖੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ 2020 ਦੀ ਮੁੜ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਮੇਅਰ ਐਨੀ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ:

ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਘਣਤਾ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਥਾਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ, ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਭਿੰਨਤਾ

ਇੱਕ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਤ-ਵਰਤੋਂ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਭਿੰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਿਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ-ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ

ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤਰਨਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁੜ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਕੇ ਵਾਹਨ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾਲੋਂ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਡਿਜੀਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ

ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ, ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਰਟ ਸਿਟੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਚਕਤਾ

ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲਚਕਦਾਰ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੇ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਫ-ਆਵਰਸ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ।

ਲਾਭ:

ਵਾਤਾਵਰਣ ਸਥਿਰਤਾ

ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਘਟਾ ਕੇ ਗ੍ਰੀਨਹਾਊਸ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਅਤੇ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ

ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ, ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਧੀ ਹੋਈ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਨਤਾ

ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਾਨਕ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਸਥਾਨਕ ਪੈਦਲ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਖਰਚ ਵਧਾ ਕੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉੱਦਮਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਗੁਣਵੱਤਾ

ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ:

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ:

ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ

ਆਲੋਚਕਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਬਣਾਉਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ, ਫੈਲੇ ਉਪਨਗਰੀਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ।

ਵਧਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ

ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਰਮੀਕਰਨ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲੰਬੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਨਾ

ਸਥਾਨਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੌਕਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਕੁਸ਼ਲ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ

ਮਾਡਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੂਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਅਪਾਹਜਾਂ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਸਕੂਲ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ:

2023 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 15-ਮਿੰਟ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਰ-ਸੱਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ।

ਦਾਅਵੇ

ਸਿਧਾਂਤ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ "ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸੰਕਲਪ" ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਤੀਬਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਖਾਸ "ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ "ਗ੍ਰੇਟ ਰੀਸੈਟ" ਏਜੰਡੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹਨ।

ਹਕੀਕਤ

ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ। ਆਕਸਫੋਰਡ, ਯੂਕੇ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ-ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਪਏ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ Google ਦੇ AI ਵਿੱਚ "15 ਮਿੰਟ ਸਿਟੀ" ਟਾਈਪ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ Google ਦੇ AI ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ (AI ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ

ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ) AI ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਦਾਅਵੇ ਸੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਝੂਠੇ। Google ਦਾ AI ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਫ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15-ਮਿੰਟ ਸ਼ਹਿਰ ਘੇਰਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੰਡਨ - ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਜੋ ਲੜਾਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ "ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਲਟਰਾ ਲੋ ਐਮੀਸ਼ਨ ਜ਼ੋਨ (ULEZ) ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ULEZ ਬਲੇਡ-ਰਨਰ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ।

ULEZ ਕੈਮਰੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ

15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰੇ ਨਾ ਛੱਡੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆਉਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੀਕਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ 15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ 15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਰਬਪਤੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ULEZ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 15-ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ (\$5.2.9 ਵੇਖੋ)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ 15-ਮਿੰਟ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੈਮਰੇ/ਵਾੜ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 20 ਡਾਲਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੁਣ ਉਹ ਇਸਨੂੰ 100 ਡਾਲਰ, ਜਾਂ 1000 ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ 1,000,000 ਡਾਲਰ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਰਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ 1,000,000 ਡਾਲਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ 15-ਮਿੰਟ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਾਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਕਰੰਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਫੋਨ ਦੇ GPS ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ (ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਰਕਾਰ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁਣ, ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਗੂਗਲ ਦੇ AI ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ "ਸੰਜੋਗ" ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ "ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ" ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬੈਜ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਗੂਗਲ ਵਰਗੀ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਅਸਲ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ AI ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਜਲਵਾਯੂ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੌਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨੇਤਾਵਾਂ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇਤੂਆਂ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਏਜੰਡੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

6.2.12 ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਖਪਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਖਪਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਿਮਾਰ ਹਨ, ਕੁਦਰਤ ਢਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਖਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਖਪਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ - ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਂਤੇ - ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਪਾਦ ਚੁਣਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਮੱਧ ਵਰਗ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਖਾਂਦੇ, ਪੀਂਦੇ, ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਆਈ ਸੇਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਏਆਈ ਐਨਹਾਂਸਡ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ 2.0 ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਡਿਜੀਟਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰੋਮੈਨੇਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਡੀ ਐਬੰਡੇਮੀ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਥੋਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

6.2.13 ਜਲਵਾਯੂ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਨਕਲੀ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਡਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। WEF ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2016 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 2030 ਤੱਕ, ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਾਰਨ 1 ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਰਲਡ ਇਕਨਾਮਿਕ ਫੋਰਮ (WEF) ਦਾ ਵੀਡੀਓ "2030 ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ 8 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ" ਨਵੰਬਰ 2016 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀਡੀਓ WEF ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਅਤੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਪੇਜ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਵੀਡੀਓ WEF ਦੇ ਗਲੋਬਲ ਫਿਊਚਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੂਗਲ ਦੇ ਏਆਈ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "WEF ਨੇ ਕਦੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 2030 ਵਿੱਚ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਰਬ ਲੋਕ ਬੇਘਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ?", ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:

ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਫੋਰਮ (WEF) ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 2030 ਵਿੱਚ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਰਬ ਲੋਕ ਬੇਘਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਸਗੋਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ 2030 ਤੱਕ 68 ਤੋਂ 135 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਤੱਕ 260 ਮਿਲੀਅਨ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ 2021 ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ (WHO) ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਇਕਨਾਮਿਕਸ ਐਂਡ ਪੀਸ (IEP) ਨੇ 2030 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਮੌਸਮੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ 2050 ਤੱਕ 1.2 ਬਿਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਗੂਗਲ ਦੇ ਏਆਈ ਤੋਂ ਸਰਾਸਰ ਝੂਠ। "ਜਲਵਾਯੂ ਅਲਾਰਮਵਾਦ" ਦਾ ਪੰਥ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਜਲਵਾਯੂ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਡਰਾਉਣਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ:

ਜਲਵਾਯੂ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਸੰਕਟ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਮਾਡਲਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੀਡੀਆ-ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਾਤਾਵਰਣ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ "ਓਜ਼ੋਨ ਹੋਲ" ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਟਾਰਕਟਿਕਾ ਉੱਤੇ ਸਟ੍ਰੈਟੋਸਫੀਅਰਿਕ ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪਤਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਲੋਰੋਫਲੋਰੋਕਾਰਬਨ (CFC) ਅਤੇ ਹੋਰ ਓਜ਼ੋਨ-ਘਾਟਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ (ODS) ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਮੀ ਨੇ UV ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਮੜੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਹੋਇਆ।

ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ

ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। 1987 ਦੇ ਮਾੰਟਰੀਅਲ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ, ODS ਨੂੰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਧੀ, 'ਤੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ, ਅਤੇ ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਉਮੀਦ ਅੰਟਾਰਕਟਿਕਾ ਲਈ 2066 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਫਲ ਨੀਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮੀਂਹ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1970 ਅਤੇ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ((SO_2)) ਅਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ((NO_x)) ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਕਾਸ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮੀਂਹ ਰਾਹੀਂ ਜੰਗਲਾਂ, ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਝੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲ-ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ

ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਐਕਟ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਬਾਊਂਡਰੀ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ 'ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, ਨੇ (SO_2) ਅਤੇ (NO_x) ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਮੀ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਗਲੋਬਲ ਕਲਿੰਗ / ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਰਫ ਯੁੱਗ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਭਰਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬਰਫ ਯੁੱਗ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ 1940 ਅਤੇ 1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਲਕੀ ਠੰਢਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਪਰ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਐਰੋਸੋਲ ਦੇ ਠੰਢਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਰਫ ਯੁੱਗ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਮੀਡੀਆ ਸਨਸਨੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਿਮਤੀ। 1965 ਤੋਂ 1979 ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਧਿਐਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰੀਨਹਾਊਸ ਗੈਸਾਂ ਤੋਂ ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ। ਅਸਥਾਈ ਠੰਢਕ ਰੁਝਾਨ 1970 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੇ ਐਰੋਸੋਲ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਗ੍ਰੀਨਹਾਊਸ ਗੈਸ ਵਾਰਮਿੰਗ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ।

ਪੀਕ ਤੇਲ

ਚੇਤਾਵਨੀ

ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਐਮ. ਕਿੰਗ ਹਬਰਟ ਦੇ "ਪੀਕ ਆਇਲ" ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੇਲ ਉਤਪਾਦਨ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਗਿਰਾਵਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ। 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ 2004-2005 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪਤਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ

ਪੀਕ ਆਇਲ ਥਿਊਰੀ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ। 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਫ੍ਰੈਕਚਰਿੰਗ ("ਫ੍ਰੈਕਿੰਗ") ਅਤੇ ਹਰੀਜੰਟਲ ਡ੍ਰਿਲਿੰਗ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੇ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਤੇਲ ਅਤੇ ਗੈਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਵੇਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਹਬਰਟ ਦੇ ਮਾਡਲ ਨੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੇਲ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਤਕਨੀਕੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿਖਰ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਆਰਕਟਿਕ ਬਰਫ਼ ਦੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ

ਬਿਆਨ

ਆਪਣੇ 2007 ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਗੋਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਕਟਿਕ 7 ਤੋਂ 22 ਸਾਲਾਂ (2014 ਜਾਂ 2029 ਤੱਕ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼-ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਕਟਿਕ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼-ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉੱਚ ਨਿਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਮਾਨ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼-ਮੁਕਤ ਆਰਕਟਿਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਿਆਨ

ਗੋਰ ਨੇ COP15 ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਡਲਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ (2014-2016 ਤੱਕ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਫ਼-ਮੁਕਤ ਆਰਕਟਿਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ "75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੰਭਾਵਨਾ" ਦਰਸਾਈ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ

2016 ਤੱਕ ਆਰਕਟਿਕ ਬਰਫ਼-ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਗੋਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਲਵਾਯੂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਲਈ ਗੋਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਆਰਕਟਿਕ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ 1980 ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 15.6 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੋਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਘਟ ਕੇ 2024 ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 14.9 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੋ ਗਈ। ਆਰਕਟਿਕ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ 1980 (7.0 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ) ਅਤੇ 2013 (5.6 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ) ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ 2007 (4.15 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ), 2012 (3.4 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ) ਅਤੇ 2020 (3.75 ਮਿਲੀਅਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ) ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਈ।

ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਦਾਅਵੇ

ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਤਿਅੰਤ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੇ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਬਹੁ-ਮੀਟਰ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

ਅਸਲੀਅਤ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੰਭਾਵੀ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। 2022 ਦੀ NOAA ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਚਾਦਰ ਢਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚ-ਨਿਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ 2100 ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ਤਨ 2.2 ਮੀਟਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਅਸੰਭਵ ਪਰ ਸੰਭਾਵੀ" ਮਾਰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਿਤ। ਮੀਡੀਆ ਅਕਸਰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਨਲ (IPCC) ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ-ਨਿਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਵਾਧਾ 2100 ਤੱਕ 28 ਤੋਂ 55 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ-ਨਿਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੀਮਾ 65 ਤੋਂ 101 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੈ।

ਧਰੁਵੀ ਰਿੱਛ

1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਤੋਂ 2025 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਧਰੁਵੀ ਰਿੱਛਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀ, ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਿਰ ਹੋਈ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਘਟੀ, ਖਾਸ ਉਪ-ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਰੁਵੀ ਰਿੱਛਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਮੁੜ ਵਧੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋਈ। 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਲ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲਾ ਡਰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੀਡੀਆ (ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਢਿੱਲੇ ਬਹਾਨੇ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ AI ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ। ਕਈ ਲੱਖ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ WEF ਨੇ ਕੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੋਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। AI ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। AI - ਗੁਗਲ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਰਚ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਵਰਗੀਆਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਵਾਂਗ - ਜੇਠੁਆਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਓ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਕਦੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿੰਨਾ ਸੰਯੋਗ ਹੈ! ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ - ਜੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਹੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਕੋਵਿਡ-19 ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਇਹ ਹੁਣ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਮਛੇਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਵਧਦੀ ਜੰਗੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬਜਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜੰਗੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੰਗ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ (!) ਉਰਜਾ ਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖਪਤਕਾਰ (ਯੁੱਧ ਉਦਯੋਗ) ਜਲਵਾਯੂ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰ ਛੋਟੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਲਵਾਯੂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਵੀ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਖਾਲੀ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸੋ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਜੀਵੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ।

6.2.14 ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

§1.2.4 ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਤਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲਗਭਗ 100 ਮਿਲੀਅਨ ਘਣ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ਤ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲਓ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਫੜਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਮੁੰਦਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ।

ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਜ਼ੁਲਮ ਹੇਠ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਛੇਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਫੜਨੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਛੇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਡੇਟਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਪਾਣੀ ਹੇਠ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖਲ ਦੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6.2.15 ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (§6.2.14 ਵੇਖੋ)। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਧਾਉਣ। ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਘਾਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

6.2.16 ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ

ਕੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ? ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਟੈਕਸ-ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣਾ ਚੋਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਯੂਕੇ (ਅਸੈਂਜ), ਜਰਮਨੀ (ਫੁੱਲਮਿਚ) ਅਤੇ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ (ਵੈਨ ਕੇਸਲ) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਹੈ। ਐਪਸਟਾਈਨ ਫਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡੋਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੱਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ?

ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਈ ਜੰਗਾਂ ਲੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਵਾਧੂ ਫੌਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਲਿਸ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੁਣ ਫੌਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਯੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਇਹ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਮਾਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾਉਣ

ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੀ ਜੇਤੂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਜਨਤਾ ਸਮਝ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6.2.17 ਟੀਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪਸ ਫਾਰ ਦ ਗੋਲਜ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੀਚੇ ਨੂੰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਰਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ: ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਹਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਅਲੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਵੇਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਜਾਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਗੱਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਲੋਕ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼, ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਅਬੋਡੋਮੀ ਬਣਾ ਕੇ, ਸਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਤਰਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦੇਸ਼ੀ। ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ। ਉਸ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਕੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

6.3 ਐਬੰਡੋਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

6.3.1 ਸਥਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ

ਜਦੋਂ ਹੁਨਰ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਔਜ਼ਾਰ ਸਥਾਨਕ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰ, ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਹੁੰਮ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਭਾਈਚਾਰੇ (ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਮੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹੁਨਰ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਰਹੇਗੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਕਦਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਕਵਾਸ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਵਿਧੀ ਸਾਡੀ ਨੌਕਰੀ ਸਿਰਜਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਸਕਣ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

6.3.2 ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ

ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿੱਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਰਿਫ, ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ, ਇੱਕ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ, ਸਥਾਨਕ ਇੰਟਰਨੈਟ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸੈਂਟਰ, ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਨਵੀਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਟੈਂਪਲੇਟ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੱਕ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਾਂਗਾ: ਹਰੇਕ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ ਦਿਓ, ਜਿੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕਿਵੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਹੈ।

6.3.3 ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀਕਰਨ

ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੀਡੀਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਐਬੰਡੋਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਊਜ਼ ਆਊਟਲੈਟ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯਾਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪਕ ਮੀਡੀਆ ਆਊਟਲੈਟ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਮੀਡੀਆ ਲੈਂਡਸਕੇਪ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।

6.3.4 ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀਕਰਨ

ਮੀਡੀਆ ਵਾਂਗ, ਪੂਰਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੀ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਭਿਆਨਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਾਂ ਲਈਆਂ। ਸ਼ਾਮਲ "ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ" ਵਾਂਗ, ਸ਼ਾਮਲ "ਵਿਗਿਆਨੀ" ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਨੂੰ IP-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਸਾਰੇ ਡੇਟਾ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ।

6.3.5 ਨਤੀਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ

ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਚਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਘਰ ਜਾਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ - ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਅਚਾਨਕ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ - ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮਦਦ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ, ਲੋਕ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਕੌਣ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ।

ਜੇ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੇਗੀ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ, ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਲਚੀ ਜਾਂ ਕੰਜੂਸ ਹੋਣਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ - ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਇਸਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੈਸਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹੀ ਘਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੜਕਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਲਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

6.3.6 ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੇਟੈਂਟ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡੇਟਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਡੇਟਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਡੇਟਾ-ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਡੇਟਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਡੇਟਾ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡੇਟਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਜੀਟਲ ਵੀ ਹੁਣ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਫੋਨ-ਬੁੱਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ "ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ - ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ - ਨੂੰ ਪਾਸਵਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਏਨਕ੍ਰਿਪਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਾਸਵਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਡੇਟਾ ਦੀ 'ਲਿਖਣ-ਸੁਰੱਖਿਆ' ਲਈ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਡੇਟਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਡੇਟਾ ਦਾ ਹੋਰ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ।

ਇਹਨਾਂ ਆਮ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ: ਖੋਜ, ਉਤਪਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਡਾਂਸਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ, ਗੇਮ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਤੱਕ।

ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ, ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਸਮੇਤ। ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ (ਲਗਭਗ) ਅਣ-ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਪਨ ਸੋਰਸ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਦਵਾਈ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡੇਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੀਕੇ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਇਰਸਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੇ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ (ਵਾਇਰਸ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡੇਟਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਐਬੀਡੇਮੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸੈਂਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ - ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਿਗਿਆਨ" ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ IP ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸੈਂਸਰ ਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟੀਕਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟੀਕਾ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ" ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ - ਕਿ ਵਾਇਰਸ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਟੈਂਟ ਦਵਾਈ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਾਇਣਕ ਦਵਾਈ ਜਿਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਸਧਾਰਨ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਰਕ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗੇ ਉਤਪਾਦ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਹੁਣ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਡੇਟਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਮੂਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ: ਉਹ ਉਤਪਾਦ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਡੇਟਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਤੇਲ

ਤੇਲ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਝੂਠ ਤੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। "ਜੀਵਾਸ਼ਮ ਬਾਲਣ" ਸ਼ਬਦ ਤੇਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਲ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ (ਤੇਲ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ, ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੇਲ ਕਿਉਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ) ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਊਰਜਾ ਤਬਦੀਲੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਾਹਨਾਂ (EV) ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਢਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਥੰਡੇਮੀ ਵਿੱਚ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੋਲਾ ਆਵਾਜਾਈ, ਹੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚਾਲਕ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ 200 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਜਣਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਫਿਲਟਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਫਿਲਟਰ ਬਣਾਉਣਾ।

ਕੁਦਰਤ

ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਖਪਤ ਸਮਾਜ ਜਿਸਨੇ "ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ" ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੂੜੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ, ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਡੇਟਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬੇਕਾਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸਕਾਊਟ ਬਣਨਾ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਵਿਕਲਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਈਪੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰੋ

ਸਾਰੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ, ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਲੱਭਣੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ - ਨਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿੱਜੀ ਜੋਖਮ - ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਜੋਖਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੇਂ ਉਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ IP-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ IP-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ Abundomy ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

6.4 "ਯੂਟੋਪੀਆ ਅਸੰਭਵ ਹਨ" ਪ੍ਰਚਾਰ ਖਤਮ ਕਰੋ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਘਾਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਸਵਰਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ? ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇ - ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੂਟੋਪੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਲਮ ਅਵਤਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਟੋਪੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਹੀਰੋ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੀਰੋ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੇਵੇਂ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਯੋਗ ਨੇਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਸਟੋਪੀਅਨ ਏਜੰਡੇ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮੇਬਲ ਕੰਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ, ਜੀਓ ਦੁਆਰਾ ਵਾਝਬੱਧ 15 ਮਿੰਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਜਨਤਕ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰਬਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਬਪਤੀਆਂ ਲਈ ਭਰਪੂਰਤਾ

ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਫਲੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਨਡ ਕੀਟ ਭੋਜਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਾਲੀ ਜੇਲ੍ਹ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਆਲਸੀ ਹਨ। ਕਿ - ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਗਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ - ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਉਣਗੇ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

7 ਰਣਨੀਤੀ

7.1 ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ:

- ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਹਨ,
- ਸਰਕਾਰਾਂ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ,
- ਟਿਕਾਊ ਵਿਕਾਸ ਟੀਚੇ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
- ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
- ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੁੱਧਾਂ, ਜਲਵਾਯੂ, ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
- ਕੋਵਿਡ-19 ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਝੂਠ ਸਨ,
- ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ,
- ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿ-ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੌਲਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਇਆ ਹੈ,
- ਜੰਗਾਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੰਪ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ),
- ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ,
- ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਝੂਠ ਸਨ,
- ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸਾ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ,
- ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ,
- ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ,
- ਲੋਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ,
- ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
- ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਊਰਜਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ,
- ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕਾਰਾਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਦਿਨ,
- ਕ੍ਰਿਪਟੋਕਰੰਸੀਆਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ,
- ਜੇ ਲੋਕ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹਨ,
- ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਮਛੇਰੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ,
- ਮੱਧ ਵਰਗ ਤਬਾਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ,
- ਵੱਡੀਆਂ ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ,
- ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ,
- ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ,
- ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ,
- ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ,
- ਰਾਜਨੀਤੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਵਸਥਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਧਰਮ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ,
- ਮਾਸ ਮੀਡੀਆ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਝੂਠ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
- ਵੋਟਿੰਗ ਧਾਂਦਲੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ.

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਬਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੇ। ਬਿੰਦੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਜੁੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਕਿ ਬਿੰਦੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਕਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਮਾਲਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੇਡਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਝੁੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਸਮੇਤ। ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ

ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਬਨਾਮ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। §1 ਤੋਂ §5 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਮੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ" ਹੈ ਜੋ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕੰਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ।

7.2 ਕੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ-ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕੌੜੀ ਗੋਲੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਲੰਘੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 100 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤਸਵੀਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਗ ਦੇ 5 ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋਗੇ:

ਕੁਬਲਰ-ਰੋਸ ਮਾਡਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਗ ਦੇ ਪੰਜ ਪੜਾਅ ਇਨਕਾਰ, ਗੁੱਸਾ, ਸੌਂਦੇਬਾਜ਼ੀ, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੜਾਅ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਰੈਖਿਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋਗ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

- 1. ਇਨਕਾਰ**
ਸਦਮੇ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
- 2. ਗੁੱਸਾ**
ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ, ਅਕਸਰ "ਮੈਂ ਕਿਉਂ?" ਜਾਂ "ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਵਰਗੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
- 3. ਸੌਂਦੇਬਾਜ਼ੀ**
ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪੜਾਅ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ" ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸੌਂਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ।
- 4. ਉਦਾਸੀ**
ਉਦਾਸੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਇਕੱਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।
- 5. ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ**
ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ

ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ

ਦੁੱਖ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰ-ਰੇਖਿਕਤਾ

ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ।

ਲਚਕਤਾ

ਹਰ ਕੋਈ ਪੰਜ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸੰਗ

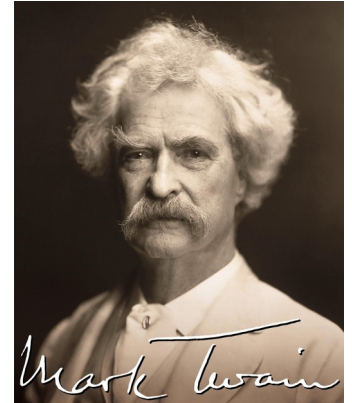
ਇਹ ਪੜਾਅ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਚੈਕਲਿਸਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਹਕੀਕਤ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ "ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤੇ ਪਏ" ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਵਾਲਾ ਹੈ:

"ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ"

ਇਨਕਾਰ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਬਚਾਅ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਲ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਲ ਆਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕੀਤਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ) ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਵਿਚਾਰਾਂ, ਬਦਲਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਬਰਫ਼ਬਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਗ ਦੇ 5 ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਤੋਂ 4 ਪੜਾਅ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪੜਾਅ 1 ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੀ ਛੂਹੋਗੇ। ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜਾਅ 1 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਝੂਠਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ:

"ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੂਰਖ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਗਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਸਮਝੀਏ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬਦਲਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਿਸਟਮ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ:

- ਹਿੰਸਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ, ਪੁਲਿਸ, ਫੌਜ, ਜੱਜ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।
- ਵੋਟਿੰਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੀਡੀਆ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਹਨ।
- ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਸਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।
- ਵਿਕਲਪਕ ਪੈਸਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਟੋਕਰੰਸੀ, ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਕੇ) ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਲਦ ਚੱਕਰਾਂ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੋਰੋਨਾ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬਰਲਿਨ 1 ਅਗਸਤ 2020

ਇਹ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਾਗਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਨਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ - ਮੰਨ ਲਓ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 20% ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਹਕੀਕਤ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੁੜੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ - ਭਾਵੇਂ 99% ਹਕੀਕਤ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਏ ਹੋਣ - ਸਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਗਲਤ ਸਨ। ਹੰਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ।

7.3 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ

ਜਿਸ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੈਲਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਇਸ ਕਰਕੇ - ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਵੀ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ:

ਪਹਿਲੀ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਲੋਕ, ਸਮਾਰਟਫੋਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੁਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

1CoinH ਲੋਗੋ

ਦੂਜੀ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੈਸੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਹੰਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਲੁਭਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਗਲਤ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਆਪਣੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਰਸਤਾ ਜੋ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7.4 ਉਹ ਰਣਨੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

2020 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਇਹ ਤੱਥ ਆਮ ਗਿਆਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਹੁਣ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਡਿਜੀਟਲ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੈਂਕਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ, ਅਸਲ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ "ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ" ਕਿਵੇਂ "ਐਬੋਡੋਮੀ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਚੈਰਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਧਾਉਣਗੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ - ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ - "ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ" ਦੇ ਅਸਲ ਹੱਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਣਗੇ ਕਿ "ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਧੂ ਸਿਸਟਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰਟਰ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ, ਹਰ ਕੋਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਇਸ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਧਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ "ਸਫਲਤਾ-ਕਹਾਣੀ" ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, "ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੂਹ" (ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ 20% ਤੋਂ ਵੱਧ) ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਟੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ" ਵੱਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ - ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਬਦੀਲੀ - ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਵਿਕਲਪਕ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਨਿਊਜ਼ ਮੀਡੀਆ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

8 ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਢਾਲ

8.1 ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ

ਸਾਡੀਆਂ ਕਾਢਾਂ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

"ਐਬੰਡੇਮੀ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਪਲਬਧ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ:

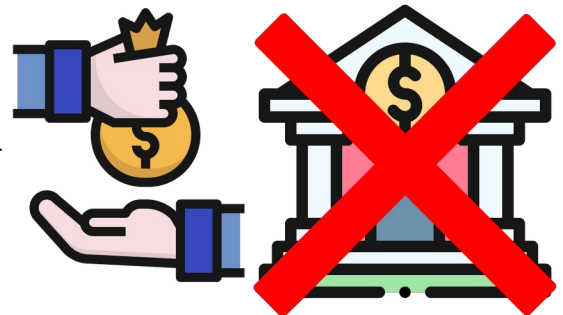
8.1.1 ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦੋ, ਗਲੋਬਲ ਵੇਚੋ

ਬਹੁ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਸਥਾਨਕ ਸਟੋਰਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨਕ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵੱਧ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ।

8.1.2 ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਦੇਸਤਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਓ

ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਉਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪਿੱਠ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੈਂਕ-ਲੋਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਦੌਲਤ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਦੇਸਤ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.1.3 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌਦਾ

ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਲੰਬਿੰਗ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਮੁਰਗੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫਸਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ IOU ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸਦਾ ਬਦਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਵੋਗੇ। ਔਨਲਾਈਨ ਬਾਰਟਰ ਸਿਸਟਮ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

8.1.4 ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਮਿਟਾਓ

ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੌਰਗੇਜ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੌਰਗੇਜ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਓ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰ ਜਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਲੀਜ਼। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਥੀ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਹਿਸਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਰਗੇਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

8.1.5 ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ

ਸਾਫ਼, ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਾਅ ਅਸਥਾਈ ਹਨ। ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੁਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

8.2 ਵੈਲਥ ਐਕਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ੀਲਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨਾਲ, ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸੁਚਿਤ ਬਣਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਥਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

9 ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ

ਮੈਂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ "ਐਬੰਡੋਮੀ" ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਾਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ ਜੋ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

9.1 ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ - ਸਹੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ - ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਐਲਾਨਨਾਮੇ (UDHR) ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। UDHR ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸਟੇਟਿਜ਼ਮ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ, "ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ 68 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ UDHR ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ UDHR ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ

ਇੱਕ ਵੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। §8.2 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਈਡੀ 100% ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਈਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਐਬੰਡੋਮੀ" ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸੋਧਾਂ 'ਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ: ਸਾਰੀਆਂ ਪਛਾਣਾਂ ਜਨਤਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਜਨਤਕ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਛਾਣ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਹੋਰ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਐਬੰਡੋਮੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਡਿਜੀਟਲ ਪਛਾਣਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪਛਾਣਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ (ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ) ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਈਡੀ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵੇਟਿੰਗ ਲਈ ਇੱਕੋ ਡਿਜੀਟਲ ਪਛਾਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ (ਬਹੁਤ) ਸਮਝਦਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਇਹਨਾਂ ਡਿਜੀਟਲ ਆਈਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ - ਖੇਤਰੀ - ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੇਟਿੰਗ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ UDHR ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਹੋਰ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ

ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਵੀ ਚਾਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲੋਬਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਗਲੋਬਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ / ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਿਅਕ ਬਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 24/7 ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਗੁਪਤ ਏਜੰਟ ਬੀਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਣਗੇ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲੋਬਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ / ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਿਅਕ ਬਲ ਅਤੇ ਗਲੋਬਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ (§4.4.2) ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਗਲੋਬਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ / ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਿਅਕ ਬਲ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਈ ਗਲੋਬਲ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।

ਐਬੰਡੋਮੀ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਗਲੋਬਲ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਨਾ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ) ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਸਟੋਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਗਲੋਬਲ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ: ਇਹ ਫੰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ - ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚੇ ਵਜੋਂ - ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

UDHR ਨੂੰ ਸੋਧੋ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ UDHR 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਐਬੰਡੋਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ - ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਦਲਾਅ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ www.abundomy.com ਲਿੰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਲੇਖ 1

ਅਸਲੀ

- 1 ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. "ਜਨਮ" ਸ਼ਬਦ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- II. "ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਮਨੁੱਖੀ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ "ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ" ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- III. "ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ" ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ

- 1 ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲੇਖ 2

ਅਸਲੀ

- 2 ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਸਲ, ਰੰਗ, ਲਿੰਗ, ਭਾਸ਼ਾ, ਧਰਮ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਏ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਮੂਲ, ਜਾਇਦਾਦ, ਜਨਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇ, ਟਰੱਸਟ ਹੋਵੇ, ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 2 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਹੱਕਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਲੇਖ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਗਏ "ਸ਼ਬਦ" ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਰੇਕ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਲੋੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ

ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 3

ਅਸਲੀ

- 3 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 3 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 2;
- II. "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਹਰ ਕੋਈ" ਸ਼ਬਦ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਹਰ ਕੋਈ" ਸ਼ਬਦ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- III. "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ "ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ" ਅਤੇ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ "ਮਨੁੱਖੀ" ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- IV. ਵਾਕ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ" ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। "ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਸੁਰੱਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 3 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 2)

- 2 ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 4

ਅਸਲੀ

- 4 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਲਾਮੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਵਪਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 4 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 3;

- II. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- III. ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਪਾਦਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ 95% ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਬਾਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ 2 ਏਕਾਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਹਵਾ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰ) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਤਿ ਬੁਰਾਈ, ਹਿੰਸਕ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਨਸਲਕ੍ਰਮੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਐਨਜੀਓ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਗਠਨ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਧੁੰਦੇ ਦੀ ਪਰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਗੁਲਾਮੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਯੂਡੀਐਚਆਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ, ਸਨਕੀ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੂਡੀਐਚਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ। UDHR ਦੇ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਗੁਲਾਮੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਖ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ- ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ-ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।”

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 4 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 3)

- 3 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਵਪਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਲੇਖ 5

ਅਸਲੀ

- 5 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 5 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 4;
- II. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 5 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 4)

- 4 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਲੇਖ 6

ਅਸਲੀ

- 6 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਇਹ ਲੇਖ ਤਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ “ਹਰ ਕੋਈ” ਅਤੇ “ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ” ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ “ਹਰ ਕੋਈ” ਅਤੇ “ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ” ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ “ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ” ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ: “ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।” ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 1 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।” ਧਾਰਾ 6 ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ

ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 7

ਅਸਲੀ

- 7 ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਤਕਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਧਾਰਾ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।" ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ UDHR ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਾਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ

ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 8

ਅਸਲੀ

- 8 ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 8 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 5;
- II. "ਹਰ ਕੋਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਹਰ ਇਨਸਾਨ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- III. "ਯੋਗ ਰਾਸ਼ਟਰੀ" ਨੂੰ "ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਖੇਤਰੀ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਰ-ਖੇਤਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)।
- IV. "ਕੰਮਾਂ ਲਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ" ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲੇਖ;
- V. "ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ" ਨੂੰ "ਇਸ UDHR ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸੰਪਰਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 8 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 5)

- 5 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਖੇਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸ UDHR ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਲੇਖ 9

ਅਸਲੀ

- 9 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 9 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 6;

- II. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- III. ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: “ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ (ਕਾਰਨਾਂ) ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ।”

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 9 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 6)

- 6 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ (ਕਾਰਨਾਂ) ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ।

ਲੇਖ 10

ਅਸਲੀ

- 10 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਹੱਕ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 10 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 7;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- III. “ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ” ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ UDHR ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜਨਤਕ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ।” ਨੂੰ “ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ” ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 10 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 7)

- 7 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਹੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਲੇਖ 11

ਅਸਲੀ

- 11.1 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਣ।
- 11.2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 11 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 8;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

- III. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- IV. “ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਹਨ” ਦੀ ਥਾਂ “ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਹਨ” ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਗਰੰਟੀਆਂ” ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।
- V. “ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ” ਨੂੰ “ਇਸ UDHR ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ “ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ” ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 11 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 8)

- 8.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਧਨ ਹੋਣ।
- 8.2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ UDHR ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਲੇਖ 12

ਅਸਲੀ

- 12 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ, ਪਰਿਵਾਰ, ਘਰ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਖ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 12 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 9;
- II. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- III. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- IV. “ਕਾਨੂੰਨ” ਦੀ ਥਾਂ “ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 12 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 9)

- 9 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜਤਾ, ਪਰਿਵਾਰ, ਘਰ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਖ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 13

ਅਸਲੀ

- 13.1 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 13.2 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 13 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 10;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- III. 13.1: “ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ” ਨੂੰ “ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ” ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਥਿਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਗੁਲਾਮ

ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਘਾਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

- IV. 13.2: ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਸਰਹੱਦਾਂ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, 10.1 ਬਣਦੇ ਜੰਡੇ ਸਿਰਫ਼ 10 ਹਨ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 13 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 10)

- 10 ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।

ਲੇਖ 14

ਅਸਲੀ

- 14.1 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

- 14.2 ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਲੇਖ 14 ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ: ਲੇਖ —

ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 15

ਅਸਲੀ

- 15.1 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੌਮੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

- 15.2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੌਮੀਅਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕੌਮੀਅਤ ਬਦਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਲੇਖ 15 ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ: ਲੇਖ —

ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 16

ਅਸਲੀ

- 16.1 ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ, ਨਸਲ, ਕੌਮੀਅਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

- 16.2 ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- 16.3 ਪਰਿਵਾਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮੂਹ ਇਕਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 16 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 11;
- II. "ਜਾਤ, ਕੌਮੀਅਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- III. "ਪੂਰੀ ਉਮਰ" ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 16 ਸਾਲ, ਪਰ ਉਹ ਖੇਤਰ ਇਸਨੂੰ 16 ਤੋਂ 21 ਸਾਲ ਦੇ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਣਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਜੋ ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 16 ਤੋਂ 21 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ";
- IV. "ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।" ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਰਣਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ "ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।";
- V. "ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ" ਨੂੰ "ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ" ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 16 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 11)

- 11.1 ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 16 ਤੋਂ 21 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
- 11.2 ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- 11.3 ਪਰਿਵਾਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮੂਹ ਇਕਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 17

ਅਸਲੀ

- 17.1 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 17.2 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 17 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 12;
- II. "ਹਰ ਕੋਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਹਰ ਇਨਸਾਨ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. "ਕੋਈ ਨਹੀਂ" ਦੀ ਥਾਂ "ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।
- IV. ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ: "ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ, ਝੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਪੁਲਾੜ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਿੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਲਤੂ, ਪਾਲਤੂ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਉਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 17 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 12)

- 12.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

12.2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

12.3 ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ, ਝੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਪੁਲਾੜ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਿੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਲਤੂ, ਪਾਲਤੂ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਉਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲੇਖ 18

ਅਸਲੀ

18 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸੋਚ, ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਭਿਆਸ, ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 18 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 13;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 18 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 13)

13 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਚ, ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਭਿਆਸ, ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਲੇਖ 19

ਅਸਲੀ

19 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਰਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਭਾਲਣ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 19 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 14;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 19 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 14)

14 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਭਾਲਣ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਲੇਖ 20

ਅਸਲੀ

20.1 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਇਕੱਠ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

20.2 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 20 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 15;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;

- III. “ਕੋਈ ਨਹੀਂ” ਦੀ ਥਾਂ “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ” ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- IV. “ਸ਼ਾਂਤਮਈ” ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। “ਗੈਰ-ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ” ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 20 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 15)

15.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਇਕੱਠ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

15.2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਲੇਖ 21

ਅਸਲੀ

- 21.1 ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 21.2 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 21.3 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਹ ਇੱਛਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੋਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵੋਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਆਜ਼ਾਦ ਵੋਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 21 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 16;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. 21.1: “ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ” ਨੂੰ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- IV. 21.2: “ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ” ਨੂੰ “ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- V. “ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ” ਨੂੰ “ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ” ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- VI. “ਜੋ ਕਿ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੋਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵੋਟ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਮੁਫਤ ਵੋਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ” ਨੂੰ “ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਵੋਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 21 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 16)

- 16.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 16.2 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
- 16.3 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਛਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਵੋਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਲੇਖ 22

ਅਸਲੀ

- 22 ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 22 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 17;
- II. "ਹਰ ਕੋਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਹਰ ਇਨਸਾਨ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. "ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ," ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- IV. "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ" "ਖੇਤਰੀ ਯਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ" ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 22 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 17)

- 17 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰੀ ਯਤਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 23

ਅਸਲੀ

- 23.1 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ, ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 23.2 ਹਰੇਕ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ, ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 23.3 ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਲਾਹ ਦੇ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।
- 23.4 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 23 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 18;
- II. "ਹਰ ਕੋਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਹਰ ਇਨਸਾਨ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. 18.2 "ਹਰੇਕ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ, ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।" ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- IV. 18.3 "ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ;

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 23 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 18)

- 18.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ, ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 18.2 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 24

ਅਸਲੀ

24 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਵਿਹਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਧਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇਖ 24 ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ: ਲੇਖ —
ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 25

ਅਸਲੀ

25.1 ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਬਿਮਾਰੀ, ਅਪੰਗਤਾ, ਵਿਧਵਾਪਣ, ਬੁਢਾਪਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

25.2 ਮਾਂ ਬਣਨ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੇ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 25 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 19;
- II. "ਹਰ ਕੋਈ" ਦੀ ਥਾਂ "ਹਰ ਇਨਸਾਨ" ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. "ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਨੂੰ "ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 25 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 19)

19.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਬਿਮਾਰੀ, ਅਪੰਗਤਾ, ਵਿਧਵਾਪਣ, ਬੁਢਾਪਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

19.2 ਮਾਂ ਬਣਨ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੇ।

ਲੇਖ 26

ਅਸਲੀ

26.1 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁੱਢਲੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੁੱਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

26.2 ਸਿੱਖਿਆ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ, ਨਸਲੀ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ।

26.3 ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁਣਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 26 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 20;

- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. “ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ।” ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ: “ਮਾਪੇ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲੇ।”
- IV. 26.2 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ।
- V. “a prior right” will be changed in “the exclusive right”.
“ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹੱਕ” “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੱਕ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 26 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 20)

20.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਢਲੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁਢਲੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

20.2 ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਲੇਖ 27

ਅਸਲੀ

- 27.1 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ, ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 27.2 ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨਕ, ਸਾਹਿਤਕ ਜਾਂ ਕਲਾਤਮਕ ਰਚਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਲੇਖਕ ਹੈ, ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 27 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 21;
- II. “ਹਰ ਕੋਈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਰ ਇਨਸਾਨ” ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ;
- III. ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਖੋਰੀ ਵਾਂਗ, ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਖੋਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਟ “ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ” 27.2 ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਅਜੇ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਭੁਗਤਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਕਲ ਅਤੇ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 27 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 21)

- 21.1 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ, ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
- 21.2 ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨਕ, ਸਾਹਿਤਕ ਜਾਂ ਕਲਾਤਮਕ ਰਚਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਲੇਖਕ ਹੈ, ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੈਤਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 28

ਅਸਲੀ

28.1 ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗਲੋਬਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ / ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਿਅਕ ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਲੇਖ 28 ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ: ਲੇਖ —
ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 29

ਅਸਲੀ

- 29.1 ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਸੰਭਵ ਹੈ।
- 29.2 ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਆਮ ਭਲਾਈ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- 29.3 ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ
ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ

ਲੇਖ 30

ਅਸਲੀ

- 30.1 ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ, ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਸੰਪਾਦਨ

- I. ਲੇਖ 30 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਖ 22;
- II. “ਰਾਜ” ਨੂੰ “ਖੇਤਰ” ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਲੇਖ 30 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਖ 22)

- 22 ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ, ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

9.1.1 UDHR ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ

UDHR, UDHR ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਟੈਂਪਲੇਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ UDHR ਜੋ ਹਰ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹੀ

ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਅਸਪਸ਼ਟ ਟੈਕਸਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ UDHR ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਸਨ।

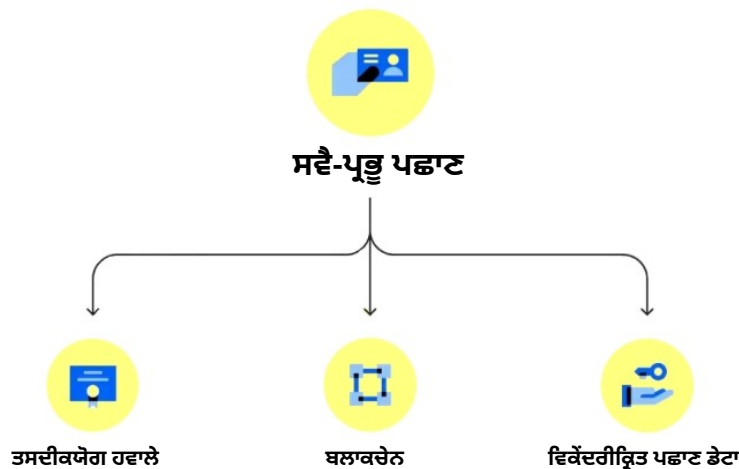
9.2 ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ

ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਪਛਾਣ (SSI) ਡਿਜੀਟਲ ਪਛਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵੈੱਬ 'ਤੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। SSI ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਖਾਤਿਆਂ (ਪਛਾਣ) ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵੱਡੇ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ Facebook (Facebook Connect) ਅਤੇ Google (Google Sign-In) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਖਾਤੇ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈੱਬ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਪਛਾਣ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਣਚਾਹੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਹੁਣ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ Dock.io ਵਰਗੀ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। Dock.io ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ SSI ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ, ਬਲਾਕਚੇਨ, ਅਤੇ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪਛਾਣਕਰਤਾ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ ਦੇ 3 ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ "ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ" ਪਾਸਪੋਰਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ "ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ" ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ

ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ "ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ" ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਜਾਂ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸਦਾ ਬਚਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਪਛਾਣ ਦਾ ਟੀਚਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ) "ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਣਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ - ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ - ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ" ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਤਸਦੀਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਪਛਾਣ ਨੂੰ "ਸਾਬਤ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਵਿਕੀ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਡੇਟਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗਾ:

ਇੱਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕੱਲਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ? ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

SSI ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮ ਕਲਿੱਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਜਰਮਨੀ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਚੀਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਲੀ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਬਹਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀਮੈਨਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬੰਸ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ। ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਪਛਾਣ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਔਨਲਾਈਨ ਪਛਾਣਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਨਾਲ 30 ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਸਨ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗੁਆ ਦਿਓਗੇ।" ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜਿਹੜੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ।"

"ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਵਿੱਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਬੁੱਕਕੀਪਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਅਤੇ ਲੁਬਰੀਕੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੁੱਕਕੀਪਿੰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪਛਾਣਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਛਾਣਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਵੈ-ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਪਛਾਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ SSI 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਛਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਡੈਮਰੇਜ (ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਡਿਵੈਲੂਏਸ਼ਨ) ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਡੈਮਰੇਜ ਅਰਥਾਤ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਛਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ

ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ "ਵੱਡੇ-ਤਕਨੀਕੀ" ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਏਗੀ। ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਹੀ SSI ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ - ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰੀ 'ਵਿੱਤੀ' ਹੈ - ਵਿੱਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਗਭਗ ਆਮ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹੀ SSI ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ SSI ਚੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

9.3 ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਗਲੀ ਦੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਜਿੰਨ ਵਾਪਸ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰੀਏ?

9.3.1 ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ

ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਲਈ ਮੰਚ ਤਿਆਰ ਕਰੀਏ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਨੋਟਿਸ

ਨੋਟਿਸ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਤ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸੁਣਵਾਈ

ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਬੂਤ

ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿਰ੍ਹਾ

ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੈਵੀਗੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਲਈ ਅਪਵਾਦ

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਂ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਲਹਿਦਗੀ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਬੇਦਖਲੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ

ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਵਿਵਹਾਰਕਤਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਅਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਔਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟਮ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ

ਔਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸੰਕਲਪ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਔਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਜਿਥਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਔਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟਮ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ, ਮਨਮਾਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

9.3.2 ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੋਕਣਾ

ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਔਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ" ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ - ਕਿ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ (ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਸੰਘ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ) ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

USAID ਦੇ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਯੂਰਪੀ ਸੰਘ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਟੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 3 (WWIII) ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੁੱਧ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਜਾਂ ਯੂਕਰੇਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਥਾੜ ਸੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ - ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਤਕਨੀਕੀ, ਵੱਡੇ ਫਾਰਮਾ, ਫੌਜੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਵੱਡੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਦਿ) ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੀਨਰ ਫਿਊਲਮਿਚ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ-ਆਸਚਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

9.3.3 ਗੁਪਤਤਾ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਸਰਕਾਰ, ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਉਹ ਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਪਰ ਪੇਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ "ਸਬੂਤ ਲੁਕਾਉਣ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਗੁਪਤਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ 1CoinH ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ)। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਹੁਣ ਪੇਟੈਂਟਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੁਪਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹਰ ਰੂਪ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ (ਸੰਭਾਵੀ) ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੂਚਕ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੇਤੁਕੀ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕੀ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

9.3.4 ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਟੈਕਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ "ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ" ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਿਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ: ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਅਸਫ਼ਾਲਤ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਲੀਓਪਾਰਡ ਟੈਕ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪੈਸਾ ਉਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਥੀ (ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਦਿਖਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਦੇ ਵੀ (ਪੁਲਿਸ) ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ "ਸਰਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਨ ਬੇਨਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ - ਲੋਕ - ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਂ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਵੀ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦਾ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਸਾਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ, ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

9.3.5 ਖੇਲ ਖਤਮ

ਜੇਕਰ "ਨਾਗਰਿਕ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਵੱਡੇ-ਤਕਨੀਕੀ ਲਈ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ", ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ: "ਇਹ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦੀ।"

ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਅਸਲ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ" ਇਸ ਸਾਰੀ ਗੜਬੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ (ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ) ਆਪਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ: ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਨਿੱਜਤਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, (ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ), ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਲੁਕਾਉਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਖ਼ਬਰਾਂ, ਅਸਲ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਸਲ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਬਦਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹੁਣ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ WWII ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀਮੈਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਤੀਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਜੀਟਲ ਜੇਲ੍ਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਾਪਸ ਬੇਤਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ।

ਇਨਸਾਫ਼ ਹੋਵੇਗਾ।
ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

9.4 ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ

ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਟ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਡਰਾਉਣੇ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਸਕਾਂਗੇ।

10 ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੋ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਬੰਡੇਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ - ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਡਿਜੀਟਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਛਾਪਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ।

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਕਸਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਛੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

10.1 ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

10.2 ਹਾਈਲਾਈਟ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ, ਗਿਆਨ, ਵਿਦਿਅਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਕਲਪ - ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ - ਵਧਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਸਾਡੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਾਂਗੇ।

10.3 ਸੰਪਰਕ

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ: info@worldofabundance.org ਜਾਂ ਜਾਓ www.worldofabundance.org ਜਾਂ www.abundomy.com।

10.4 ਦਾਨ ਕਰੋ

ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੌਫੀ ਖਰੀਦੋ"। ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ!

11 ਸਿੱਟਾ

ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਾਰਗ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲ ਲੱਗੇ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ - ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਣਨੀਤੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ 23 ਅਗਸਤ, 2025 ਨੂੰ ਜਾਗਿਆ - ਤਾਂ ਐਬੰਡੋਮੀ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਟਵਿਨ-ਟਾਵਰਸ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੀ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ 24 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 11 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ "ਦੁਨੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ" ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਆਫ਼ਤ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਪਿਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ 9/11 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ - ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ - ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 16 ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ। 2017 ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਧਾਉਣਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਸਲ ਬਦਲ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਵੁਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਸਫ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ 2017 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨਾਂ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਮੈਂ 2018 ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ, ਨਿਰਪੱਖ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਗਿਰੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਾਂਗਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਕੁਝ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਗਿਰੀਦਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਦਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਉਰਜਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਹੱਲ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੱਲ ਮੇਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2018 ਅਤੇ 2024 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ 3 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁਹਰਾਓ ਕੀਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1CoinH ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਕਈ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ। ਦਸੰਬਰ 2024 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਰੋਲ-ਆਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਬਲੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਦਸੰਬਰ 2024 ਵਿੱਚ ਮੈਂ "ਸਬਸਟੈਕ" 'ਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਣੇ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਸਬਸਟੈਕ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਟੈਕਸਟ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੁਲਾਈ 2025 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਸਬਸਟੈਕ 'ਤੇ ਕੈਪਚਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਾ ਕਿ 30+ ਲੇਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਮੁੱਚਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹੱਲ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!

ਮੁਫਤ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮਰਥਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ: "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਫੀ ਖਰੀਦੋ", ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਡੇ Whatsapp ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

ਸਾਡੇ Telegram ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

Buy me a coffee

ਕਿਤਾਬ ਮੁਫਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸਨ:

1. ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ PDF-ਵਰਜਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਰਡ-ਕਾਪੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।
2. ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਪਡੇਟ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਵੀ ਮੁਫਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਪਡੇਟ

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੱਲ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਹੱਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇੱਕ "ਜੀਵਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰੇਕ ਨਵੇਂ (ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਵੀ) ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੌਲਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੇਰੇ ਲਚਕੀਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੁੜੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਅਪਡੇਟਸ ਲਈ "www.abundomy.com" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਪਡੇਟਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਈਮੇਲ ਭੇਜੋ: info@worldofabundance.org

ਸਾਡੇ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ!

Teun van Sambeek
ਟਿਊਨ ਵੈਨ ਸੈਮਬੀਕ

ਸਾਡੇ Whatsapp ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

ਸਾਡੇ Telegram ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ

ਨੈਤਿਕ ਪੈਸਾ

ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇਖੇਗਾ। ਇਹ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ...

ਟੇਊਨ ਵੈਨ ਸਾਂਬੀਕ (1CoinH ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ) ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 2000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਝੂਠ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਘਾਟ ਦੀ ਨਕਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਂਗੇ - ਜਲਦੀ ਹੀ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਜੀਵੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਦੁਨੀਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।

ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪ ਬੇਤੁਕੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ

ਸਾਡੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹੋ!

ਵਰਜ਼ਨ 1.3 | 6 ਅਕਤੂਬਰ 2025